

CyprusXp
Travel

Tatil Herkesin Hakkı

Erken Rezervasyon
Fırsatlarını Kaçırma

ERKEN REZERVASYON FIRSATLARI

Türkiye Otelleri

%30'a varan erken rezervasyon indirimi

Yurt Dışı Turları

300 EURO ya varan erken rezervasyon indirimi

Cruise Turları

150 EURO ya varan erken rezervasyon indirimi

CORNELIA DE LUXE RESORT

DE LUXE
HERŞEY
DAHİL

CRYSTAL ADMIRAL RESORT SUITES & SPA *****

ULTIMATE
HERŞEY
DAHİL

ROYAL ADAM & EVE

ULTRA
HERŞEY
DAHİL

ROYAL HOLIDAY PALACE

ULTRA
HERŞEY
DAHİL

ROYAL ALHAMBRA PALACE

ULTRA
HERŞEY
DAHİL

SUSESİ LUXURY RESORT

ULTRA
HERŞEY
DAHİL

november.com

ŞİMDİ YENİ ADINDA
ÇILGIN TATLAR

fruday
SIRRI ADINDA DEĞİL
MUHTEŞEM TADINDA...

EKTAM KIBRIS LTD.

DR. FAZİL KÜÇÜK BULVARI YENİ ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ/ LEFKOŞA
TEL: 0392 225 38 05

YEDİGÜN DEN YEPYENİ TATLAR

SENDE TAT
HAYATINA RENK KAT

MANDALINA
PORTAKAL ELMA
NARLI KAN PORTAKAL
TADINDA

EKTAM KIBRIS LTD.

DR. FAZIL KÜÇÜK BULVARI YENİ ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ/ LEFKOŞA TEL: 0392 225 38 05

Turkcell'e geç keyfine B.A.K.

Basit

Avantajlı

Kontrollü

1.200
DAKİKA
HEDİYE

Şimdi Turkcell faturalı hatta geçen herkese,
6 ay boyunca ayda 200 dakika HEDİYE!

Hayat paylaşınca güzel.

533 | kktcell.com | facebook.com/TURKCELLKUZEYKIBRIS

TURKCELL
KUZEY KIBRIS

Değerli Zamanınızı
Sevdiklerinizle Geçirin,
METROPOL Ev Yemekleri ile
Sağlıklı Beslenin...

info@aytasparlama.com

/metropolcyprus

/metropolsupermarket

METROPOL

Hesaplı Alışveriş

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı
Nerde Kalmıştık ?

Nezire GÜRKAN
Yayın Kurulu Başkanı
Bıraktığımız Yerden...Yeniden Merhaba

Musa KAYRA
Karikatür

Tuğrul İLTER
Medya'nın Şiddeti

Hasan KAHVECİOĞLU
Medya Şiddeti,
Şiddet Medyayı Pek Sevdi...

Ali BİZDEN
Medyada "Kurultay Şiddeti" Ve Hasılları

Dr. Mehmet YAĞLI
Makale/Yorum

Fatma ARPALIKLI
Kadın, 'Şiddet' Ve Medya

Bekir Azgın
Kem Aletle Kemalât Olmaz

Füsun DAVULCU
Kadına Yönelik Şiddetin Medya Boyutu,
Şiddet Haberleri Nasıl Olmalı?

Ünver BEDEVİ
Barolar Birliği Başkanı
Hukuk/Medya

Ayşemden Akın
Sakıncalı Piyade:
SERHAT İNCİRLİ

Doğuş Özokutan ÇİFTÇİOĞLU
Çatışmanın İki Yüzü:
Kıbrıs Eleştirel Tarih Arşivi

Pembe PAŞAOĞLULARI
İletişim Fakülteleri (5)

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı
Kendi Söküğümüzü Dikiyoruz...

Nedim ŞENER
Zindanlar Boşalsın...
Gazetecilere Özgürlük

Efdal KESER
Kayıt Dışı

Selda İÇER
Bizim Mahalle

Özgül G. MUTLUYAKALI
Kıbrıs Türk Gazeteciler
Birliği'nden Haberler...

Nerde Kalmıştık ?

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı

Değerli dostlar;

Dergimizin beşinci sayısı ile karşınızda olmanın mutluluğu ile bu satırları yazıyorum. Ülkemizde düzenli bir yayın organı, gazete, dergi çıkarmanın zorluklarını anlatacak değilim. Çünkü sizler, meslektaşlarım ve okuyucular olarak bunları çok iyi biliyor ve her gün yaşıyorsunuz. Ekonomik sıkıntılar, reklam pastasının yetersizliği bu konudaki en büyük engel. Zaten dergimizin beşinci sayısının elinize ulaşmasının bu kadar gecikmiş olması da bu yüzden. Geçmiş dönemde arkadaşlarımız çok güzel bir iş yapmış ve Gazeteciler Birliği'nin yayın organı niteliğindeki MEDYA dergisini sizlerle buluşturmuştu. Ancak zaman içinde yaşanan teknik sorunlar, derginin 4'üncü sayısından sonra yayınına ara verilmesine neden olmuştu.

Bizler, yeni dönemde, yazı kurulumuzun özverili çalışmalarıyla dergiyi sürdürmeye karar verdik ve işte karşınızdayız. Yine sizlerle medyamızın sorunlarını, eksiklerini, doğrularını ve yanlışlarını

paylaşacak; bizden, kendimizden haberler vereceğiz. Her gün bir gazetede yazanların yanısıra, belki çalıştıkları kurum nedeniyle görüşlerini kamuoyu ile paylaşma olanağı bulamayan arkadaşlarımıza bu olanağı yaratmaya çalışacağız. Sizlere, yine sizlerden haberler ulaştıracak; medyamızın aynası olma gayretini göstereceğiz.

Dergimizi, geçmişte yayınlanan dört sayının devamı olarak düşündüğümüz için format olarak değişiklik de yapmadık...Bu nedenle beşinci sayıyla birlikte "Nerde kalmıştık?" diyoruz.

Dergimizin teknik sorunlarını çözmek amacıyla, bu kez "Mesarya Yayıncılık" ile anlaştık. Ben bu anlaşmanın uzun soluklu olacağına inanıyorum ve Mesarya Yayıncılık şirketinin sahibi Sayın Deniz Gürgöze'ye şimdiden teşekkür ediyorum. Elbette dergimizin bir daha kesintiye uğramaması ve uzun soluklu olması tamamen sizlere, bizlere bağlı. Meslektaşlar olarak hep birlikte dergiye sahip çıkar ve katkı koyarsak bu kez sıkıntı yaşamadan uzun yıllar yayını sürdürülebiliriz.

Tabii ki bu derginin elinize ulaşmasında en büyük pay, geçmiş Yayın Kurulu'nda da yer alan ve bir kez daha elini taşın altına koymaktan çekinmeyen arkadaşlarımız ve onlara yeni katılan dostlarımızdır. Ben Yayın Kurulu'na buradan teşekkür etmek isterim. Haydi, medya çalışanları, mensupları olarak MEDYA'ya sahip çıkalım ve onu hep birlikte yaşatalım...

Neziye GÜRKAN
Yayın Kurulu Başkanı
nezgurkan@yahoo.com

Bıraktığımız Yerden... Yeniden Merhaba

Bu sayıda ana konu, dosya “*medya/şiddet*”. Her açıdan boyutlandırmaya çalıştık konuyu. DAÜ ve YDÜ'den akademisyenler, kendi belirledikleri çerçevede irdelediler ana konuyu. DAÜ İletişim'den Tuğrul İter öncülüğündeki ekip geniş bir çalışmayla katkı koydu. YDÜ'den Ali Bizden de kapsamlı ve güncel bir çalışmayla irdeledi “*medya*” ve “*şiddet*”i... Hasan Kahvecioğlu da yorumuyla besledi konuyu...

Psikiyatrist Mehmet Yağlı, olaya mesleki açıdan katkı sağlarken; Fatma Arpalıklı derleme bir soyfayla konuyu pratikte inceledi. Füsün Davulcu ise, bir panelden hareketle kadını da katarak gündeme taşıdı konuyu...

İlk 4 sayıda incelemeye aldığımızın İletişim fakülteleri de devam ediyor bu sayıda. UKÜ İletişim'i aldık son olarak, Pembe Paşaoğulları'nın kaleminden... Böylece bu sayıyla 5 üniversitemizin iletişim fakültelerini her boyutuyla kayıtlara geçirdik.

“Bizden biri” ile röportaj köşemiz de sürüyor, geleneksel sayfalarımızdan biri olarak. Bu sayıya Serhat İncirli'yi konuk ettik, Ayşemden'in kaleminden...

Bizden, camiadan haberlerin yer aldığı “Bizim Mahalle” de Selda'nın (İçer) imzasıyla rutin sayfa olarak devam ediyor...

“Kayıt Dışı” ise, yeni bir sayfa. Efdal Keser yönetiminde “bizden” anılar, anekdotlarla sürekli sayfa olacak...

Bekir Azgın'ın basındaki teknik hatalarla ilgili sürekli köşesi de yeni. “İmla” vurgusuyla başlayan bu köşe de sürekli ... Yani, aman dikkat, artık imla hatalarımız dergiyle kayıt altına girecek..! “Hukuk” da geleneksel sayfalarımızdan. Medya bağlantılı hukuki konular... Sayfanın sahibi Baro, bu sayıdaki konuk da Baro Başkanı Ünver Bedevi.

Türkiye'den meslektaşımız Nedim Şener konuk yazarlardan... Doğu Çiftçioğlu da “Eleştirel Tarih Arşivi”ni araştırıp yazdı. Okur mektupları ise “serbest kürsü” adıyla Ayşe Denizoğlu yönetiminde yayınlanacak. Dileyen üyeler görüş ve önerilerini Ayşe'yle paylaşacak, Ayşe de onları dergi sayfalarına aktaracak.

Her dertle ilgilenirken, biraz da kendimize bakalım diyerek yola çıktık. Birlikte yürüyüş kendimize daha iyi bakmamıza katkı sağlayacaktır...

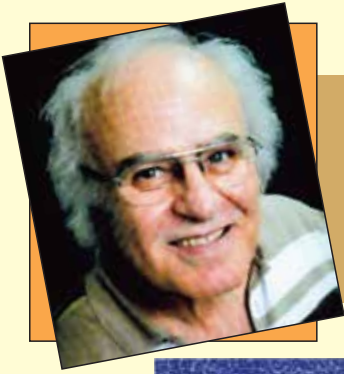
Sevgiyle...

“MEDYA'nın Gazeteciler Birliği yönetiminden başlayarak medya mensuplarının samimi katkıları, sahiplenmesi ve desteğiyle daha nice sayılarla kalıcı olması en büyük dileğimiz...”

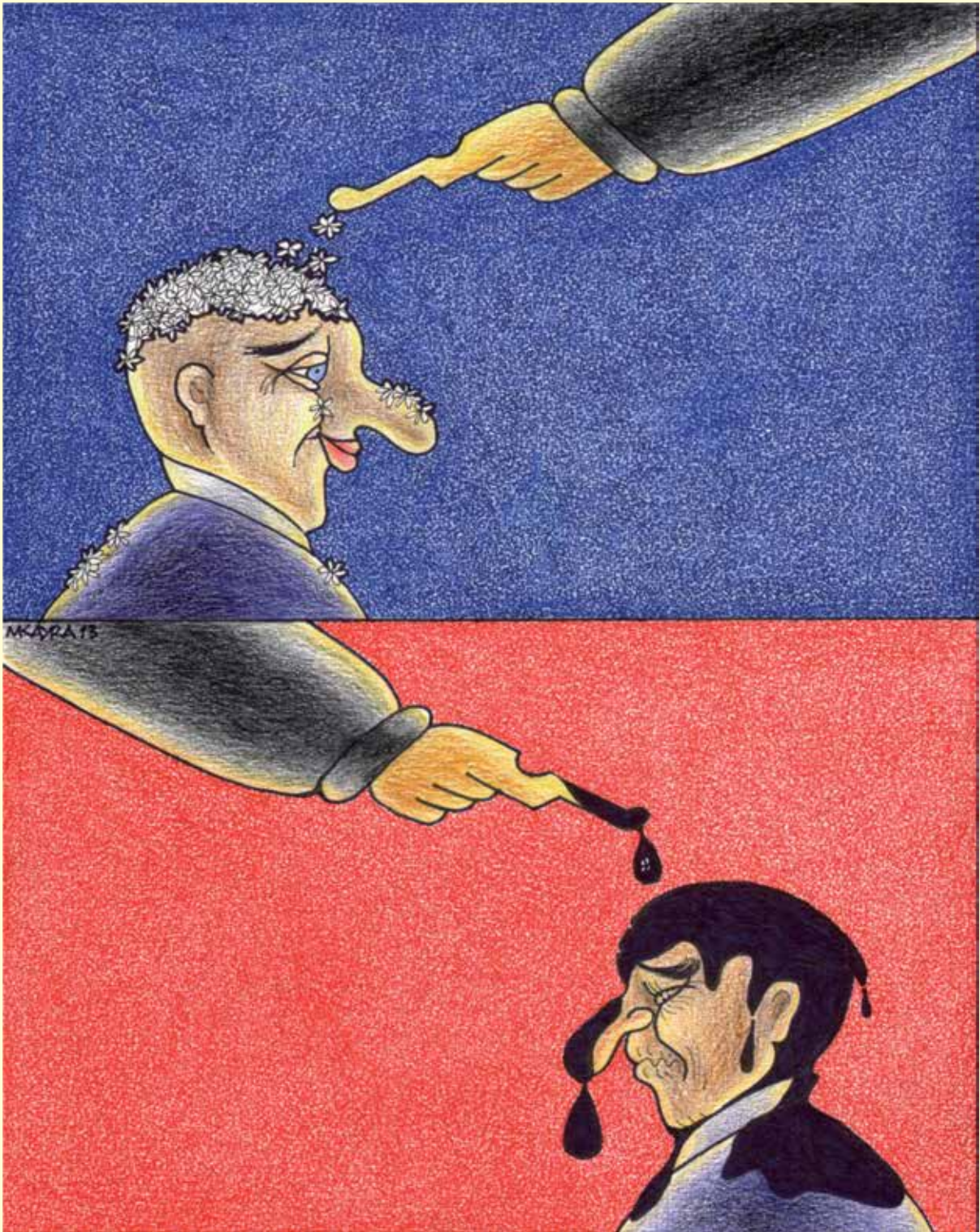
Veda olduğunu belirtmeden veda ettiğimiz Kasım 2012 tarihli 4. sayımızı bu sözlerle yayınlamıştık. Amatör ve gönüllü katkılarla çıkan derginin başta finans/reklam olmak üzere yaşadığı sıkıntılara dikkat çekmekten kaçınarak nokta değil, noktalı virgül koymuştuk...

“Meslek/meslektaş odaklı kalıcı kaynak” hedefiyle meslek dergisi olarak yola çıkan MEDYA, 3 aylık periotlarla 4 sayıda “dosya” konularla her sayıda sektöre farklı bir pencereden odaklandı. İlgili alanımıza girebilecek, işe yarar, her daim kullanılabilir veri ve penceremizi genişletecek yorum/irdelemeleri esas aldık. Beklediğimizden fazla katkı ve sahiplenme yaşadık aslında ama aynı oranda camiaya özgü “ego”larla pratikte tanıştık. Fakat “noktalı virgül” koyma boyutuna getiren esasta reklam/finansman sorunu oldu.

Gazeteciler Birliği yeni yönetiminin yeni enerjiyle konuya el atması ve hepsinden önemlisi yeni finans kaynakları bulunmasıyla görevi kabul etmek yine kaçınılmaz oldu. Bu sefer Yayın Kurulu biraz daha genişletildi. Aysu (Basri), Ayşemden (Akın), Zafer (Kodan) ve Hüseyin (Sayıl) ile birlikte 5 kişilik ekip olduk. Ve tam bir yıllık aradan sonra kaldığımız yerden, aynı formatla 5. sayıyı programladık.

Musa KAYRA
musakayra49@gmail.com

Medya'nın Şiddeti

Tuğrul İLTER
tugrul.ilter@emu.edu.tr

Medya Şiddet Vakalarının Azmettiricisi mi?

Gündelik yaşamda anlaşmazlıklarımızın çözümü için zorun ve şiddetin sanki giderek daha fazla kullanıldığını gözlediğimiz bir dönemden geçiyoruz. Hani neredeyse hafta geçmiyor ki, medyadaki haber başlıklarıyla “bu kadarı da olmaz,” “Teksas'a döndük” dedirten yaralama, gasp, cinayet, tecavüz ve bunların yanı sıra danışmasız, müzakeresiz, onaysız dayatmalar içeren ekonomik ve politik şiddet uygulamaları, barışçıl protesto eylemlerine güvenlik güçlerinin şiddet yoluyla müdahaleleri, hatta protestocuların da yer yer şiddete başvurdukları haberleriyle “sarsılmayalım.”

Bu durum kimilerimiz için “eskiden kapılarımız açık yatacak, iyi komşuluk ilişkilerimiz vardı” yollu bir tepkiyle karşlanır ve arttığı düşünülen şiddetin günahı yer yer dışardan gelen yabancıların, göçmenlerin sırtına yüklenirken ; başkalarımız da “medya”nın şiddetin artmasındaki rolünü sorgulamaya yöneliyor ve herkes de kendi görüşünü destekleyecek örnekler bulmakta zorlanmıyor.

Ne var ki, modern tarihi şiddetin en üst düzeyde kullanımıyla yazılmış, milliyetçiliğin farklı olanı ancak asimilasyon yoluyla tanıyan, asimile olmak yerine bütün farklılıklarıyla kendisi olmak isteyen tahammülü olmayan kimlik anlayışının sonuçlarını ilk elden deneyimleyip enklavları, gettoları, toplumlar arası çatışmaları, savaşı ve işgali yaşamış olan ve barışçı bir birlikteliği bir türlü kuramamış olan Kıbrıs'ta şiddet öncesi barışçıl bir ortamdan söz etmek, gerçekle bağdaşmayan mitolojik bir kurgudur. Olsa olsa şiddetin başka ve farklı çeşitlerinden, eklemlemelerinden söz edebiliriz.

Medya içeriklerinde karşılaştığımız şiddet örnekleri ile toplum genelinde yaşadığımız şiddet olayları arasında bir ilişki olduğunu, örneğin ikisinin de artış gösterdiğini gözlemlersek bile—ki bunu gözlemliyoruz—bunun nedensel bir ilişki olduğunu iddia etmek metodolojik olarak sorunludur. Sonuç üzerinde etkisi olan, hatta daha belirleyici etkisi olan, ama bizim farkında olmadığımız başka etkenler olabilir. Kantitatif metodoloji açısından nedensellik iddiasında bulunmamıza

olanak veren tek yöntem, sonuç üzerinde etkide bulunabilecek bütün farklı etkenleri kontrol edebildiğimiz laboratuvar araştırmasıdır. Ancak buradaki sorun da, laboratuvar ortamı yapay bir ortam olduğuna göre, orada alınan sonuçların sadece orası için geçerli olması, laboratuvar dışına, bütün etkenlerini kontrol altına alamadığımız topluma genellenemeyeceğidir.

Bu, medyanın anlaşmazlıkların çözümünde şiddete başvurulmasının yaygınlaşmasında bir rolü olmadığı anlamına gelmez. Hatta küreselleşmeyi olanaklı kılan küresel iletişim ağlarının bu kadar önem kazanması ve medyanın yeni kuşaklar için en önemli bilgi kaynağı haline geldiği gözleminden yola çıkarak, onun rolünün daha da ağırlık kazandığını da söyleyebiliriz.

Ancak medyanın oynadığı rol basitçe şiddetin sıkça ve çokça gösterilmesi ya da gösterilmemesi üzerinden anlaşılmalıdır. Buradaki önemli husus, bizim öteki ve ötekilik ile ilişkimizin barış ve misafirperverlik üzerinden mi yoksa ötekileştirme ve düşmanlık üzerinden mi kurulduğudur; ki bu da “barış gazeteciliği” kavramının odağını oluşturur. Normalde eşitimiz olarak kendimizden ve bizden saydıklarımıza değil, kendimizin karşıtı, ötekisi olarak bildiklerimize, “yeterince insan” saymadıklarımıza şiddet uyguluyoruz, uygulayabiliyoruz. Örneğin, kadın cinayetlerinde erkek, bir “erkek” olarak, yani eşitsiz ötekisi üzerinde kendisinde tahakküm hakkı gördüğü için kadını öldürebiliyor.

Bunun gibi başka örneklerde de öldürülenlerin bir birey olarak nasıl kişiler oldukları değil onları ölüme götüren. Hepsinde onların gerçekte kim olduklarını, şiddet uygulayıcılarının kafasındaki karşıtlıkta kendine biçilen kimliğe indirgeyen etnosantrik bir şematik, bir ötekileştirme söz konusu. Ona uygulanan fiziki şiddeti olanaklı kılan işte daha onu bilme aşamasında uyguladığımız bu, onu olduğundan başkasına, bizim kafamızdakine indirgeyen, epistemik şiddet. Medya temsillerinde asıl bakmamız gereken yer de işte burası. Bu bakımdan, belirli şiddet tasvirlerine, resimlemelerine sansür uygulayan bir medya kurumunun bu uygulaması onu tek başına barışçı kılmaz. O da pekala epistemik şiddet uygulayıcısı olup, dolayısıyla gözlediğimiz şiddet vakalarının kolaylayıcısı, aracısı, azmettiricisi olabilir. Önemli olan, medyanın şiddet eylemini nasıl çerçevlendirdiğidir; bakmamız gereken işte bu çerçevedir. Biz de bunu yaptık.

Nurten Kara

Tecavüz Kurbanlarına Medya Şiddeti (Nurten Kara)

Tecavülden toplum olarak ne anladığımızı görmenin en iyi yolu, tecavüzü tanımlayan yasa maddelerine ve medyaya bakmaktır. Tecavüz ile ilgili yasa maddelerinin çoğu erkekler tarafından yazılmış; erkekler tarafından tanımlanmıştır. Erkek egemen bakışla üretilen medya haberlerine baktığımızda da, ne türden bir suç kültürünün inşa edildiğinin sinyallerini açıkça görebiliriz. Medya haberlerinde tecavüz, insanın bedensel bütünlüğüne karşı işlenmiş bir suç olarak değil, ahlâkî olarak kötü bir davranış olarak karşımıza çıkıyor. 19 Mayıs 2008 tarihli Kıbrıs gazetesi, Kıbrıs Türk Kadın Dayanışma Konseyi'nin medyanın tecavüz davalarıyla ilgili tavrını eleştirdiği haberi "Olayın ayrıntılarıyla aktarılması mağdur açısından onur kırıcıdır" başlığıyla verdi. Halbuki burada mesele geçici bir onur kırılması değil, mağdurun yeni bir şiddete daha uğramasıdır.

Pek çok feminist çalışma medyanın erkek egemen yapıyı inşa etmede ve yaymadaki rolünü gözler önüne serer. Medya izleyiciye erkek egemen düşünce sisteminin esaslarını elbette doğrudan öğretmez; ancak bu algılama biçimini, belli temaları sürekli tekrar ederek ve ilgili başka temaları da sürekli dışta tutarak şekillendirir. Anaakım haber medyası aslında rutin olarak toplumsal cinsiyet hiyerarşisini, meydan okumaları sindirebilmesine yetecek kadar ufak değişikliklerle, egemen bir yapı olarak korur.

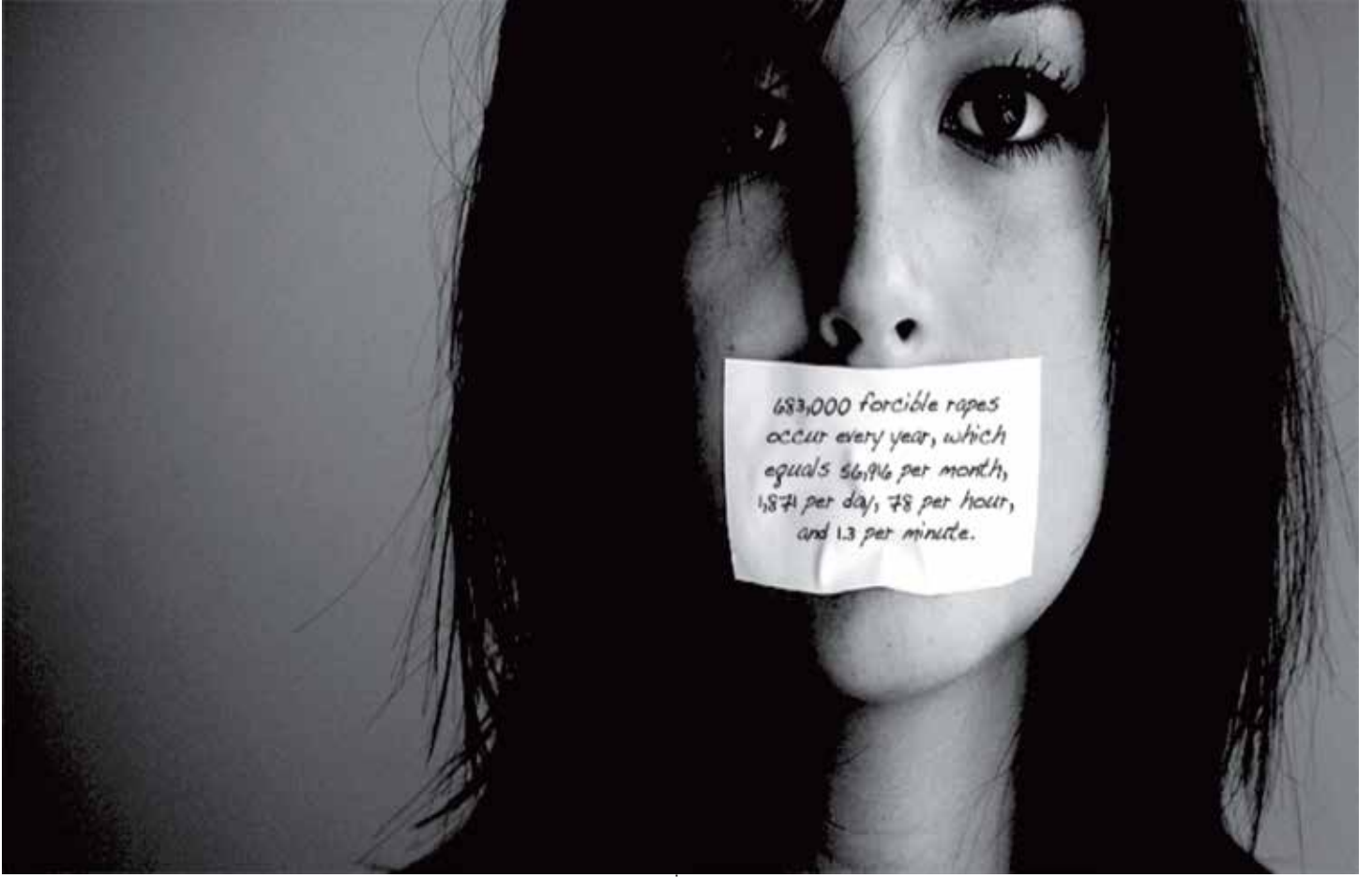
Tecavüz haberlerinde kurbanların ahlakına, dikkatsiz veya provokatif davranışlarına vurgu yapılarak, hatta kurbanlardan suçun işlenmesine sebebiyet veren

kişiler olarak bahsedilerek suçlu neredeyse temize çıkartılır. Haber öyle bir örülür ki, suçlu erkekler ya ihtiraslarının, ya alkolün, ya da yoksunluğun kurbanı kişiler olarak yansıtılır. Bu erkek egemen yapıyı koruyan tutum, erkeğin kadın bedeni üzerinde nasıl bir hakimiyet kurduğunun göstergesidir ve şiddeti meşrulaştırmakla kalmaz, kadını ikinci bir kez daha kurban eder.

Tecavüz haberlerindeki şiddet aktarılırken bir taraftan da kadınlara nerelerin, hangi saatlerin, ne giymelerinin, nasıl davranmalarının kendileri için güvenli ya da güvensiz olduğu bilgisi aktarılır. Bütün bu aktarım aslında erkeğin kadına karşı uyguladığı şiddetin toplum tarafından nasıl algılandığını anlatarak kadında ve erkekte kabul edilebilir ve kabul edilemez davranışların sınırlarını çizer. KKTC Ceza Kanunu'nda (154/4) tecavüz suçları "ahlâka aykırı suçlar" başlığı altında tanımlanır. Tecavüz suçlarının ahlâkî bir çerçeveden soruşturuluyor olması bile tecavüze ilişkin söylem ve tutumların toplumsal inşasının ne üzerine temellendiğini görmemizi sağlayan bir kanıttır.

Burada gözden kaçırılmaması gereken şey, tecavüzün bir cinsel ilişki değil, suç olduğu gerçeğine toplumun ve bir "aracı" olarak medyanın nasıl çerçevelerle yanıt ürettiğidir. Tecavüze karşı kamuoyunu bilinçlendirme çalışmalarında ve aynı amaçla yapıldığı iddia edilen gazete haberlerinde bile tecavüz, erkeğin saldırgan, kadının da pasif doğalarının toplumsal kabulü üzerine kurulur. Pek çok haberde ve mahkemede, kadının tecavüz karşısında pasif kalmış olması erkeğin saldırganlığını makul gösteren bir unsur olarak kullanılır. Tecavüz suçlamalarının çok azı asılsız suçlama çıkmasına rağmen tecavüz kurbanları mahkemelerde, medyada ve kamuoyunda acımasızca sorgulanırlar. Bu nedenledir ki, tecavüze uğrayan pek çok kadın sessiz kalmayı yeğler. Kalıplaşmış düşünceye göre "gerçek tecavüz suçu" ancak çalıkların arasından çıkan eli silahlı bir yabancımanın saldırısına karşı tüm gücüyle direnen bakire/evli bir kadının başına gelen tecavüzdür. Diğer durumlarda medyada sıklıkla suçluyu korur nitelikte mazeretler üretilir.

Tecavüz haberlerine şöyle bir bakmak bile suçluların erkek egemen anlayış tarafından korunduklarını bize gösterecektir: Örneğin; bir kampüste tecavüze uğrayan genç kızın yaşadığı travmayı ne kadar artıracığı düşünülmeden “hastane” ve “polis” raporlarını tüm detayları ile haberlerinde aktarmada pek çok gazete sakınca görmemiştir. Bir gece kulübünden çıktıktan sonra işlenen bir başka tecavüz suçunu haber yaparken ise bazı gazeteler, tecavüzcünün teşvik edildiğini söylemiş, hatta yaşananları pornografikleştirerek; failden “kucağına alarak dans pistinden indirdi,” kurbandan ise “adamlar iki tekila ve bir votka içti”, “onun arabasına bindi” gibi söylemlerle bahsederek okuyucuyu cinsel içerikli hayaller kurmaya yönlendirmiştir.

Kadına Yönelik Şiddet “Üçüncü Sayfa Haberi” Kıvamında Baş Sayfada (Hanife Aliefendioğlu-Pembe Behçetoğulları)

Şiddet içeren haberlerin çok okunan ve çok satan haberler olması hali neredeyse yazılı basınla aynı yaşta. Türkiye'deki basında “üçüncü sayfa haberi” nitelemesi alan bu tip haberler, Kuzey Kıbrıs'ta şiddet vakalarının artmasıyla beraber bir zamandır baş sayfada kendine

ayrıcıklı bir yer bulmaya başladı. Ahmet Şevketoğlu'nun ayrı yaşadığı ve boşanmak üzere olduğu eşi Aşkın Şevketoğlu'nu öldürmesi ve ardından intihar etmesi, son aylarda Kuzey Kıbrıs'ta artan kadın cinayetleri haberlerine bir yenisini ekledi. Öldüren kişinin intiharı kadar eski bir polis olması ve rallici olması da haberin önemli noktalarından biri olarak medyada yer aldı.

Hanife Aliefendioğlu

Aşkın Şevketoğlu'nun yardım talep ettiği halde korunmaması, öldürülmesi, ailesinin onun 20 yıldır acı çektiğini belirtmesi, kadına yönelik şiddet konusunda duyarlı olan çevrelerin tepkisi nedeniyle törene katılan yetkililer görevlerini yapmadıkları ya da ihmal ettikleri için protesto edilmişlerdir. Aşkın Şevketoğlu'nun cenazesini sadece kadınların taşınması ve mezarına toprak dökmesi sadece bir gazetede başlığa taşınmıştır. Alternatif habercilik açısından yapılması gereken bu tek vakanın kişileştirilmesi ve hikayeleştirilmesi değil, genel olarak toplumsal şiddet bağlamına oturtularak verilmesi olabilmirdi. Örneğin, Aşkın Şevketoğlu'nun cinayete kurban

Haberler için web linkleri:

Mağusa'daki 'cinnet geçirip eski karısını öldürdü' haberi için:

http://www.kibrispostasi.com/index.php/cat/35/news/87472/PageName/KIBRIS_HABERLERI

Başka bir cinnet sebebiyle karısını darp eden eski koca haberi için:

<http://haberkibris.com/magusa-sokta--2013-03-01.html>

'Dır dır ettiği için' karısını öldüren koca haberi için:

<http://www.starkibris.net/index.asp?haberID=5157>

gitmesi haberinde, bir şiddet kurbanının yetkililerden yardım istediği halde yardım alamamış olması başlık olmayı hak ederken, kadınların maruz kaldığı istismarın nasıl sistematik bir örüntü sergilediğini göstermek bakımından da “barış gazeteciliği” yapılmasına fırsat verebilirdi.

Bu olay özelinde yaptığımız medya taraması, genel olarak kadına yönelik şiddetle ilgili haberlerin eleştirel okumaya çok az yer açan, hikayeleştirici ve kapalı metinler olduğunu göstermiştir. 1 Eylül 2012 tarihli bir başka haberde de benzer bir hikayeleştirmeyle karşılaşırız (*Kıbrıs*

Postası). Yine bir eski koca, habere göre “eski eşini kıskandı” ve işyerine gelip eski eşini öldürdü ve yine habere göre eski karı-koca arasında çıkan arbedede kendisinin de ölümüne sebebiyet verdi. Bu haberde de öne çıkan tema “eski kocanın kıskançlığı”! Yine 3 Ocak 2013 tarihli bir başka haber de benzer bir örüntüye sahip; “cinnet geçiren eski koca eski eşini darp etti”... Bir başka haber de 2007 yılından: “‘Dır dır ettiği’ gerekçesiyle karısını öldüren koca...” Kısacası, cinnetli, alkollü haberler durulmak bilmiyor erkek egemen medyada!

Sonuç Yerine

Bu noktada, erkek şiddetinin öldürmeye varan formlarıyla bu sıklıkta yeni karşılaşan Kuzey Kıbrıs kamuoyunu eleştirel bir medya okur yazarlığına ve gazetecileri de alternatif haberciliğe davet etmek gerekiyor. Kadına yönelik şiddet haberleri toplumsal cinsiyete duyarlı eleştirel okumalardan geçerken, habercilere de haberin başka türlü yapılabileceği olasılığını hatırlatmaktadır.

Yeni bir habercilik anlayışının şiddeti önleyeceğini iddia etmek mümkün değilse de, söylemdeki eşitsizliği zayıflatacak ve bildik haberciliğin güçsüzleri ezen dilinden uzaklaşarak, kişilik haklarına ve mahremiyete saygılı bir içerik ve görsel malzeme haberciliğinin esaslarından olacaktır. Kalıp yargılara dayalı olmayan; toplumu, gazetecileri ve medyayı ataerkinin hegemonyasından çıkararak, öteki'ni gözetken bir habercilik için gazetecilerin kamuoyunu kadına yönelik şiddet konusunda uyanık tutması 'ödevleri'dir. Bizim anladığımız şekliyle “barış gazeteciliği” yapmanın koşullarından biri de budur!

Pembe Behçetoğulları

Son dönemde namus cinayetleri haberlerindeki artış da benzeri

Medya Şiddeti, Şiddet Medyayı Pek Sevdii...

Hasan KAHVECİOĞLU
hasankahvecioglu@yahoo.com

Babalarımızın geceleri eve gelmediği ve annelerimizin kapı arkalarında telaşla kocalarını bekledikleri yıllardı...

Cuma gününün gelmesini ipe çekerdik... Lefkara'nın Rum mahallesindeki "Postahane"ye gider, rolo halindeki gazete paketini alır, köyde çoğu TMT üyesi olan "abone"lerin evlerine dağıtırdık...

Gazetenin adı "NACAK"tı...

Başlığının yanında ise "Her Eve Bir Nacak" yazıyordu...

O küçücük yaşta, "Büyüyünce mutlaka gazeteci olacağım" diye tutturmuş biri olarak bir "gazete"nin isminin bir "şiddet aracı" ile bütünleşmesi hiç de umurumda olmamıştı...

Meğer; her eve bir "gazete" değil, bir "nacak" alınmasını istiyormuş TMT'ciler... Öyle anlatıyordu babam...

Bir gün, ilkokulun bahçesinde "çete" üyelerini topladım, tahtadan yapılmış silahlarımızı kuşandık, yüzümüze de birer peçe bağlayarak Rum mahallesine "operasyon" düzenledik...

Peçelerimizin üzerinde boyayla "Volkan" yazdığımızı ve gözleri kör "Fıstıkçı Dimosteni"nin evine girip kocaman sepetinin içindeki fıstıkları yürüttüğümüzü anımsıyorum... O küçücük beyinlerimizdeki "şiddet merakı"nı besleyen, körükleyen neydi acaba?

Şiddetin medyayı, medyanın da şiddeti beslediğine ilişkin "sav" 50'li yılların ortasında televizyonun icat edilmesinden sonra günümüze kadar hep gündemde kaldı... Amerika'da orta sınıf ailelerin evlerine ilk televizyonlarını aldıkları yıllar, şiddetin tirmanışa geçtiği

yıllardır. Daha sonraki yıllarda (60-93) şiddet olaylarında yüzde 560 artış olunca "ekran şiddeti" araştırmaları yoğunlaştı ve ABD'de 16 yaşına gelen her çocuğun bu yaşa kadar 200 bin şiddet sahnesi ve 50 bin cinayet gördüğü ortaya çıktı...

Sözünü ettiğimiz 50'li yılların ortaları, Kıbrıs'ta da "şiddet" in doruğa tırmandığı yıllardı...

O dönemin yazılı basını incelendiğinde; milliyetçi retorik ve bunun ürettiği "toplumlararası şiddet" in "medyanın efendisi" olduğu kolayca anlaşılır... Toplumdaki otoritenin ürettiği şiddetin ise medyada sıradanlaştığı, kanıksandığı ve adeta meşrulaştırıldığı görülür...

Oysa, kimi araştırmacılar tarafından "İnsanlık tarihinin en şiddetli yüzyılı" olarak nitelenen 20. yüzyılın ilk 30-40 yıllık döneminde Kıbrıs Türk gazetelerinde daha çok "dedikodu" nitelikli "cemaat içi" kavgalar yer alıyordu...

40'li yılların başından itibaren "Paradigma" bozuldu... Rumların "Enosis" savaşı kızıştıkça, Türk gazeteleri milliyetçi retorik beslediği "söylemsel şiddet" in kısacasına girdiler...

50'li yılların ortalarından itibaren ise, vahşet, katliam, öldürme, terör, silah, bomba, direniş gibi sözcüklerle örgülenen bir yazılı "medya" oluştu...

Rejimin otoriter karakteri ve medya üzerindeki etkin kontrolü yüzünden 55'lerden itibaren Kıbrıs Türk basınının dili, söylemi hep "şiddet" içerdi... Kıbrıslı Türk çocukları, "Bin Gavur kellesi bin kin ödemez" diyen öfkeli şiirlerle büyüdüler... Bu süreç, 63'ten sonra daha bir şiddetlendi... Gazeteler beyni dışarıda şehitlerin, banyodaki çocukların, sokakta yerde yatan ölülerin, kan göllerinin resimleri ile neredeyse bir "korku toplumu" nun aynası gibiydiler... 63-74 döneminde kendini dışlanmış ve "kurban" olarak nitelendiren, yalnızlık üreten, kendi dışındakileri "öteki" leştirmiş bir "medya söylemi"nden söz edilebilir... 74'te ise, "şiddet" bir başka "format" ta yer buldu medyada...

Bu kez; ağzında kasatura, postalları ile Kıbrıs'ın üzerine basan Mehmetçik fotoğrafları topluma sinmiş

“Korku”ların yerini aldı...

Ta 2004'lere kadar, Kıbrıs'ta Türk yazılı medyası “şiddet” kültüründen, “öteki”leştirmeden yeterince etkilendi...

2004'lere gelindiğinde ciddi bir değişim yaşandı...

50'lerin ortalarından beri etnik şiddetin aktörü olan ve

74'ten sonra kendi içine dönen Kıbrıs Türk medyası

2004'lerde “Barış gazeteciliği”nin rüzgarına bir miktar kapılarak söylemlerde yumuşamaya başladı...

Kısacası; Kıbrıs Türk medyası son 50-60 yılda “şiddet”in her türlüünü tatmış ve topluma tattırmıştır...

50'lerin etnik şiddeti, 63'lerin ekonomik şiddeti, toplum içi şiddet, toplumlararası şiddet ve daha niceleri...

Bu günlerde ise “şiddet”in başka “format”larında kulaç atıyor...

Gazetelerimiz, televizyonlarımız, “şiddet”i bir toplumsal mesele olarak değil, polisye vakalar olarak görüyor ve neredeyse “şiddet”in yeniden üretilmesine çanak tutuyor...

Artık; “öteki” toplumun katliamları yer almıyor gazetelerde, ama kafasına tornavida çakılmış patron, babasının ırzına geçip öldürdüğü küçük çocuk, eşini sokak ortasında döven içkili adam fotoğrafları var... Yaşamının yarısını hapiste geçirmiş hırsızın renkli yakışıklı resmi var gazetelerimizde...

Daha geçen gün bir gazetemizin başlığında bir bakan “Gözünün yaşına bakmam” diye bağırıyor ve sebzelerinde hormon saptanacak üreticileri tehdit ediyordu... Aynı sayfanın üstünde de bir maganda eski karısına “Seni yakarım” diyordu...

Bu sözel şiddet formatları ne yazık ki günümüzde basınımızda sıkça yer alıyor... Bağırma, kötü konuşma, küfür, hakaret parlamentomuzda ne kadar varsa, o kadarı da medyada var... Ne fazla, ne eksik...

Ne yazık ki dünya “şiddet”le medyanın ilişkisini araştırırken, bu konuda UNESCO'nun, uluslararası gazeteci örgütlerinin, iletişim fakültelerinin çabaları yoğunlaşırken, bizde ne ciddi bir araştırma var, ne de alınan “önlemler...”

Şimdilerde, sivil toplumun “Kadına yönelik şiddet”in daha görünür olması için ciddi çabalar içinde bulunduğunu görüyoruz...

Peki şiddetin her türlüünde, saldırganlık ve anti-sosyal davranışların oluşmasında “medya”nın rolü? Kanımca; medyamız ancak “Barış gazeteciliği”ni “şiddet”in her türlüünün önüne dikerek korkularla, tehditlerle saldırganlıkla savaşabilir... Yapamaz mıyız?

CABACABA

Yenilenebilir Enerji Sistemleri

Dünyamızın Geleceğine Yön Vermek Hepimizin Ellerinde

Rüzgar ve Güneş Enerjisi ile Elektrik Elde Edilir

- *10 Yıl Ürün Garantisi ile hizmetinizdeyiz
- * Geniş Ürün Portföyü
- * Farklı Marka Alternatifleri
- * Projelendirme Desteği
- * Satış Sonrası Destek Sistemi
- * Garantili ve Sertifikalı Ürünler

Tel: 2235279 Fax: 2235279 Mobile: 0542 852 36 74 - 0533 852 36 74
Adres: No:5-6 Rauf Denktaş Cad. Ali Mentek Apt.Göçmenköy/Lefkosa
Web:www.cabacaba-solar.com

Medyada “Kurultay Şiddeti” Ve Hasılları

>> *“Başbakan Küçük'ün eşi Gülin Küçük ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Şerife Ünverdi, başbakanın makam aracı ile Mağusa'da 'kurultay çalışması' yaparken 'takip edildikleri' gerekçesiyle polise şikayetçi oldu. Gülin Küçük'ün bir gazeteyi arayarak, 'devletin en üst makamının eşi ve çocukları tarafından tehdit edildikleri' açıklaması üzerine Eroğlu ailesi mahkemeye başvurarak Küçük ailesi hakkında 'Zem ve Kadih' davası açtı.” (15 Ekim 2012, kibristime.com)*

Ali BİZDEN
bizden@gmail.com

Şiddet, zor ile zorbalık denilip geçirilecek kadar dipten uzak değil. Fiziksel, duygusal ve anlamsal veçheleri vardır. Eğer fark ettiysek genelde maruz kaldığımız bir şey; fark edemedikse bizi teğet geçtiğini varsaydığımız bir şeydir.

Medya ve şiddet meselesi; üzerinde çok düşünülüp çok tartışılan, çok yazılıp çok çizilen olmağını, medyanın şırınga etkisi yaptığı algısının baskın olduğu paradigmaya borçlu olsa gerek. Hayatı, her şeyi birden bire olduğu, 'input'ların 'output'lar doğurduğu, nedenlerin sonuçlar ürettiği anlama biçimi, medyada şiddet temsil edildikçe şiddetin normalleştirilerek kanıksanması, yaygınlaşması sonucunu doğurduğuna fit gider.

Bu paradigmada medya ve şiddet dendi mi cinayetler, intiharlar, ölümlü kazalar, cinsel tecavüzler, soygunlar, terör gibi suçların ve müsebbiblerinin nasıl gösterilip anlatıldığı önemlidir. Şiddeti bir adi suçla indirgemek, kan revan içinde ölü bedenlerin gösterilip gösterilmeyeceğini tartışmak, intihar edenin metotlarını teferruatlandırıp teferruatlandırmamak meselenin ana çerçevesini çizer. Oysa ki bu kaba çerçeve dışında başka türlü bir şiddet mevcut ve başka türlü bir tartışma

ziyadesiyle mümkün. Elbette bu, paradigmanın kovduğunu geri çağırarakla ihtimaller arasına girebiliyor: Bir düşünce ve algı sistematığı olarak ideoloji ve ilaveten ideolojik etki.

Başka türlü bir çerçeve

Kıyık sesle hakaret etmek, sesini yükseltmek, gözlerine bakmadan konuşmak, merhametsiz bakmak şiddet değil mi?

Yalana maruz kalmak, kinayeye örtük uyarılmak, tutunma noktalarının söz ile aşındırılması, aklından geçenle gönlünden geçen muhasebesi yapar duruma düşürülmek, belki bedensel bütünlüğün değil ama duygusal bütünlüğün yitmesi şiddete maruz kalmak değil mi?

Toplumsal hayata dahil olamamak, yönetenlerin karar alma mekanizmalarına etki edememek, veyahut etki talebini ifade bile edememek ve hatta talep ifade edilebilse bile alenen kaale alınmamak şiddete maruz kalmak değil midir?

Monarşi ve oligarşilerden gelişmiş, özgürlükçü ve çoğulcu demokrasilere giden skaladaki şiddet göstergesi, alınan mesafe ile doğru orantılı değil. Otorite ne denli sorgulanır, eleştirilir ve hesap sorulduğunda hesap verme mecburiyetinde ise, monarşi ve oligarşiden o denli uzaktır. Hesap verme duygusunu yitiren siyaset, özgürlükçü ve çoğulcu niteliğini de yitirir.

Toplumsal alanın bizatihi toplumsal olan tarafı ile sembolik kurulumunun ahengi, toplumsalın yeniden üretim mekanizmasını tesis eder. Değer ve yargıların, tepki ve toplumsal reflekslerin dönemsel farklılaşması dikkat çekicidir. Toplumun sembolik kurulumunda dolayimli muhaberatın ehemmiyeti sarihtir: Sembolik veya fiili sınırlarla tanımlanan bir coğrafyayı bir topluluğun yurt/vatan/memleket/ülke bellemesini tesis eden şey, o topluluğun kendini tüm o coğrafyaya şümül varsaymasıdır.

Bir diğer kademede, toplumun sembolik kurulumunun alt öğeleri olan cemaatler ile toplum arasındaki ilişki biçimi haliyle rekabetçidir. Cemaatler arası rekabetin temel niteliği, alt topluluğun değer, gündem ve algı kalıplarının toplumsal düzeyde hâkimiyet kurması yönelimidir. Bu noktada ifrata kaçılması, toplum ve cemaat ilişkisini çoğulcu demokratik zeminden koparır, başka bir hale sokar: Cemaatin topluma tahakkümü.

Medyaya duyulan merakın siyasi kefesinde liberal paradigma ağır basar. Hattı zatında liberal paradigmanın temel yapı taşlarından birini bizatihi medya teşkil eder. Siyaset bilimciler mazur görsün, KKTC'deki parlamenter sistemi bu paradigma içinde imiş gibi değerlendirmeyi yeğliyorum. Liberal demokrasilerin 4 ayağından birini medya oluşturur ve yasama, yürütme, yargı ile rasyonel yurttaş arasındaki akıl köprüsünü eleştirel, bağımsız, tarafsız, dengeli işlevi dolayısıyla kurar. Rasyonel yurttaş, rasyonel seçim kararı ve rasyonel yönetimin varoluşsal kaynağı medyanın yerine getirdiği fonksiyondur. Medya mesajları, yurttaşına nasıl yönetildiği, yönetenlerin temel karar alma saikleri, ilk seçimde verilecek rasyonel kararın ne yönde olması gerektiğiyle ilgili enformasyon taşır.

Birinci turu 22 Ekim 2012, ikincisi 24 Şubat 2013'ta yapılan "iki turlu Ulusal Birlik Partisi 19. Olağan Kurultay süreci"ni yukarıdaki kavramsal çerçevede, "başka türlü bir şiddet" alt başlığıyla okuyarak, bir siyasal partinin içişlerinin medya üzerinden toplumsala yansımalarının izini sürmeye teşebbüs edeceğim.

Sahte imza şiddeti: Küçük'ün büyüklüğünün üretimi

"El öptürmek, affetmek...Küçük değil büyük olduğunuzu göstermez mi?"

Başbakan İrsen Küçük'ün genel başkanlık yarışında oy kullanacak delegelere yönelik talimatnamesi olduğu iddiasıyla yayınlanan 10 maddelik metin, kurultay şiddetinin önemli görünüşlerinden birini oluşturdu.

KKTC Cumhurbaşkanı Derviş Eroğlu'nun siyasi hayatında yakın çalışma arkadaşları olan Mustafa Tokay ve Emir Emirkanı, sahte belge düzenleyerek bu belgeyi Afrika gazetesine ulaştırdıklarını kabul ettiler.

Konu, Kıbrıs Türk basınında "Afrika Gazetesi ile Cumhurbaşkanı Derviş Eroğlu'nun ilişkisi açığa çıktı", "Başbakan İrsen Küçük'ün baskıcı ve otoriter yaklaşımı açığa çıktı" ekseninde yer aldı. "Açığa çıkan ilişki"

Cumhurbaşkanı Eroğlu'nun açıkça destek verdiği UBP genel başkan adayı Ahmet Kaşif'in Afrika Gazetesi işbirliği ile kamuoyu ve UBP delegeleri nazarında rakibi karalayıp küçük düşürme, suçlama manipülasyonu olarak çerçevlendi. "Açığa çıkan otoriter eğilim" tartışması ise "metnin altında imzası olmasa da, Küçük bunları yapıyor" çerçevesine oturdu. Devreye adli makamlar girdi, ifadeler alındı, itiraflar yapıldı... Nihayetinde Emir Emirkanı'nın Başbakan İrsen Küçük'ün elini öperek af dilemesi fotoğrafıyla tamamlandı.

Bu meselenin medyada yer aldığı onlarca köşe yazısı, haber ve yüzlerce okuyucu yorumundan ne elde edildi?

Hasıla şudur: İrsen Küçük, kendi imzasını sahteleyeni, ayağını kaydırmaya tevessül edeni bile, siyasi hasmının en yakını dahi olsa affedebilen yüce gönüllü bir insandır. Maruz kalınan şiddet; hukukun, ahlakın, devlet terbiyesinin, yurttaşın yönetenlere ilişkin ar ve hayâ içermesi zaruret gösteren hislerinin dolaştığı damarların çatlamaya zorlanmasıdır.

Kimin ne murat ederek yaptığı, kimin azmettirdiği, cesaretlendirdiği veyahut görmezden geldiği bir yana, kamusal algının inşasında "sahte imzalı talimat" gündemi dönüp dolaşarak İrsen Küçük – Derviş Eroğlu çatışmasında Küçük'ün güç inşasının önemli bir tuğlası oldu. Ki bu tuğla sadece, şiddetli adalet, ilke, hesap verebilirlik, ahlak, namus, yüz, ar yıkımının küçük bir parçasıdır.

Medya meselenin ayrıntılarını, dedikodularını, hukuksal boyutlarını, ailevi bağlantılarını yazıp gösterdikçe, sıradan insanların, yönetenlerin karar alma ve "iş" yapma mekanizmalarına etki edemedikleriyle yüzleşmelerini, etki talebini ifade edebilecek zeminden yoksun olduklarını deneyimlemelerini; hatta taleplerini mahdut mecralarda ifade edilebilseler bile, bunun alenen kaale alınmalarına yol açmadığını öğrenmelerini sağladı. Bunları deneyimlemek, belirlenme katsayısının yüksekliğine kafayı çarpıp oturduğu yerde oturmaya "zor"lanmak, bir diğer ifade ile bir nevi şiddete maruz kalma halidir.

İstihdam ve "nefes borusu" şiddeti: Klimalizmin yeniden meşrulaştırılması

"Politikacıların uzun vadeli politikalar uygulamak yerine, kendisine oy verenleri müşteri gibi görüp müşteri temelli ilişkiler kurması, satın aldığı oy karşılığında kişiye ya da zümrenin yararına bir politika ya da serviste bulunması" demek olan klimalizmin kökeni müşteri kelimesinin İngilizce karşılığı "client" ile sessiz "silent" sözcüğünün benzerliği hep dikkatimi çekmiştir. Siyasetin particilik temelli bireysel çıkar ilişkisine dönüşmesini

anlatan kleintalizm kavramı ile sessizlik sözcüğünün alfabetik benzerliği “rezilliğin dellal düdüğü edilmemesi” prensibini de içermekte midir, emin değilim... KKTC Anayasası'nın 8. Maddesi'nin iki paragrafı aynen şöyle:

(1) Herkes, hiçbir ayırım gözetilmeksizin Anayasa ve yasa önünde eşittir. Hiçbir kişi, aile, zümre veya sınıfa ayrıcalık tanınmaz.

(2)Devlet organları ve yönetim makamları, bütün işlemlerinde yasa önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek ve ayrıcalık yapmamak zorundadırlar.

Kamuda istihdam ile ilgili torpil tartışmaları kamu otoritesinin tesis edildiği günden gündem olmasına karşın, kurultay sürecindeki istihdam tartışması sınırları zorladı. “Münhalsiz”, “askerliği devam ederken kamuda istihdam edilen”, “55 yaşında istihdam edilen”, “bakan gelini işe başladı”, “istihdamdan sonra geriye dönük düzmece sınav kağıdı organize edildiği” iddiaları; “istihdam edilenler değil, herkes yakınımızdır”, “gençlerin evlerine ekmek götürmesini engellemek istiyorlar” savunmaları sürecin medyada yer alan temel argümanlar.

Kamu otoritesinin gerekliliği, adilliği gibi toplumsal alanın kurulduğu zeminin varoluş nedenlerinin topyekûn ihmâl ve imhası açısından, adalet duygusu ile kamu otoritesinin adilliği prensibini sarsmakla çok önemli bir mesafe alınmış olunacağı aşikârdır.

Hesap verme duygusunun yok olması, kamu kaynakları ile kamu imkânlarının yurttaşlar arasında gayri adil şekilde paylaşılması, normal yurttaş olma duruşuna şiddet uygulamak diye özetlenebilir: Toplumun olanların partililerin hizmetine sunulması, partili olup talepkâr olmayanlarla partili olmayanlara şiddet uygulama değil midir? Kurultay sürecindeki “istihdam” tartışmalarına maruz kalmak, olup bitenlerden haberdar olmak, bir nevi şiddete maruz kalmak değil midir?

Konunun Anayasal boyutuna temas etmemeyi tercih ederim. Lakin siyasal sistemin, devletin, devletin “kutsal” sembollerinin meşruiyet kaynağı, kurucu metnin ruhunu aşan bir başka ruhun bu topraklar üzerinde gezindiğini anlamamız çok şey anlatıyor. Bu ruh öyle bir ruh ki, hızını alamayıp reklam sektörünü de kırıkladı. Küçük'ün bu meselede genel başkanlık yarışındaki rakibini ve rakibinin ekibine yönelik akıllarda yer eden şu ifadesi UBP'nin kleintalist yaklaşımı açısından süper bir ifade olarak hafızalara nakşolundu: “Nefes borularını kestim”.

Genel başkan adaylarından Başbakan İrsen Küçük, UBP'nin Lefkoşa İlçe Kongresi'nde yaptığı konuşmada, parti içerisinde bazı kişilerin çıkarlarına dokunduğu için kendisini eleştiri yağmuruna tuttuğunu söylemesinin ardından şu ifadeleri kullandı:

“Bana karşı çıkılma nedeni parti üzerindeki asalakların yaşam borularını kesmemdir. UBP'yi borçsuz hale getirdim, reklam ajanslarıyla bağları kestim. Bu yüzden bana karşı çıkıyorlar. Kaynaklardan yararlanamayanlar çıldırdı. Yazık değil mi? Sizlere, halka ait olan paraları birkaç reklam ajansına vereyim?”

Küçük'ün konuşmasının haber oluşunun ardından medyaya bazı “bilgiler” ve “belgeler” götüren “İsmimin açıklanmasını istemeyen bir UBP'li” ortaya çıktı.

“İsmimin açıklanmasını istemeyen” dolayısıyla anonim bir UBP'li olarak “konuşan” kaynak, “genel bir kanaati ifade eder” konumundadır.

“İsmimin açıklanmasını istemeyen UBP'li”, Star Kıbrıs Gazetesi'ne 470 bin TL üzerinde bir paranın ne zaman ödendiğini gösteren dökümleri, çek fotokopilerini verir ve “bazı açıklamalar”da bulunur. UBP'nin kleintalist yaklaşımını çok iyi tarif eden satır başları:

·(1)DEDİ Kİ:

UBP'de üst düzey görev yapan kişi ya da milletvekillerinin yakınlarının kurduğu reklam ajansları, reklam giderlerindeki aslan payını alıyor.

·(1)ANLADIK Kİ:

UBP'nin harcadığı büyük paralardan en büyük payı alanlar üst düzey partililerin yakınları veya milletvekillerinin yakınlarıdır.

Meali: Aslan payı isteyen en önce aslan gibi UBP'li olmalı.

·(2)DEDİ Kİ:

UBP'nin 21 Ekim'deki kurultayından önce ilçelerde yapılan seçimlerde bu rant kavgası doruk noktaya çıktı.

·(2)ANLADIK Kİ:

Özellikle seçim dönemlerinde UBP'deki rant artıyor.

Meali: Ranttan pay almak için, en azından seçim dönemleri UBP'li olmak gerekir.

·(3)DEDİ Kİ:

İrsen Küçük, partinin reklam harcamalarında kısıtlamaya gitti, yapılan reklamların bir veya iki ajans üzerinden dağıtılmasına karşı çıktı ve büyük paralar kazanan kişilerin tepkisini çekti. İşleri sektey uğrayan, düzeni bozulan şirket sahipleri bu işe çok öfkelenmiş ve bölgelerinde İrsen Küçük'e karşı muhalif örgütlenmelere gitti.

El, çiçek, ifade, hareket...

·(3) ANLADIK Kİ:

UBP'de parti içi muhalefet, yönetime karşı çıkış ancak rant ve çıkar eksensli olabilir. Bu öyle büyük bir ranttır ki, kesilirse şirket sahipleri parti başkanına karşı bir muhalif örgütlenmeye kalkışabilir.

Meali: UBP'de birlik, rant paylaşımına dayalıdır.

·(4) DEDİ Kİ:

Bu ülkede aynı sektörden ekmek yiyen onlarca ajans var. Bunların çoğu da UBP'ye yakın isimlerdir. Küçük'ün, “Yazık değil mi? Halka ait olan paraları birkaç reklam ajansına vereyim” sözlerini tüm partililer değerlendirmeli.

·(4) ANLADIK Kİ:

UBP iş yaparken çalışacağı şirket veya kişileri partiye yakınlık kriterine göre seçer. Kullandığı para halkın parasıdır.

Meali: Halkın parası, partililer arasında eşit dağıtılmalı.

Tüm bu iddiaların yöneltildiği kişi 1 trilyonluk bir tazminat davası açtığını duyurdu ve siyaset tarihimiz açısından öneme haiz açıklamasında şu ifadelere yer verdi:

“Söz konusu iftiraların yayınlatılma sebebi, Ulusal Birlik Partisi kurultayında İrsen Küçük ve ekibine her türlü teklif, tehdit ve baskıya rağmen destek vermemekte direnmemdir. Bu sığ düşünceli insanlar topluluğu, sadece şahsıma değil, toplumun her kesimine aynı zulmü ve Hitlervari bu yaklaşımları sergilemektedirler. (...) Allah'tan başka hiç kimseden korkusu olmayan bir kişi olarak açıkça ve net bir şekilde belirtiyorum ki, canımı almaya kalkışsanız dahi size verecek ne bir oyum, ne de bir desteğim vardır...”

Bizler bu yola çıkarken bu ve buna benzer entrikalar ile üzerimize gelineceğinden emindik. Bizler bu yola çıkarken Küçük zihniyetindeki hükümetin tüm imkanlarını seferber edip, bizleri karalamaya çalışacağından emindik. Şirketimize resen vergiler gönderdiler; yılmadık. Şirketimize çalışma dairesi müfettişlerini yolladılar yılmadık, şirketimizle iş yapan müşterilerimizi teker teker aradılar ekmek paramızı kesmeye çalıştılar, yılmadık.” (Özdemir Tokel, 25 Eylül 2012)

Kurultay sürecinin istihdam ve reklam tartışmalarının yoğunluğu dikkat çekici.

Okuduk, okuduk, ne öğrendik?

Öğrenmemiz istenen iki denklem: UBP=Rant;
UBP=Ekmek parası oyunu.

Parti delegelerine, yakınlarına kamuda ayrıcalıklı istihdam imkânı bahşedilmesi, başkanlık yarışının parti kaynaklarının paylaşım kavgası olarak anlandırılması UBP'nin kleintalist politikalarını bir kez daha görünür kıldı. Görünür kılmakla kalmadı, normalleştirme sürecini de çalıştırdı. Parti içi başkanlık yarışında delege kontenjanlı kamu kaynağı sarfiyatı aleyhine çalışan rakip aday, bu tip istihdamlara karşı olduğunu açık bir şekilde ifade etmedi. Kurultay ikinci turunun tamamlanmasının ardından yaptığı açıklamada kaybeden aday Ahmet Kaşif'in şu ifadeleri dikkat çekici:

“Bu süreç içinde kurultayda kazanmak uğruna ne ekonomi, ne de Anavatan Türkiye ile imzalanan İşbirliği Protokolü düşünülmeden 700'e yakın istihdam yapılmış, birçok kişiye inanılmaz menfaatler sağlanmıştır.

Yapılanlar kamu vicdanını zedelerken UBP'ye oy veren kesim arasında da ciddi tepkilere neden olmuştur. Umarız bu yanlışlık Lefkoşa Belediye seçimleri ve milletvekilliği seçiminde sandığa yansmaz. (Ahmet Kaşif, 28 Şubat 2013)

Parti, bayrak, ifade, hareket...

Parti içi bir yarışta destek vermediği için devlet kurumlarının şantaj ve tehdit-baskı amaçlı kasıtlı olarak aleyhine çalıştırıldığını söyleyen Küçük muhalifi, UBP'nin kleintalist politikalarının patronaj sisteminin altını çiziyor. UBP kurultay sürecinde 2 bin kelimeye sığmayan, siyasetin hesap verme duygusunu yitirdiğini anlatan, Türkiye'ye bağımlılıktan medet umup kendi kendini inkâra, imhaya sürüklenen; yurttaş çaresizliği dayatma saikiyle terennüm edilen “istikrar” kavramının şiddetinden gözleri dolan kaç kişi var dersiniz?

wedding
by Arkadas

500 kişilik oturma alanı ve 500 araçlık oto park alanı

Tebrikli, kokteylli, Yemekli düğünler
Davet ve Organizasyon
Pasta ve catering hizmetleri

wedding
by Arkadas

444 1977

0542 879 18 18

SOS Çocukköyü yanı, BRT karşı - Lefkoşa
www.arkadaspastanesi.com

Dr. Mehmet YAĞLI
Psikiyatrist

Her türlü bilgiyi kişilere ve topluma aktaran, eğlence, bilgi ve eğitim gibi üç temel sorumluluğa sahip görsel, işitsel ve hem görsel, hem işitsel araçların tümüne medya denmektedir. Medya sayesinde insanlar görerek, duyarak, okuyarak edindikleri bilgileri çevresindekilere de yansıtırlar. Bir kısmı olumlu, bir kısmı olumsuz tepkiler gösterirler. O medya aracına gösterdikleri güven oranında tutum ve tavırları da değişiklik gösterebilir. Seçilen bilgileri belleklerinde saklayıp daha sonra bunlara başvurabilirler.

Günümüzde teknolojideki başdöndürücü hızlı gelişme sayesinde medyanın insan hayatındaki etkisi de inanılmaz ölçüde artmış, insanlar zamanlarının büyük bölümünü özellikle görsel medya (televizyon, internet) karşısında geçirir olmuştur.

İletişim teknolojisindeki bu gelişme, medyanın toplum üzerindeki etkisini daha da artırarak, dünyayı nasıl algılayacağımız konusunda bizleri yönlendirerek, düşüncelerimizi, duygu ve davranışlarımızı etkiler hale gelmiştir. Her geçen gün artan şiddet olayları, medya – şiddet ilişkisini ve medyada yer alan şiddet olaylarının, görüntülerinin, haberlerinin insanlar üzerindeki etkisini gündeme getirmiş, yeni bir tartışma yaratmıştır.

Medyanın insanlar üzerindeki etkisi bugün herkes tarafından kabul gören bir gerçekliktir. İnsan üzerinde böylesi etkisi olan medyada şiddetin giderek artan bir şekilde yer almasının elbette insanların şiddet davranışları üzerinde de etkili olması beklenen bir durumdur.

Medya, özellikle de televizyon kanalları, reklam pastasından daha çok pay alabilmek, izlenebilirliklerini arttırmak, insanlar üzerindeki etkilerini arttırabilmek için şiddet adeta bir araç haline getirmişlerdir. Dövüşme, dövme, öldürme, cinayet, mafya, vahşet filimlerin temel konusu oluvermiş, bu konuları içermeyen olaylar adeta haber olarak görülmez hale gelmiştir. Medya da şiddetin yaygın olarak yer alması ve ele alınış biçiminin etkileri konusunda araştırmacılar değişik sonuçlar belirtmiş; birtakım araştırmacılar, şiddetin yaygın gösteriminin insanların şiddete karşı duyarsız kalmasına neden

olduğuna vurgu yaparken bazı araştırmacılar da toplumdaki şiddet olaylarının artışına neden olduğunu savunmuştur. Hatta bu şiddet görüntülerinin kişilerdeki saldırgan dürtülerin doyum sağlayarak şiddet davranışlarını engellediği görüşünü savunanlar olmuştur.

Öte yandan medya yöneticileri, film ve haberlerde yer alan şiddet görüntülerinin toplumsal yaşamın yansımaları olduğunu, medyanın varolanı yayınladığını ve bunun da medyanın bir görevi olduğunu savunmaktadırlar.

Ancak çalışmalar genel olarak saldırganlığı gözlemlemenin saldırgan davranışları arttırdığını göstermektedir. Bu etki konusunda iki önemli nokta vurgulanmaktadır. Bunlardan biri izleyenlerin kurban yerine suçlu ile özdeşleşmeye itilmesi, diğeri medyada şiddet izlemenin hayal bile edilemeyecek davranışların taklit edilmesine yöneltilmesidir. Elbette ki şiddet olaylarının yaygınlaşmasında, şiddetin medyada yer alması dışında, işsizlik, adaletsizlik, umutsuzluk, her türlü ayrımcılık, sosyal dengesizlik, ekonomik krizler, kötü sağlık koşulları, çocukların sorunlarının önemsenmemesi, silahların, alkolün bolluğu ve kolay erişilebilmesi, yer değiştiren hareketli (Göçmen) toplulukların varlığı gibi toplumsal koşullar toplumdaki Şiddet davranışlarının artmasında etken olmaktadır.

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki intihar da kişinin kendine yönlendirdiği bir tür saldırganlık davranışıdır. Dolayısı ile intihar haberlerinin verilmiş şekli de önemlidir. Bu tür görüntülerin, haberlerin ayrıntıya kaçmadan, olayı özendirmeden, yanlışlığı ve olumsuz etkileri vurgulanarak hatta mümkünse bu alanda çalışan uzmanlarla işbirliğine girilerek verilmesi daha uygun olacaktır.

Son olarak medyanın, insanlar üzerindeki etkisinin bilincinde olarak davranması, insanların doğru ve anında haber alması, eğlenmesi yanında, daha insanca, daha mutlu ve sağlıklı bir toplum ve yaşam için eğitici olma, farkındalık yaratma görevlerini şiddet konusunda da yerine getirmesinin önemini vurgulamak gerekir.

Kaynak:

Yayın araçlarında saldırganlık, s;233-242, Sosyal Psikoloji, ara yayıncılık 1989.

Refia Palabıyıkhoğlu, Medya ve şiddet, Kriz Dergisi 5 (2) 123-126

**Sizin İçin En İyisini Üretiyoruz,
GURURLUYUZ!**

Kıbrıs Türk Sanayi Odası

Adres: Organize Sanayi Bölgesi 2. Cadde No 19 Lefkoşa

Tel: 0392 2258131

Fax: 0392 2258130

www.kibso.org

BİZ NE Mİ YAPIYORUZ ?

PEKİ SİZ NE İSTİYORSUNUZ

özel danışmanlık hizmeti

ürün tanıtımı

özel haberler/röportajlar

şirket tanıtımı

kurumsal kimlik

dergi

broşür

gazetelik basın programı

VE DAHA BİRÇOK HİZMETLE SİZLERİN ÇÖZÜM ORTAĞI OLMAYA HAZIRIZ

Mesarya
ajans

22 90 096

Kadın, 'Şiddet' Ve Medya

Fatma ARPALIKLI
fatmaarpalikli@hotmail.com

- KKTC'de her yıl ortalama en az 1 kadın öldürülüyor, 1 kadın için de öldürme teşebbüsünde bulunuluyor. ·Kıdemli Yargıç Özerdağ: Son dönemlerde tecavüz vakalarında ve çocuklara yönelik suçlarda ciddi artış var.
- Özdenefe: “Siyah sayılar” denilen suçlar var. Bu suçlarda “kadın” görünmez olarak kalmaya devam ediyor.
- PGM: Biz cezalandırma makamı değiliz.
- Sosyolog -Suç Araştırmacısı Uzmanı Ekdal: Saldırıya uğrayan kadınların yaş ortalamasının 34'e inmesi, toplumdaki kadınlar için büyük tehdit oluşturmaktadır. Cinsel istismar gün geçtikçe artıyor.
- Acil Sosyal Hizmet İhbar Hattı 183 nihayet devrede

KKTC'de toplumsal yapıda yaşanan değişiklik suç ve cezaların artmasına neden olurken, şiddet gündelik yaşamımızın bir parçası haline geldi. Tüm bu olumsuzluklar toplumun genelini etkiliyor. Ancak yasalar önünde erkeklerle eşit konumdaki kadınlar ve bazen de çocuklar, bu etkiyi daha derinden hissediyor.

Polis ve mahkeme kayıtlarına geçen resmi rakamlara göre 295 binlerde seyreden KKTC nüfusunda her yıl en az 1 kadın cinayete kurban gidiyor, 1'i öldürülmeye çalışılıyor, 1'i tecavüze uğruyor ve 13 yaş altı 1 kız veya erkek çocuk cinsi münasebette bulunmaya zorlanıyor.

Geçtiğimiz aylarda Gönyeli'de yaşanan 39 yaşındaki Aşkın Şevketoğlu'nun cinayeti ile toplumda yükselen sesler, aslında sessiz çoğunluğa aitti. Zira, ülkede hunharca yaşanan cinayet ne toplumsal yapımıza, ne de insan haklarına uyuyor.

Kadına Yönelik Şiddetin Raporlara Yansıması

Polis Genel Müdürlüğü'nün talebimiz üzerine hazırladığı 'ülkede son 5 yıl içerisinde meydana gelen kadınlara yönelik katillik ve katle teşebbüs suçları' ile ilgili raporu, şiddetin boyutlarını ortaya koyuyor. Ancak polis raporu madalyonun bir yüzü. Geriye kalan yüzünde mahkeme raporları var.

Polis Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre; 2008-2012 yıllarında Başkent Lefkoşa'da 18 yaşındaki bekâr 1 hasta bakıcı ile 39 ve 40 yaşlarında 2 evli ev kadını öldürüldü. Gazimağusa'da 45 yaşında bir işletmeci öldürüldü, 44 yaşındaki bavulcu ile 31 yaşındaki işsiz kadına yönelik öldürülme girişiminde bulunuldu. Kadınların tümü de bekârdı. Girne'de 40 yaşındaki kadın öldürüldü, 24 yaşındaki garson ile 23 yaşındaki ev kadını öldürülmeye çalışıldı. Bu kadınların üçü de kayıtlara evli olarak geçti. İskele'de ise son 5 yıl içerisinde 34 yaşındaki evli ev kadını öldürülmeye çalışıldı. Son 5 yıl içerisinde toplam 5 kadın öldürülmüş, diğer 5'i de öldürülmeye çalışılmıştır. Bu kadınların 5'i ev kadını, 4'ü meslek sahibi ve 1'i işsizdir. Katledilen ya da katle teşebbüs edilen kadınların yaşları 18 ila 45 arasında değişmektedir. Bu istatistikî bilgiye bakıldığında ülkemizde her yıl ortalama 2 kadın ya cinayete kurban gidiyor ya da öldürülme teşebbüsüne maruz kalıyor. Ülkede bu olaylara maruz kalan kadınların yaş ortalaması ise 34.

Yüksek Mahkemede Sonuçlanan Davalar

Madalyonun diğer yüzü ise mahkeme koridorlarından gazete sayfalarına giren dramları yansıtıyor. Ağır Ceza olarak görev yapan Yüksek Mahkemenin görüşerek karara bağladığı ve 2009-2012 yıllarını kapsayan raporlar üzerinden gerçekleştirilen analiz, gazetelerin yayınları ile desteklenerek değerlendirildi.

Aşağıda maddeler halinde verilen tecavüz, 13 yaşından küçük çocuklarla cinsi münasebet ve bazı namus olaylarına dair davalar, bu değerlendirmenin bir sonucudur. Olaylar basında fazlasıyla irdelendiğinden hatırlatmak maksadı ile kısaca aktarılırken, mağdurların isimleri, sosyal durumları dikkate alınarak gizli tutulmuştur.

Yüksek Mahkeme'nin kronolojik sıraya göre ulaşılan raporlarına bakıldığında:

1. 27.10.2009
“Lefkoşa surlar içinde güpegündüz 6 yaşındaki bir erkek çocuğa tecavüzden tutuklanan 54 yaşındaki Mehmet Türkmen, Merkezi Cezaevi'ne gönderildi. Kararı okuyan Yargıç Ömer Güran, çocuklara yönelik artan tecavüz olaylarına dikkat çekti ve 'Şehrin merkezinde, Lefkoşa'nın göbeğinde neler oluyor?' diyerek kamuoyunun ortak düşüncesini seslendirdi”
(<http://www.kibrisgazetesi.com/index.php/cat/2/news/40379/PageName/test>)
2. 14.5.2010
“Ekim 2008'de 8 yaşındaki bir kız çocuğuna karşı namus ve ahlaka aykırı davranışta bulunan 48 yaşındaki Yusuf Onbaşı, 2 ay hapis yatacak. Yeşilköy'deki Şehit Menteş Zorba İlkokulu'nda hademe olarak görev yapan 48 yaşındaki Yusuf Onbaşı, dün Gazimağusa Kaza Mahkemesi huzuruna çıkarılarak aleyhine getirilen davalardan suçlu bulunup mahkûm oldu”
(http://www.kibrisgazetesi.com/index.php/cat/2/news/78438/PageName/Ic_Haberler)
3. 29.6.2010
“Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde (DAÜ) geçtiğimiz mayıs ayında bir üniversite öğrencisine tecavüz edilmesi iddialarıyla Gazimağusa Ağır Ceza Mahkemesi'nde sanık Abdürrahim Ayri'nin hakkında açılan dava devam ediyor... Bilindiği gibi, 11 Mayıs'ta DAÜ'de okuyan genç kız gömleğinden teşhis ettiği Abdürrahim Ayri'nin kendisine tecavüz ettiğini iddia etmişti. Sanık Ayri ise iddiaları yalanlamıştı. Sanık Ayri 13 Mayıs'ta tutuklanmış, olay yeri oto parmak uzmanı bir polisle incelenmiş, bulunan saç örnekleri emare olarak alınmıştı”
(<http://www.starkibris.net/index.asp?haberID=18896>).
4. 1.8.2010
“Öz kızına tecavüz eden babaya 25 yıl hapis. Öz kızıyla cinsi münasebette bulunduğu iddiasıyla yargılanan baba Cemil Topal'ın kararı açıklandı. Baba Cemil Topal, 25 yıl hapis cezasına çarptırıldı... Ağır Ceza Heyet Başkanı İlker Sertbay, kararın ardından 'Bu ülkeyi uyuşturucu, tecavüz ve hırsızlıktan temizleyeceğiz' diyerek yargının kararlılığını vurguladı”
(http://www.yeniduzen.com/detay_ars.asp?a=5602).
5. 16.5.2011
“Baba” cezaevinde... 'Engelli' olan öz kızı ile defalarca cinsel ilişkiye girdiği iddia edilen Ali Akkuş, davaları görüşülünceye kadar cezaevine gönderildi. Çamlıbel'de meydana gelen ve ülke genelinde büyük tepkiye neden olan öz kızına tecavüz davasının zanlısı baba Ali Akkuş, cezaevine gönderildi... Genç kızın üvey annesi ve kız kardeşinin olayı bildikleri ancak korktukları için bugüne kadar sakladıkları öğrenildi

(<http://www.starkibris.net/index.asp?haberID=27116>).

6. 27.11.2011
“Bu ne öfke?... Eşinin iki çocuğuyla ortadan kaybolmasını kabullenemeyip cinnet geçiren Necat Biçer, önce arkadaşının bileğini yaraladı, ardından da görevli polis memuruna kafa attı. Biçer'i sekiz kişilik polis ekibi zor zaptetti... Mahkemede söz alan zanlı Necat Biçer, “Ben tüm polislerden özür diliyorum. Eşim 1 saat eve geç geldiğim için çocuklarımı benden kaçırdı. Benim yaptığım iş belli, geç saatlere kadar çalışıyorum. Bir anlık cinnet geçirdim, iki yıldır içki içmiyorum. Eşim, benden çocukları kaçırdığından dolayı iki double jack daniel içtim, beni yoldan çıkardı” (<http://www.haberhavadis.com/ic-haberler/bu-ne-ofke.htm>).
 7. 27.11.2012
“İpek, 7 yıl hapse mahkum edildi. 17 Eylül 2010 tarihinde 13 yaşından küçük bir kızla cinsel münasebette bulunan Serkan İpek dün çıkarıldığı Girne Ağır Ceza Mahkemesi kararıyla 7 yıl hapse mahkum edildi... ZANLI YAKINLARINDAN BASINA DARP... Girne Ağır Ceza Mahkemesi bahçesinde mahkeme kararını bekleyen Serkan İpek'in yakınları basın mensuplarına sözlü ve fiili saldırılarda bulundu. Saldırının ardından 2 basın mensubu yaralandı
(http://haberkibris.com/b7d933f7-2011_04_16.html).
 8. 26.4.2012
“Gazimağusa Ağır Ceza Mahkemesi huzurunda, 'Adam öldürme' suçundan yargılanan 28 yaşındaki sanık Kaan Dumanay, 9 yıl hapse mahkum edildi. Anımsanacağı üzere sanık Kaan Dumanay, 20 Mart 2010'da gürültü çıkartıp kız arkadaşını rahatsız ettiği gerekçesiyle maktul Fatih Gümrah'ın kapısına tekme vurup içeriye girdikten sonra, aralarında başlayan tartışma neticesinde sanık, elinde bulundurduğu bira bardağını maktul Fatih Gümrah'ın yüzüne vurarak kırdıktan sonra maktulün boynuna saplanması sonucunda ölümüne neden olmuştu (<http://www.havadiskibris.com/haber/1133/adam-oldurme-sucuna-9-yil-hapis.html>).
 9. 15.6.2012
“Lapta'da misafir olarak gittiği evin 8 yaşındaki erkek çocuğunu soyarak 'cinsi münasebete teşebbüs' eden Muammer Bayrak'ı, Girne Ağır Ceza Heyeti affetmedi:
- Kıdemli Yargıç Gülen Özkamil, sanığın kabul edip mahkûm edildiği 1'inci davanın 14 yıl hapis cezasına, 2. davanın ise 2 yıla kadar hapis cezası öngören ciddi ve ağır suçlar olduğunu belirterek, toplum içerisinde huzursuzluğa yol açan suçlardan olup Kıbrıs Türk toplumunun bu tür suçlara nefret ve tedirginlikle bakan bir toplum olduğunu vurguladı.
(http://www.yeniduzen.com/detay_ars.asp?a=23506).

Özerdağ: Mahkemeler Hoşnut Değil

Yargının üst kademesinde görev yapanlar da var olan durumdan tedirgin ve rahatsız. Görüşlerine başvurduğumuz Kıdemli Yargıç Bertan Özerdağ, mahkemeler açısından olaylara bakarken, sosyo-ekonomik gelişmelerin, bunların suçlara

yansımalarının ve toplumdaki değişimlerin önemli olduğunu belirtti. Özerdağ, “Mahkemelere yansımaya bakıldığında kriminal (suç) davalarda ciddi bir artış var. Tecavüz vakalarında özellikle... Eski dönemde tek tük iken, şimdi senede 2-3'tür ve çocuklara yönelik de ciddi suçlar var maalesef. Mahkemeler bu durumdan hoşnut değil” dedi. Suçlara karşı cezaların genellikle yüksek olduğu görüşünü dile getiren Özerdağ, ancak suçların tanımlanmasının önemli olduğunu vurguladı.

Özdenefe, “Siyah Sayılara” Dikkat Çekti!

Yargıda suç olaylarında bir artış yaşandığı kabul görünürken, kadına karşı var olan şiddetin artıp artmadığı ise tartışma konusu. Avukat Fazilet Özdenefe, kadına yönelik fiziki şiddetin artıp artmadığı ile ilgili ellerinde sağlıklı veri olmadığını belirtti.

Özdenefe, “Geçmişe göre bugün daha çok gözlemlediğimizi düşündüğümüz kadına yönelik şiddet olayları, illaki şiddette bir artış olduğunun değil de kadına yönelik şiddetin artık daha görünür olduğunun göstergesidir” dedi ve bunu medyanın genellikle olumsuz/bilinçsiz başlıklarla da olsa 'aile dramı, aşk cinayeti' gibi kadına yönelik şiddeti daha çok gündeme taşımaya bağladı, ekonomideki daralmanın da bunu tetiklediğini ekledi.

Özdenefe, ülkede medyaya veya polise yansıyan kadına yönelik şiddet vakalarının realitenin çok uzağında,

buz dağının ucu olarak tabir edilebilecek bir oranda olduğunu savundu ve çarpıcı açıklamalarda bulundu: “Gerçekleştiği halde adalet sistemine intikal ettirilmeyen ve dolayısıyla da resmi kayıtlara geçmeyen ve kriminoloji literatüründe 'siyah sayılar' adı verilen suçlar vardır.

Devletin polisine ve mahkemesine, kısaca ceza/adalet sistemine olan güven azaldıkça insanlar suçları devlete bildirmekten imtina edebilirler. Konu şiddette uğrayan bir kadın ise ve bu kadının ekonomik, toplumsal, ailevi gibi nedenlerle bu sorununa kendisi çözüm getirecek imkânı yoksa; devlet de kendisine yeterli imkânları sunmuyorsa maruz kaldığı şiddet çok ağır bir sonuç doğurmadıkça bu kadın görünmez olarak kalmaya devam edecektir”.

Özdenefe kadına yönelik şiddetin Ceza Yasası çerçevesindeki suçlarla sınırlı olmadığından ek koruyucu mekanizmalar talep ederken, “Aile Yasamız, şiddete maruz kalan bir kadının mahkemeden koruma emri talep edebileceğini öngörmekle birlikte, böyle bir mahkeme emri alınsa bile polisin bunu sağlıklı bir biçimde uygulayabilmesi pek mümkün değildir. Bugün kocasından şiddet gördüğü gerekçesiyle polise başvuran bir çok kadın; 'bu bir aile meselesidir, aranızda çözün, biz bir şey yapamayız' denilerek kocası da 'uyarıldıktan' sonra çoğu zaman şikâyetçi olduğu eşiyile aynı arabaya bindirilerek evine yollanmaktadır” diye konuştu.

Özdenefe'nin bu açıklaması, bir süre önce cinayete kurban giden Aşkın Şevketoğlu'nun öldürülmesi olayı ile ilgili basında çıkan tartışmaları anımsatıyor. Zira, genç kadının polise defalarca başvurmasına karşın korunmadığı yönünde birçok yayın yapılmıştı. Polis Genel Müdürlüğü'nün konuyu aydınlatmak adına yaptığı açıklamayı, ülkedeki durumun aktarılması bakımından hatırlatmakta yarar görmekteyim.

Polis Genel Müdürlüğü 31 Ocak 2013 tarihli yazılı açıklamasında şunları kaydetmişti: “Unutulmamalıdır ki polis cezalandırma makamı değildir ve görevi gereği aldığı şikâyetlerle ilgili gerekli soruşturmayı yaparak tanzim ettiği dosyaları adli makamlara havale etmektedir”.

**Sosyolog -Suç Araştırmacısı Uzmanı
Ekdal: Kadına yönelik cinsel istismar gün
geçtikçe artma eğilimindedir.**

Polis Genel Müdürlüğü'nün verilerini inceleyen Sosyolog -Suç Araştırmacısı Uzmanı Süheyla Ekdal ise, kadına yönelik fiziksel şiddetin yıllar geçtikçe arttığını, bununla birlikte şiddete maruz kalan veya öldürülen kadınların yaşlarının 18 ile 45 arasında değiştiğini hatırlattı.

Ekdal, şunları kaydetti:

“PGM'deki veriler incelendiğinde yaş ortalamasının 34'lere kadar inmesi, toplumdaki kadınlar açısından büyük tehdit oluşturmaktadır. PGM' den elde edilen verilerde öldürülen ya da fiziksel istismara maruz kalan kadınların meslek sahibi olup olmaması onların 'şiddetle ya da ölümlerle' burun buruna gelmesinde önem arz etmiyor. Sonuç olarak günümüzde kadına yönelik kriminolojik vakaları incelediğimizde kadına yönelik cinsel istismarın da gün geçtikçe artma eğiliminde olduğunu görmekteyiz. Tabii tüm bu veriler sadece buzdağının görünen kısmı...”

Toplumumuzda yaşayan ve aile içinde fiziksel istismara uğrayıp da sayısı bilinmeyen bir o kadar daha kadın olduğu kesindir...”

Ekdal'ın medyaya da mesajları var. İletişim aracı olarak medyanın sosyolojik açıdan en önemli rollerinden biri olan,

toplumun birçok kesimine yayılan bir eğitim aracı olma özelliğine dikkat çeken Ekdal, “Bununla birlikte medya ulusal kültürümüzü yıpratıp zayıflatarak, bireylerin kişiliklerini ve ruh sağlıklarını bozmakta da etkisinin olabileceği gerçeği ile karşı karşıya kalmaktayız. Günümüzde meydana gelen trajik vaka defalarca yayınlanarak hepimizin sağlıklı bireyler olmamızı etkilemekte ve toplumdaki konsensüsü bozmaktadır” dedi.

Ekdal, "Medyada trajik vakaların toplumun sağlığını bozmayacak şekilde yayınlanması büyük önem arz etmektedir" ifadelerini kullandı...

Ekdal'ın medyanın trajik vakaların yayınlanmasına yönelik eleştirileri bir yanda dururken, öte yanda medyanın tetikleyici gücü sayesinde devletin karar alma mekanizmalarını harekete geçirmesi yadsınmaz. Buna en güzel örnek, ülkede çok uzun zaman önce yapılması gereken ihbar hattının, medyanın olayları sürekli eşelemesi sayesinde hayata geçirilmiş olması.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, 21 Şubat 2013'ten itibaren 183 telefon numaralı ACİL SOSYAL HİZMET İHBAR HATTI'nı devreye koydu. 183 telefon hattı, Sosyal Hizmetler Dairesi ile Kadın Çalışmaları Dairesi'nin çocuk ihmali ve istismarının önlenmesi ve kadınlara yönelik her türlü şiddetin bildirilmesi amacıyla uygulamaya girdi. Ancak yapılan ihbarların değerlendirilerek ilgili kurumlara aktarılmasından sonraki sürecin nasıl koordine edilerek hayata geçirileceği, kafalarda soru işareti olarak duruyor.

Unutmamalıyız ki "Her öfkeli yumruğu, sevgiye aç bir yumruk yönetir..."

DANIŞMA HATTI
444 33 22

Önder

ATLEKS SANVERLER

ALIŞVERİŞ MERKEZLERİ

Alışveriş Yaptıkça
**MANGIR
KAZAN!**

Rahat Rahat
HARCA!!!

Harcadıkça
Kazandıran
KART

Club Card ile kazandıkça
KAZANIN!!!

Bekir Azgın
bazgin11@gmail.com

Aysu Basri Akter'in talebi üzerine Medya dergisi için "dil konusunda" yazı yazmayı kabul ettim. Konuya nasıl girmek gerekir konusunda uzun uzadıya düşündükten sonra işe aletlerle başlamanın uygun olacağına karar verdim. Hedef kitle gazeteciler olduğuna göre, düzgün haber yazabilmeleri için onlara dil konusunda yararlanabilecekleri birtakım tüyolar vermek isabetli olabilir. Bir gazeteci ne gibi aletlere sahip olmalıdır?

Rahmetli babam sık sık tekrarları: Kem aletle kemalât olmaz (kötü aletlerle mükemmel işler yapılamaz). Alet olmadan da hiçbir iş yapılamaz. Bir gazetecinin elinin altında muhakkak bir İmlâ Kılavuzu, bir de Sözlük bulunmalıdır. En güvenilir imlâ kılavuzları, Türk Dil Kurumu'nun (TDK) İmlâ kılavuzu ile Adam Yayınları'nın Ana Yazım Kılavuzu'dur. Bu iki kitapta bazı kelimelerin farklı yazıldığını fark edeceksiniz. Bu gibi durumlarda birkaç sözlüğe bakmak yararlı olur. Farklı amaçlar için üç-beş tane sözlük bulundurmak gerekir. Kanımca en önemlileri şunlardır:

- Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu
- Misalli Büyük Türkçe Sözlük, Kubbealtı Lugatı, İst., 2006 (3 cilt)
- Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Ferit Devellioğlu, Aydın Kitabevi
- Kıbrıs Türkçesinin Etimolojik Sözlüğü, Orhan Kabataş, Öncü Basımevi, Ank., 2007
- Deyimler Sözlüğü, Ömer Asım Aksoy, İst., 1997
- Türkçe Deyimler Sözlüğü, Ali Püsküllüoğlu, 2. Baskı, Arkadaş Yayınevi, Ank., 1998
- Türkiye Türkçesinde Atasözleri, Nurettin Albayrak, Kapı Yayınları, İst., 2009
- İletişim Sözlüğü, Erol Mutlu, Bilim ve Sanat Yayınları, Ank., 2004
- Sözlerin Soyağacı, Sevan Nişanyan, Everest Yayınları, İst., 2009.

Kuşkusuz Andreas Tietze'nin "Tarihi ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Lugatı" da çok değerli bir kaynaktır. Ne var ki henüz "J" harfine kadar olan iki cildi basılabilmmiştir. Sözlüğün hazırlayıcısı Tietze öldükten sonra işler sarp sarmış gibi görünüyor. Benim çok yararlandığım genel kültür kitaplarını da göz ardı etmemek gerekir. Bunlarda yazılı olan her şeyle uyusmak zorunda değilsiniz ama

Kem Aletle Kemalât Olmaz

sonuçta yararlı çıkacağınız kesindir:

- Doğru Türkçe, Şiar Yalçın, İst., 1998
- Dil Yanlışları, Ömer Asım Aksoy, İst., 1996
- "Bye – Bye" Türkçe, Oktay Sinanoğlu, 2. Basım, Otopsi, 2001
- Yanlışları ve Doğrularıyla Güzel Konuşma, Ülkü Giray, Ank., 1998
- Radyo ve Televizyon Yayınlarında Türk Dilinin Kullanımı, TRT yayını, 1999
- Türkçe Diksiyon, Raif Özben, İst., 1989
- Türkçe "Off", Feyza Hepçilingirler, 9. Basım, Remzi Kitabevi, İst., 1999
- Türk Dili ve Kompozisyon Bilgileri, Zeynep Korkmaz vd., Ank., 1992
- Yozlaşan Medya ve Yozlaşan Türkçe, Emre Kongar, Remzi Kitabevi, İst., 2003
- Türkçe'yi Nasıl Kullanıyoruz?, Şengül Özerkan, 1997
- Yazma Öğretimi Yazım Sanatı, Emin Özdemir ve Adnan Binyazar, 4. Basım, Papirüs Yayınları, İst., 1998
- Anlatım Sanatı/Kompozisyon, Emin Özdemir, Remzi Kitabevi, İst., 1994 Bunlara bir de dilbilgisi ve gazetecilik kitaplarını eklerseniz bugünkünden daha kapsamlı ve daha düzgün haber yazan bir gazeteci olacağınıza bizzat kendiniz şahit olacaksınız:
- Yeni Dilbilgisi, Nurettin Koç, İst., 1990
- Türkçe Dilbilgisi, Mehmet Hengirmen, Ank., 1995
- Türkçenin Grameri, Tahsin Banguoğlu, Ank., 1995
- Türk Dilbilgisi, Muharrem Ergin, İst., 1993
- Temel Gazetecilik, Oya Tokgöz, Ank., 1994
- Haber Yazma Teknikleri, Atilla Girgin, İst., 1998
- Hürriyet Gazeteciliği, Sefa Kaplan, Doğan Kitapçılık, İst., 2003
- Gazetecilik ve Habercilik, Der. Sevdâ Alankuş, İst., 2003
- Utaniyorum ama Gazeteciyim, L. Doğan Tılıç, İletişim Yayıncılık, İst., 1998

Lütfen bir yere not edin: Kem aletle kemalât olmaz.

Kadına Yönelik Şiddetin Medya Boyutu, Şiddet Haberleri Nasıl Olmalı?

Füsün DAVULCU
fusun.davulcu@yahoo.com.tr

Böylesine önemli ve medyanın yapısına, işleyişine yönelik geniş ve derinlikli bir araştırma ve geniş katımlı bir müzakere gerektiren “kadına yönelik şiddetin medya boyutu” konusunda burada aktaracaklarım kısacık bir sürede derlediklerimden ibaret. Ülkemizde bu alanda yeterli sayıda çalışma olmaması önemli bir eksiklik. Yapılan bu çalıştayın medya alanında kadın bakış açısının karşılık bulacağı geniş katımlı, derinlikli ve yararlı bir sürece katkı koyacağını umuyorum.

Kadına yönelik şiddet haberlerini yapan habercinin ve bu haberi yayınlayan medya kurumunun içinde bulunduğumuz toplumsal yapının parçası olduğunu unutmadan yola devam etmemiz gerekiyor. Bu yüzden kadına yönelik şiddet veya başka toplumsal sorunların tartışıldığı kamusal bir alan olan medya sektörünün değişimi ve dönüşümü ancak toplumsal bir değişim ve dönüşümle mümkündür.

Medyanın toplumsal hayatta yaşananları sergileyen bir ayna işlevi gördüğü söylenegelmiştir. Ancak ayna yaklaşımının tersine, medyanın inşaacı bir yapısı olduğu, sadece sergilemekle kalmayıp toplumu yeniden düzenlediği ve bunu yaparken de güçlüden yana taraf olduğu yaklaşımı, medyaya yönelik eleştiriler içinde kendisine yadsınamaz bir yer edinmiştir. Bu noktada medyanın kadına yönelik şiddet haberlerini nasıl verdiğine ilişkin genel bir değerlendirme yapalım. Öncelikle psikolojik, ekonomik ve cinsel şiddet gibi çok farklı nitelikleri de olan konu, daha çok fiziksel şiddet boyutuyla görünür hale gelmektedir. Fiziksel şiddet anlatılırken de şiddetin kendisi sorunsallaştırılmadan, salt güçlü erkeğin güçsüz kadına uyguladığı bir eylem olarak tanımlanır. Haberde şiddeti yapan erkek değil, şiddete maruz kalan kadın gösterilir, böylece diğer kadınlara gözdağı verilir. Şablonlar kullanılır. “Vamp kadın” ya da “bakire kadın” şablonlarıyla suçta kadının da payı olduğunu belirten ya da şiddete uğrayan kadını utanç

ve aşağılama ile bir kez daha cezalandıran bir yapı kurulur. Kadınlar ilişkilendirildikleri erkeklere göre konumlandırılır; eşi, kızı, sevgilisi vb. Cümle içinde “gece... alkollü... evden kaçan...” gibi kelimeler göze çarpar. Belirli toplumsal kodlara işaret edilir. Böylece erkek şiddeti gerekçelendirilir, normalleştirilir ve erkek egemen yapı pekiştirilir. Ayrıca kadına yönelik şiddet, haberler dışında farklı program formatlarında, salt daha fazla izlenir olma kaygısıyla hazırlanan yapımlarda, sıkça kullanılarak sıradanlaştırılır.

Yukarıda anlatılmaya çalışılan haber pratiklerini daha iyi kavrayabilmek için haber dinamiklerine bakmak aydınlatıcı olabilir. Haberler genel medya çıktısı içerisinde gerçekliği en çok yansıttığı iddiasında olan, üstelik diğer medya çıktılarından farklı olarak da izleyici tarafından doğruluğu en az sorgulanan türdür. Ancak sektörün yapısı gereği hep zamanla yarışan ve konuyu farklı nitelikleriyle derinlikli biçimde işlemekte zorlanacağı bir zeminde çalışan haberci daha çok, eline hazır malzeme olarak gelen polis bültenlerini odağa alan, kısa sürede hazırlayabileceği ve sorumluluğun büyük bölümünü sözkonusu bültenlere devreden bir yaklaşım sergiler. Habere yabancılaşır. Başta toplumsal genel kabuller olmak üzere, medya grubuna ve mesleğe ait genel kabuller çerçevesinde hareket etme eğilimi taşır. Bu durumda güç ilişkileri bakımından dezavantajlı kesimler zarar görmekte, kendi temsillerini yeniden üretebilmeleri mümkün olmamakta ve erkek egemen yapı güçlenmektedir. Buradan baktığımızda zaten sıkça tartışılan “nesnellik” iddiasının bizatihi kendisi sorunludur.

Beybin Kejanlıoğlu'nun belirttiği gibi ille de ayna metaforunu kullanacaksak aynanın “kırıklarla dolu bir ayna” olduğunu dikkate almak aydınlatıcı olacaktır. Öte yandan haberci her şeye rağmen etkisiz eleman değildir. Yani basın mensubunun kimliği önemlidir. Kimlik elbette cinsiyete indirgenemeyecek, çok katmanlı bir yapıdır ancak yine de medyada yer alan kadın sayısı önemli bir sorundur. Televizyon haberciliğinde kadın istihdamını değerlendiren çalışmalar bu konuda çarpıcı rakamlarla doludur. Özellikle televizyonun alfabetinin oluşturulduğu noktalardan biri olan ABD'de başlangıçta tv haber bültenlerinde sadece bir kadın muhabir bulunması, süreç içinde alt kademelerde kadınlar yer

almaya başlasa da üst kademedeki değişimin çok yavaş , üst kademedeki kadın sayısının hala çok az olması, üstelik durumun yoğun etkileşim içinde bulunduğumuz Türkiye medyası ile KKTC medyasında da benzerlikler taşıması önemlidir. Ayrıca kadın medya çalışanlarının toplumsal cinsiyet eşitsizliği meselesine ne derece duyarlı oldukları da tartışılmalıdır.

Medyanın erkek egemen yapısı televizyon ekranlarında, gazete sayfalarında yer bulan kadın temsillerini de etkilemektedir. Siyaset, ekonomi, uluslararası ilişkiler gibi konularda kadın uzmanların dengeli biçimde temsil edildiği söylenemez. Kadın sunucular ekranda yer alsada da “uzman” genelde erkek konuklardır. (Örneğin 'O' alandaki kadın uzman sayısı az dahi olsa kadından yana bir tavırla kadın uzmanlara ayrıcalık tanınmaz mı?' demek geliyor insanın aklına.) İzleyici kitlesinin ayrışması ve kadınların günlük hayattaki pratikleriyle gerekçelendirilerek kadın çalışanlar daha çok belli saatlerde, belli program türlerinde görülürler.

Yukarıda kadına yönelik şiddeti anlatan haber pratiklerinde gördüğümüz kadın temsilleri de genel kadın temsillerinin içinde önemli bir yere sahiptir. Böylece kadın ikincilleştirilir ve erkek egemen yapı pekiştirilir.

Peki bu kısır döngüyü kırmak için neler yapılıyor ve

başka neler yapılabilir? Başta kadın örgütleri olmak üzere farklı kesimler bu alanda çeşitli çalışmalar, kampanyalar yürütüyor ve böylece konuya ilişkin bir çok kesimde rahatsızlık yaratılmaya ve değişim tohumları ekilmeye çalışılıyor. Örneğin “kadın odaklı gazetecilik” farklı platformlarda uygulanmaya çalışılıyor. Türkiye’de bir çok sivil toplum örgütünün biraraya gelerek oluşturduğu “Kadınların Medya İzleme Grubu”(MEDİZ), “özensiz bir habercilik suça iştirak etmektir” diyor ve kadına yönelik şiddet haberlerinde uyulmasını istediği ilkeleri kısaca şöyle sıralıyor.

- Kamuyu bilgilendirme açısından özel bir önemi yoksa tecavüz, taciz, istismar haberleştirilmemeli.
- Özel önem varsa mağdurun izni alınmalı.
- Kimlik deşifre edilmemeli.
- Suçun işlenişine dair ayrıntı verilmemeli .
- Tv’de canlandırma yapılmamalı.
- Nedenler meşrulaştırıcı biçimde araştırılmamalı, suçlu savunan ifade kullanılmamalı.
- Kadını metalaştıran fotoğraf kullanılmamalı.
- Medya özel hayatı teşhir ve ifşaat alanı olmaktan çıkarılmalı.

Kamusal bir mal olan enformasyonun en doğru dağıtımını gerçekleştirebilmek ve işlerini yaparken karşılaşacakları baskı ve yönlendirmeleri en aza indirgeyebilmek için medya çalışanları meslek etiğini

geliştirici ve yaygınlaştırıcı özdenetim yolları saptamaya, ilkeler oluşturmaya çalışırlar. İşte bunlar arasında da içinde cinsiyeti de barındıran tüm ayrımcılık türlerinden kaçınılması gerektiği, cinsel saldırılar alt başlığıyla “mağdurların fotoğrafları, görüntüleri veya kimlikleri açık kamu yararı olmadıkça yayınlanmamalıdır” ve “gazeteci kamuyu bilgilendirme hakkıyla doğrudan bağlantılı olmayan hiç bir amaç için, izin verilmedikçe özel yaşamın gizliliği ilkesini ihlal edemez” ilkeleri de bulunuyor.

Ancak dolaylı olarak değerlendirilebilecek bu yaklaşım kadın bakış açısının da dahil edileceği yeni bir perspektifle yeniden düzenlenmeyi gerektiriyor. Bu anlamda temsilcisi olduğum Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin yürüttüğü ve bir grup basın örgütünün destek verdiği “Medya Etik Kurulu” çalışmalarını da önemli buluyorum.

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim üyesi Doç.Dr. Çiler Dursun da konuya ilişkin ufuk açıcı çalışmasında, varolan etik zeminde kadına yönelik şiddet haberlerinde farkındalık geliştirebilecek şu ilkelerin dikkat çektiğini belirtiyor.

“Mahremiyet

- Gazeteci, bütün kişilerin gizlilik hakkına saygı duyar ve kamu yararı olmadıkça veya bu kişiler şeffaflık istemedikçe özel hayatlarına dair haber yayınlamaz.
- Gazeteci, kamu yararı aksine olmadıkça, bireylerin mahremiyetine saygı duyar...

Kişilik Hakları

- Cinsel saldırılarla ilgili durumlarda 16 yaşından küçük çocukların kimlikleri açıklanmamalıdır. Çocuğun

kimliğinin açığa çıkarılabileceği yerlerde “ensest” sözcüğü kullanılmamalıdır.

- Basın, cinsel saldırının kurbanlarının kimliğini vermemeli, kanun izin vermedikçe veya yeterince meşru değilse, kimliğin açığa çıkabileceği malzemeyi de yayınlamamalıdır.
- Kaza, felaket ve trajedilerde yaralıyı ve kurbanı korumak, kamunun bilgilenme hakkından önce gelir.
- Cinsel şiddet kurbanlarının isimleri (genel yarar bakımından kurbanın kendisi istemedikçe) yayınlanmamalı, veya kimliği açığa çıkacak ölçüde ayrıntı verilmemelidir.
- Günümüz tarihinde bir kişilik veya genel kamu yararına dokunan bir durum söz konusu olmadıkça kurbanın kimliği, bir kaza veya suç çevresindeki olayları anlamak bakımından gereksizdir. Olayla ilgisi bulunmayan akrabaların yasal kişisel haklarına saygı duyulmalıdır.
- Genel kamu yararı ve tarihi bir kişilik olmadığı sürece intihar durumlarında isim ve ayrıntı yayınlamak meşru değildir.

Fotoğraf Kullanımı

- Gazeteci, 16 yaşından küçük çocukların fotoğrafını ve röportajını, ondan sorumlu ailesinin veya bir yetişkinin rızası olmadığı durumda, çocuğun iyiliği için yayınlamamalıdır.
- Bir suçun kurbanı olan veya matemdeki kişinin resmi veya ismi, onun rızası olmadan kullanılmamalıdır. Ancak kurbanın kamuya mal olmuş resmi bir kişi olduğu özel durumlarda resim veya isim rıza olmaksızın kullanılabilir.
- Yanlış temsil eden veya yaralayıcı resimlerin bilinçli yayınlanmasına izin verilmemelidir.

Diğer

- Gazeteci devam eden şiddet koşullarında taraflarla bağlantıya geçmekten sakınmalıdır.
- Şiddet veya şiddet tehdidi ile ilgili haberlerde, basın kurbanın yararı karşısında kamunun yararını dikkatlice ölçmelidir. Bu olayların haberleştirilmesinde basın tarafsız ve özgür olmalı ancak suçlulara alet olmamalı veya suçlular ile polis arasında dolayımlayıcı bir otorite olmamalıdır.”

Tabi sorun “Daha demokratik, daha eşitlikçi, farklı kesimlerin kendi söylemlerini sergileyebilecekleri ideal bir medya ortamı nasıl olmalıdır?” temel sorusunda yatıyor. Üzerinde kapsamlı ve çok sayıda önemli çalışma yapılan ve bir çok öneri sunulan bu konuyu ben sadece önemli bulduğum bir kaç noktaya değinerek geçeceğim;

çoklu kamular, kamu yayıncılığının gözenekleri. Nancy Fraser'ın önerdiği çoklu kamular yaklaşımı “sistemik toplumsal eşitsizliklerin sürdüğü bir sistemde, resmi bir ayrımcılık uygulanmasa dahi kültürel faktörler devreye gireceğinden, farklılıkları parantez içine alarak eşitmiş gibi tartışmak mümkün değildir” saptamasından hareketle çoklu kamuları öneriyor.

Yani konumuz açısından bakarsak, kadın bakış açısıyla biçimlendirilen alternatif medya yapılarının. Yeni iletişim teknolojileri bu anlamda bir çok imkan sunuyor.

Öte yandan **yukarıda** söylenenlerden dolayı genel medya yapısının ve elbette izleyicinin, alternatif yaklaşımlara izin vermeyen katı ve yekpare bir yapıda olduğu da söylenemez. Aleksander Kluge'nin belirttiği gibi hem izleyici hem de medya gözenekli bir yapıya sahiptir. Dolayısıyla bence kadınların yapması gereken bugünkü medyaya pasif ve kötümser bir yaklaşımla tavır almak yerine geniş kesimlere ulaşmaya imkan veren bu kanalları kullanmak/dönüştürmek olmalıdır. Ülkemiz yayıncılığı görece az profesyonel yapısı sebebiyle bence alternatif üretime bazı ülkelerden daha da uygun bir zemine sahiptir.

Konuşmamı bitirmeden önce, toplumun içindeki tüm kesimlerin dengeli bir biçimde söylemlerini

kurabilecekleri bir müzakere alanı olarak medyanın toplumsal sorunların çözümünde önemli bir mecra olduğunu ve kurallardan, yasalardan öte sonu uyuşumla biten müzakerenin temel sorun çözücü olduğunu söylemek istiyorum. Bu uzun ve sancılı olduğu kadar her geçen gün geç kalınan bir süreç.

*Bu yazı 4 Mart 2013'de KTTB'nin düzenlediği “Kadına Yönelik Şiddet Çalıştayı”nda sunulmuştur.

KAYNAKÇA:

DURSUN, Çiler “Kadına yönelik şiddet karşısında haber etiği” <http://cins.ankara.edu.tr/cdursun.html>

FRASER, Nancy, 2004. “Kamusal Alanı Yeniden Düşünmek: Gerçekte Varolan Demokrasinin Eleştirisine Bir Katkı” Kamusal Alan. Meral Özbek (der.) içinde, Hil Yayınları.

ÇELENK, Sevilay <http://ilef.ankara.edu.tr/etik/kadınların-medyada-temsili-ve-etik-sorunlar/ay>

KEJANLIOĞLU, Beybin, 2003. “Medya –toplum ilişkisi küreselleşmenin yerel medyaya sunduğu olanaklar” Medya ve Toplum (der.) içinde IPS İletişim vakfı yayınları.

LİEBMAN, Stuart, 2004. “Aleksander Kluge'yle Söyleşi: Yeni Alman Sineması, Sanat, Aydınlanma ve Kamusal Alan Üzerine” Kamusal Alan. Meral Özbek (der.) içinde Hil Yayınları.

Ünver BEDEVİ
Barolar Birliği Başkanı
unverbedevi@hotmail.com

Medya yetkilileri medyanın devlet yapısı içerisinde yasama, yürütme ve yargıdan sonraki "dördüncü güç" olduğunu söylüyorlar hep. Kendileri bunu böyle gördüklerine göre vatandaş ve hukukçular da herhalde en ağır (yapıcı) eleştiriden geri durmamalı. Medyanın görev ve sorumluluklarının olduğunu ve bunların da doğru bilgilendirmek, doğru yönlendirmek ve eğitmek olduğunu düşünüyorum. Ancak maalesef yerel ve yabancı medya genel olarak tiraj/rejting uğruna şiddet, sansasyon ve pornoya yanaşan cinselliğe yönelmiş vaziyette. Ayrıca hızla gelişen teknoloji tüm faydalarına rağmen yozlaşmayı da artırmış durumda. Medyada görmek istediğimiz bilinç ve kalite yerini maalesef maddi kazanç kaygılarına ve bilgilendirme eğlence yerini şiddete, cinselliğe ve izleyiciye/ okuyucuya düpedüz saygısızlık teşkil eden gelişigüzel serpilmiş reklamlara bırakmış durumda. Yerel medya hem dünyadan yansıyan, hem de özellikle toplum içinde beliren şiddeti neredeyse tamamen sansürlü ve denetimsiz bir şekilde "tüketicinin" önüne tüm grafik detayı ile birlikte yığıyor. İşin ilginç tarafı, malzemenin büyük ölçüde mahkemelerde yaşananlardan temin ediliyor olması. Mahkemelerdeki salonlar ve davalar medya mensupları dahil herkese açık, sadece fotoğraf / film çekmek yasak... (ki bu da Anglo-Saxon hukuk sisteminden gelen yerleşmiş bir kural) Mahkemelerde görülen davalarda ve

özellikle de ceza davalarındaki aşamalarda iddia makamı pozisyonundaki Savcılığın polis ve sair tanıklarının sözlü şahadeti doğal olarak ciddi bir yer tutmaktadır. Yani bir ceza davasındaki şahadeti tüm detayı ile sunmak habercilik mi? Peki ellerinde fotoğraf makineleri ile mahkeme avlusunda biriken basın mensuplarına ne demeli? Veya malzemeyi toparlayıp götürülen muhabirlerin editörlerinin bu malzemeyi çarpıtıp sansasyonelleştirmesi neden?

Halkın haber alma özgürlüğü, basının ifade özgürlüğü var da sonradan suçsuz olduğu anlaşılan zanlının/sanığın ve ailelerinin hakları yok mu? Daha suçlu olup olmadığı belirlenmemiş ve bazen çocuk yaştaki zanlıların boy boy resimlerini ve açık isimlerini yayımlamak bilgilendirmeye ve adalete mi hizmet ediyor yoksa tiraja mı? Bazı tür olayları bu kadar normalleştirip mahkemelerden bile kimsenin artık çekinmeyeceği/korkmayacağı noktaya gelirse tamamen bittik demektir.

Toplum içinde artan şiddet olaylarında mutlaka ki dünyada yozlaşma ve toplum yapımızdaki değişim çok büyük rol oynamaktadır. Ancak medyanın rolünü ve etkisini iyi analiz etmek lazım. Yasal mevzuatımıza göre büyük ölçüde kendi kendini denetlemesi öngörülen medyamızın olayları daha sorumlu ve profesyonelce rapor ve analiz etmeye ağırlık vermesi gerekmiyor mu?

Günün sonunda, hayatlarımızda bu kadar önemli ve etkili olan medyanın çocukların, gençlerin ve yetişkinlerin ruh sağlığını, gelişimini, haber alma ve ifade özgürlüğünden ve bunun altında gelişen tiraj/rejting/kar önceliğinden daha ön plana çıkarmasını arzu ediyor gönümüz. Çözüm veya daha iyiye doğru gidiş, yasal düzenleme ile kısmi kısıtlama ve daha da önemlisi medyanın kendisini yabancı medyanın kaliteli kısmından da faydalanarak geliştirmesi, mesleki eğitime daha fazla önem vermesi ve kendi kendini daha bilinçli ve sağlıklı bir şekilde sorumlulukla görevine odaklanmasından geçiyor.

**HALKIMIZIN
MEMNUNİYETİ
BİZİM İÇİN
ÖNEMLİDİR!**

tunali
COMPANY
CERAN LTD.

Üstün Teknoloji, modern tasarım, estetik görünüş ve yüksek kalite kavramlarından taviz vermeden, koşulsuz ve müşteri memnuniyeti sağlamaktadır.

SU DEPOLARI

**TERMOSİFON
SİSTEMLERİ**

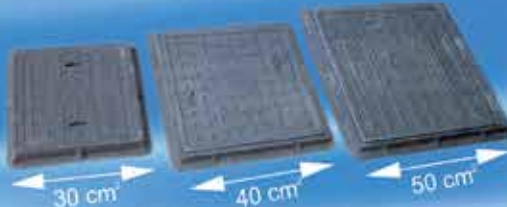
SU FİLTRESİ

**TELEFON VE ELEKTRİK
KAPAĞI**

RÖGAR KAPAKLARI

**YAĞMUR SUYU
İZGARASI**

HAVUZ MANGALI

BANKLAR

**ÇÖP
KONTEYNERLERİ**

240 LT

770 LT

MESARYA
ajansı
0533 820 00 07

Adres: Org. Sanayi Bölgesi 21. Sk. Intergaz arkası Lefkoşa

Tel: 0392 444 77 55 - 0392 22 56 947 / 48

Fax: 0392 225 69 21 e-mail: info@tunalicompany.com

http://www.tunalicompany.com

Sakıncalı Piyade: SERHAT İNCİRLİ

Ayşemden Akın
aysemindenakin@hotmail.com

Mahallenin 'sakıncalıları' arasındaki Serhat İncirli'yi en iyi, en sevdiği şair Louis Aragon anlatıyor belki de. 'Mutlu Aşk Yoktur' şiirinin dizelerine benziyor İncirli:

*Hayatı bu silahsız askerlere benzer
Bir başka kader için giyinip kuşanan
Ve senden daha fazla değil vatan aşkı da
Mutlu aşk yoktur ama
Böyledir ikimizin aşkı da...*

Gündüz vakti bir deniz kenarı meyhanesinde yapmak istediğim röportajı gazetenin bahçesinde yapmış olmak bile Serhat İncirli ile vakit geçirmenin tadını bozamazdı. Eğlenceli, zeki, esprili ve ters biri... Mahallenin sivri dillisi. 24 yıllık gazeteci. Ondan öğreneceğiniz çok şey var. Uzun yıllar İngiltere'deydi. Alacağını aldı ve geri geldi, İngiltere'yi pek özlemiyor. Sürekli karşısındakiyle dalga geçiyor gibi konuşuyor ama en korktuğu şey insanları kırmak. Akşam uyuyamam diyor. Dünyaya da meydan okuyor. En çok da Kıbrıs'taki sisteme tabii... Televizyonda çok konuşan o adam gün içinde insanlarla pek konuşmuyor. Şiir seviyor ama avcı... Çakı taşıyor ama aşktan. Dar vakitlerde koştığımız bu röportajda Serhat İncirli'nin vasiyetini de bulacaksınız. Çocukları bunu yapabilir mi ki! Dilediği gibi gömülür mü bilmem ama dilediği gibi yaşayacağı bir hayat dilerim...

İngiltere'den başlayalım...

İngiltere gerçek bir devlet, burası komik ve sahte bir yer. Kıyas kabul etmezler. Çok kaliteli bir arabayla eşeğin dahi çekmediği, hatta eşeğe bağlı olmayan bir araba gibiyiz. Araba olduğu yerde duruyor. Eski, yıkık, dökük, hiçbir yere kaydı yok. Üzerine bir plaka bağlamışız, olmuş. Plakayı da resmi sanıyoruz.

Özleyor musunuz oraları? Döndüğünüzde buralarda umduğunuzu buldunuz mu?

İngiltere'yi özlemiyorum, alacağımı aldım. Çok iyi derecede İngilizce öğrendim. Bu benim için büyük kazanım oldu, dünyayı izleyebiliyorum. Eğer dünyayı bilmiyorsak gazetecilik yapmayalım. Bir olay anlatayım size: Kıbrıs Gazetesi'ne zamanında Türkiye'den bir haber müdürü gelmişti, ben de İngiltere muhabiriyim. Makarios'la birlikte fotoğraf çektirip, röportaj yapıp gazeteye yolladım.

Kadın Makarios'un kim olduğunu bile bilmiyordu. Hala daha medyada var böyle tipler. Öğrencileri istihdam ediyorlar (kabahat onların değil) Grivas'ı, Makarios'u, Dr. Küçük'ü bilmiyor; hatta Denктаş'ı da 'bir ara cumhurbaşkanı olan bir adam' zannediyor. İngiltere'de gazeteciler çok kültürlü ve bilgili olmak zorunda. İngiliz gazeteciliği dünyaya örnek bir tür ve çok yakından takip ediyorum.

Medyadaki kalitesizliği, donanımsızlığı neye bağlıyorsunuz? Meslektaşlara bir iki taş atalım desem...

Çünkü toplum bozuk. Bu çok uzun bir konu. Kıbrıs'ta gazetecilik öğrenilmedi. Ciddi bir gazetecilik hala daha çok az yapılıyor. Ülkede misyon gazeteciliği var. Ya ideolojiyi savunacaksınız ya da birinin hakkını savunacaksınız. 'Kanalizasyon bozuktur, gelin yazın ki

“Ülkede misyon gazeteciliği var. Ya ideolojiyi savunacaksınız ya da birinin hakkını, 'Kanalizasyon bozuktur, gelin yazın ki onarsınlar' şeklinde gazetecilik olmaz.”

onarsınlar' şeklinde gazetecilik yapılmaz. Toplum 74'ten sonra değerlerinin çoğunu yitirdi. Ben gazeteciyim diyen ve hayatında tek bir haber yazmamış çok insan var.

Gazeteci-yazar olarak televizyonlara çıkıyorlar. En çok da bu ağıma gidiyor.

Kendisine gazeteci diyecek adamın haber yazıyor olması lazım. Geçenlerde birini kovdular, 'ben gazeteciyim kimse bana sahip çıkmıyor' diye bana hakaret etmeye kalkıştı. Bir kez bile programımda onu savunmamışım diye sitem etti. O gazeteciye ben de çok rahat astronot olduğumu iddia edebilirim o zaman. Ona gazeteci olmadığını söyledim. Derdim başka meslekten olmaları değil ama kendilerine gazeteci de demesinler!

Devlette çalışıp aynı anda özelde çalışan, bundan para kazanan ve vergi kaçırın meslektaşlarımızla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Bu ekonomik bir olay. Her türlü hakları var. Yeter ki devlet onun vergisini alsın. Bu kayıt altında değilse, yazıklar olsun, hırsızlık var demektir. Devletin parasını alıyorlar demektir. Bu etik değil. Yapılmasına engel olması gereken yine devlettir.

“Devlette çalışıp özelde de çalışan gazeteciler aldıkları maaşın vergisini ödemiyorsa hırsızlık yapıyorlar demektir. Devlet bunu denetlemeli.”

TAK ve BRT'den bahsedelim... En iyiler orada ama onların da yapabildikleri sınırlı ve ortada. Her hükümet dönemi garip garip olaylar yaşanıyor... Yok mu bunun sonu?

Sistem içerisinde TAK ve BRT'nin yeri tabii ki çok farklı. Kapitalist ülkelerde kalksa bile dünyadaki benzerleriyle aynı olarak devlet televizyonu sıfatıyla görev yapıyorlar. Masonik habercilik tarzıyla bir BRT ve siyasi liderliğin propagandasını yapmayı görev bilen bir TAK söz konusu.

“Masonik habercilik tarzıyla bir BRT ve siyasi liderliğin propagandasını yapmayı görev bilen bir TAK sözkonusu...”

Dışişlerine, oradan da hükümete bağlı bir ajans söz konusu, bunun olmaması lazım. TAK tamamen özerk olmalı, haberlerinde çok daha bağımsız yüklemeler kullanılmalı. Ancak şunu da söylemeliyim ki bu ülkenin koşullarında TAK en iyi kurumlarımızdan da biri.

Eskiye dönelim biraz da. Öğrencilik yıllarınıza... Neler yapıyordunuz?

Ders yapıyordum. Ankara'da okudum, 89'da bitirdim. Gazi Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi bölümünden mezun oldum ama o alanda hiç çalışmadım. Devlete memur olacaktım ama almadılar bizi.

Neden, gazeteci olasınız diye mi?

Yok. Sakıncalı bir aile, sakıncalı bir anne... Yine de iki kez denedim. İyi ki de almamışlar. O günden beri Kamu Hizmeti denen komisyonun çok ıskarta bir komisyon olduğunu düşünürüm. Bu konuda çok ciddi iddialarım var. Kimse siyasilerden gelen baskılara karşı durmadı. Ülkenin siyasi kirlenmişliğinin en çarpıcı noktası Kamu Hizmeti Komisyonu'dur.

“Bu ülkenin en kirli noktalarından biri Kamu Hizmeti Komisyonu'dur. Adam kayırmacılığın, kronizmeiliğin merkezidir.”

Bu ülkenin en kirli noktalarından biridir; adam kayırmacılığın, yani kronizmciliğin savunulduğu yerdir. Hepsine yazıklar olsun. İnsanları niteliklerine bakmaksızın işe aldılar, terfi verdiler. Orası siyasi bir çiftliktir, kimse orayı düzeltmeye uğraşmadı.

Öğrencilik yıllarına dönersek...

Şu an da Türkiye'de iktidarda olan İslamcı çevrelerin egemen olduğu bir arkadaş kitlem vardı okulda. 80 sınıf arkadaşımın 79 tanesi beş vakit namaz kılardı, kadınlar da aynı şekilde kapalıydı.

Şu anda Ankara'da, Türkiye'de iyi yerlerde bir sürü arkadaşım var. Devlet Bahçeli de bir ara hocamızdı. Tartışacak pek bir şeyimiz olmadı, çünkü çok ağır bir adamdı ve herkes ondan korkardı. Karizmatik, farklı biriydi. Siyasi düşünceleriyle insanları değerlendirmemeyi öğrendim ama ırkçılıarı ayırırım tabii.

İrkçılık her yerde...

Türkiye'deki milliyetçi hareketin Avrupa'daki benzerlerinden farklı olarak aşırı olduğu ortada. Türkiye'nin buna uyum sağlaması şart. Demokrasi geçmişten çok daha iyi durumda, ekonomi ve uluslararası kredibilitesi geçmişten çok daha iyi ama insan haklarının uygulanmasında çok ciddi sıkıntılar da söz konusu. Eskiden seçilmemişlerin baskısı vardı şimdi aynı baskıyı seçilmişler yapıyor. Bu doğru bir şey değil. Evet, hala

Fotoğraf makinesinin saatini kurup banka koşarak kareye girmeye çalıştığımız gerçekten de belli değil.

“Türkiye'de eskiden seçilmemişlerin baskısı vardı şimdi seçilmişlerin. Evet, hala Türkiye'de 20 milyon aç insan var ve insan hakları ciddi şekilde ihlal ediliyor.”

Türkiye'de 20 milyon aç insan var ve insan hakları ciddi şekilde ihlal ediliyor.

Kıbrıs'ta neler oluyor ya da bir şey oluyor mu?

Türkiye'de çözülmesi gereken benim için en hassas konu Kürt sorunu. Bu sorun Türk milliyetçiliği seviyesinde çözülemez. AKP'yi bu konuda da destekliyorum, bazen dua bile ediyorum. İnşallah AKP samimidir ve bu sorunu çözer. 12 yıl önce Abdullah Öcalan hapisten çıkıp siyaset yapacak dediğimde beni dövmeye geldiler.

Nasıl böyle bir şey söylerim diye linç edilmek istendim. Bu tarihi bir süreçtir. Mandela'nın geldiği noktalara bakacaksınız. Bir toplumun lider dediği adamı terörist ilan etseniz de bir şey elde edemezsiniz. Kıbrıs sorununa da ben 10 dakika veririm. Kıbrıs sorununun çözümünü, Güney'in ekonomik durumuna ve gaz konusuna bağlayacaklarsa yakında çözülecek demektir. Türkiye'de Kürt sorunu çözülürse Kıbrıs'a çok ciddi bir ivme katacağımı düşünürüm, çünkü bunlar birbiriyle çelişen sorunlar.

“12 yıl önce Abdullah Öcalan hapisten çıkıp siyaset yapacak dediğimde beni linç etmek istediler. Bu tarihi bir süreçtir. Mandela'nın geldiği noktalara bakacaksınız.”

Nasıl birisiniz? Sakin, huzursuz, eğreti?

Sakin biriyimdir, fazla yerlerde bulunmam, bulunmam gereken yerlerde de belki hiç konuşmam.

Biri merhaba dese gülümser geçerim. İnsanlarla muhteşem bir ilişkim var ve yalnızlığımı da önemserim. Boş vakit yakaladım mı affetmem, kendime ayırırım. Deniz kenarına gitmeyi, yüzmeyi ve avlanmayı seviyorum. Yani seviyordum. Bu yıl hiçbir şey vuramadığım için avı bıraktım.

Benim için aşk, gördüğü şeyi beğenmektir. Silahlara, bıçaklara aşığımdır mesela... Bu gördüğün çakı cebimden eksik olmaz. Birine kullanacağım için değil, lazım oluyor; elma, armut kesiyorum falan. Evde de maço değil aksine kılıbığım, her türlü ev işini de yaparım.

Çocuklarınızla neler konuşursunuz, ne anlatırsınız onlara yaşam ve insanlarla ilgili?

Çocuklarımla genelde kavga ediyoruz. O yaşa geldiler çünkü. Onlara en çok nenelerini, dedelerini arkadaşlarını ve yaşadıkları ülkeyi çok sevmelerini öğretmeye çalışıyorum. Başarılı olup olmadığını ileriki yıllarda göreceğim.

Sizin çocukluğunuz?

Çok mutlu bir çocukluk geçirdim ama çocukluğuma savaş damgasını vurdu. Çok fazla ölü insan gördüm. Bulduğum odada 11 insan

parçalanarak öldürüldü. Onların görüntüleri hala gözümün önünde. Savaşı dün olmuş gibi yaşıyorum, Vietnam sendromu var içimde. 38 yıl geçmesine rağmen egzoz sesi, av dışında patlama sesi beni müthiş rahatsız eder. Uykum kaçar, savaş günlerine geri dönerim. Ama hiçbir zaman beni öldürmek için uğraşan insanlardan rahatsız olmadım çünkü ölü Rum da gördüm, yapılan hataların iki tarafa da ders olduğu düşüncesindeyim.

Ölünce ne olacak?

Burada yakılmak yasak ama sen yaz ki bir yerlerde yazılı kalsın. Yakılıp Yeşilirmak'ta Petra adasının yanında Asproi diye bir yer var, oraya küllerimin atılması taraftarıyım.

Bir figür

Orak-çekik

Bir isim

Che

Bir şarkı

Fırtına/Yeni Türkü

Bir içki

Viski

Bir manzara

Yeşilirmak

Bir söz

Göyvert gitsin!

Çatışmanın İki Yüzü: Kıbrıs Eleştirel Tarih Arşivi

Doğuş Özokutan ÇİFTÇİOĞLU
dogusozokutan@gmail.com

“Objektif habercilik diye bir şey yoktur (olmaz da)... Sorulması gereken esas soru, medyanın taraflı olup olmadığı değil (ki taraflıdır), 'nasıl' ve 'neye' taraflı olduğudur” (Gadi Wolfsfeld)

Gazetelerin 'gerçekleri' anlatması, gazetecilerin de 'tarafsız' olması mümkün mü değil mi tartışmaları uzun süredir akademik çevreleri meşgul ediyor. Diğer yandan Kıbrıs'ta hem Rumların hem de Türklerin, yayımladıkları ilk gazeteden bu yana yazılı basını bir “milli mücadele” aracı olarak gördüğü bilinen bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor. Bekir Azgın, yıllar önce yazdığı akademik bir makalede, Kıbrıs Türk basınının bu tavrını şöyle değerlendiriyor: “Kıbrıs Türk basınında geleneksel bir dava gazeteciliği hakimdir.

Gazeteci, biraz da politikacıdır ve taraf tutar, vatani milleti kollayıp kurtarmayı kendisine hedef edinir”.

Kıbrıslı Rum akademisyen Andreas Sophokleous da, “Kıbrıs'ta kitle iletişim” adlı kitabında, benzer bir tespitle Kıbrıs Rum basınının da 'ulusal çıkarları' savunma konusunda önemli bir rol üstlendiğini yazıyor.

Yani, Cenk Mutluyakalı'nın Kıbrıs Türk Basın Tarihi isimli kitap için yazdığı önsözde Kıbrıs Türk basınına atfettiği “Her dönem sadece gazetecilikle sınırlı kalmayan bir misyon üstlenmiştir” değerlendirmesinin adanın bütünü için geçerli olduğu görülüyor...

En başından beri Kıbrıs sorununa taraf olan Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum basınının aynı olayı farklı 'bakış açılarıyla' ve 'kendi toplumlarının çıkarları doğrultusunda' yansıttığını (ya da hiç yansıtmadığını) tahmin etmek zor değil. Ancak, bir süre önce hayata geçen “Kıbrıs Eleştirel Tarih Arşivi”, varsayımların ötesine geçerek durumu daha iyi tahlil etmeye olanak sağlıyor.

Tarihsel Diyalog ve Araştırma Derneği (AHDR) ile Oslo Barış Araştırmaları Merkezi PRIO'nun Kıbrıs'taki merkezinin (PCC) 15 aylık çalışmalarının ürünü olan Kıbrıs Eleştirel Tarih Arşivi, 1955–1964 yılları arasında Kıbrıs'ta yaşanan şiddet olaylarına ilişkin gazete kopyelerini bir araya getiriyor.

<www.ccha-ahdr.info> adlı web sitesi üzerinden ücretsiz olarak erişilebilen arşiv, Kıbrıs'ın yakın tarihine damgasını vuran toplumlararası çatışmaların, Kıbrıs Türk ve Rum basını tarafından nasıl yansıtıldığını araştırmak isteyenler için eşsiz bir fırsat sunuyor.

“Kıbrıs Eleştirel Tarih Arşivi”, sadece toplumlararası çatışmalara değil, her iki topluma kendi içinde yaşadığı 'şiddet olaylarını' içeren haberlere ve makalelere de yer veriyor. Kıbrıslı Türklerin ve Kıbrıslı Rumların 'tarihsel sorgulamalar' yapabilmeleri için öncü bir adım sayılabilecek olan bu arşiv, ilgili döneme ait kaynakları online ve üç dilde sunan ilk girişim.

Haber ve makaleleri bilgisayar ortamına taşıyıp kategorize eden web sitesi, haber kupürlerinin yanında İngilizce özetlere de yer veriyor. Böylece Rumca ya da Türkçe bilmeyenler için dil bariyeri ortadan kalkıyor. Aynı zamanda arşivde olay ya da anahtar kelime bazında araştırma yapmak mümkün.

Kıbrıs'ın yakın tarihine ilgi duyanları arşivin tozlu sayfalarında araştırma yapmaktan kurtaran ve binlerce haber ve makaleyi 'bir tık' kadar yakın hale getiren “Kıbrıs Eleştirel Tarih Arşivi”, geçmişle ilgili sorulara yanıtlar sağlamayı değil, geçmişle ilgili yeni sorular sorulmasını hedefliyor.

Geçmişe ilişkin resmi tarih tezlerini anlatan kitaplar dışında pek fazla kaynak olmadığı göz önüne alındığında, o günlerde yaşanan olayların kanaat önderleri ve gazeteler aracılığıyla toplumlara nasıl yansıtıldığını, toplumlar arasında düşmanlığın nasıl körüklendiğini araştırabilmek bu arşiv sayesinde çok kolaylaşıyor.

İlerleyen safhalarda, projenin zaman kapsamının genişletilmesi ve 1974'e kadar uzanan dönemi de kapsamayı planlanıyor. Bunun yanında oluşturulmakta olan arşive, özel ve kamu arşivlerinden eklentiler yapılması; fotoğraf, ses-görüntü materyalleri ve sözlü anlatımların da dâhil edilmesi ümit ediliyor.

Böylesi bir girişim hiç kuşkusuz yakın tarihe ilişkin pek çok 'inancı' değiştirecektir...

İletişim Fakülteleri (5)

ULUSLARARASI KIBRIS ÜNİVERSİTESİ (UKÜ)

Pembe PAŞAOĞLULARI
pembevasilya@hotmail.com

“UKÜ İletişim Ada'nın En İyisi”

İletişim, içinde yaşadığımız coğrafyanın ve kültürün ortağı kılar bizleri. Bu ortaklık içinde bilgi ve yaratıcılığımızı bir fark ve değer yaratacak şekilde kullanabilmemiz ancak, iyi bir iletişim eğitimi ile mümkün. İşte UKÜ İletişim Fakültesi de bunu ön planda tutarak, farklı olma yönünde eğitim veriyor. UKÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hikmet Seçim, iletişimin gelişmişlik, sosyallik ve tartışma gerektiğini belirtiyor. Prof. Dr. Hikmet Seçim, UKÜ iletişim fakültesinin farkını şu cümleyle vurguladı: **“Eğitim kalitesi, öğretim kadrosu ve donanımı ile adanın en iyisi...”**

Röportajımızın başında UKÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Seçim kendisi ile ilgili kısa bir bilgi veriyor. Aslen Eskişehirli olan UKÜ İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Hikmet Seçim, akademik kariyerinin de Eskişehir olduğuna dikkat çekiyor. 2005 yılında KKTC'ye 1 yıllığına geldiğini ancak 8 yıldır UKÜ İletişim Fakültesi'nde görev yaptığını belirten Prof. Dr. Seçim, **“Kıbrıs gerçekten güzel, sessiz, sakin huzurlu bir ortamı var. Her ne kadar sosyal yönden bir takım kısıtlamaları olduğu söylene de -ki doğru- bir müddet sonra insan alışıyor ve vazgeçemiyor. En azından bende öyle oldu. Yani kısmen buralı olduk.”**

“Öğrenciler sosyal içerikli çalışma yapıyor”

Prof. Dr. Hikmet Seçim, üniversite içerisinde öğrencilere sosyal yönden çalışma yapmalarını teşvik ettiklerini belirtiyor...

“Kampüste, öğrencilerin olabildiğince kendilerinin yaratmalarına, üretilebilecek her alanda kendi eserlerini üretmelerini teşvik ediyoruz. Bu başta görsel sanatlarda ve tabii ki televizyonculukta mümkün. Benzer şekilde gazetecilikte de öyle... Öğrencilerimiz,

stüdyoları olabildiğince yoğun kullanıyorlar, yarışma amaçlı da kullanabiliyorlar. Kamerayı, kurgu imkanlarını severek kullanmalarını teşvik ediyoruz. Hey yıl geleneksel fotoğraf sergimiz oluyor. Temalı sergiler bunlar. Bu sene el emeği konusunda sergi düzenlendi. Son derece güzel bir sergi olduğuna inanıyoruz. Kıbrıs'ın el işlerine dayalı, örneğin hasır sandalye yapımı, dokumacılık, Lefkara ve diğerleri... Öğrencilerimiz, inanılmaz fotoğraflar yakaladı. İletişim öğrencileri hem çok yaratıcılar, hem de en önemlisi müthiş bir enerjileri var. Saatlerce sabırla bekleyerek, güzel kareler yakalıyorlar. Güzel şeyler ortaya çıkarıyorlar.”

“Adına Layık Uluslararası Bir Üniversite Hüviyetinde”

Prof. Dr. Hikmet Seçim, Uluslar arası Kıbrıs

Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrenci potansiyelinin Türkiye'nin yanı sıra üçüncü ülkelerden olduğuna işaret ediyor. Prof. Dr. Seçim, her sene geleneksel uluslararası günler olduğunu ve üçüncü ülkelerdeki öğrencilerin kültürlerini mutfaklarına varıncaya kadar aktarma imkanı bulunduğunu anlatıyor.

“Gerçekten adına layık bir şekilde uluslararası bir üniversite hüviyetindeyiz. Yaklaşık 40-41 ülkeden öğrencimiz var. O uluslararası günlerde öğrencilerimiz kendi kültürlerini aktarma imkanı buluyor. Türkiye'den gelenler de Kıbrıs'ı burada öğrenmiş oluyor benim gibi. Sadece kitapta değil bizzat görerek, dokunarak, yiyerek, gidip o Kıbrıs halkıyla sohbet ederek öğrenmiş oluyor.”

“İngilizceye Hakim, Bilgiyle Donatılmış UKÜ İletişimcileri Stajla Kendini Kanıtıyor”

“İletişim fakültesi mezunlarını daha iyi şartlara sahip medya kuruluşlarında iş imkanı bulmalarını sağlamak için farklı kılmalıyız” diyen Hikmet Seçim, UKÜ'nün bu konudaki farklılıklarını şu cümlelerle anlattı:

“Biz ısrarla İngilizce eğitim veriyoruz. Bu da İngilizce hayranlığımızdan değil zorunluluktan kaynaklanıyor. Türkiye'de ve Kıbrıs dahil 36 tane iletişim fakültesi vardır. Bütün bu iletişim fakültelerinde klasik 4 bölüm, Gazetecilik-Radyo Televizyon- Reklam/ Halkla İlişkiler-İletişim/Tasarım bölümleri var. Bazı üniversitelerde Türkiye'de özellerde ilaveten başka bölümler de var.

Bunların her yıl 10'ar mezun verdiğini -ki bu rakam çok komik hatta bazı üniversitelerde Türkiye'de ikinci öğretim var, sayılar inanılmaz yüksek düzeyde.

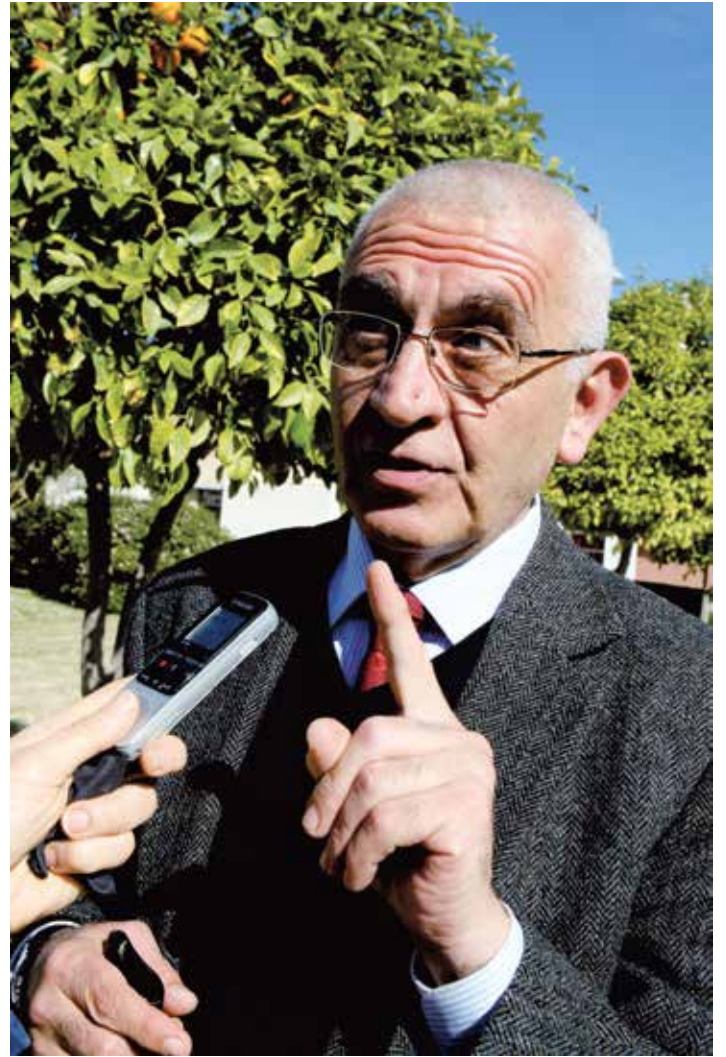
Her biri 40 öğrenci mezun verir. Her fakülte çarpı 40, buda 1600 öğrenciye denk gelir. Her sene 1600 iletişim öğrencisi eder. Hangi sektör istihdam eder her sene 1600 öğrenciyi; bir düşünün. O kadar gazete, radyomuz veya medya kapasitemiz mi var? Yada reklam, halkla ilişkiler firmalarımız mı var?

Yok maalesef. Dolayısıyla bu 1600 öğrencinin bir kısmı mecburen iletişim dışında sektörlerde istihdam edilmek ya da iş bulmak durumdadır. Eğer bir ideal ve istekle iletişim fakültelerine gelip, mezuniyet sonrasında da iletişimle ilgili bir alanda çalışmak isterse mezunumuz, kendini bu 1600 kişiden farklı kılacak özelliklerle donatmalı ki medya sahibi yöneticisi kendisine gelen mezunu kabul edebilsin. Ha aradığım insan mezun bu diyebilsin. Bunu diyebilmesi için mezunumuzun diğer iletişim fakülteleri mezunlarından farklı iletişim özellikleriyle donatılmış olması gerekiyor. Bu farklılıkların başında günümüzde küreselleşen dünyada bu iletişimin bu kadar yoğunlaştığı, fiziki

sınırların yok olduğu dünyada bunu sağlayan temel unsurlardan birisi İngilizce. Dolayısıyla mezunumuzun İngilizce'ye çok vakıf, çok yeterli, çok yetkin olması gerekiyor bu konuda.

Bir başka konu da elektronik yaşama ayak uydurmak. Dolayısıyla mezunlarımızın kendi alanlarıyla ilgili bilgisayar programlarını kullanabilmede son derece yetkin olmaları gerektiğine inanıyoruz. İkinci bir farklılık yaratabileceğimiz konu bu.

Bir üçüncüsü de stajlara çok önem veriyoruz. Çünkü öğrencinin kendini göstermesi, bildiklerini ortaya dökebilmesi ve kendini ispatlaya bilmesi açısından son derece önemli fırsat görüyoruz. Diğer türlü iş bulabilmek

tamamen amca-dayı ilişkisi yahut da siyasal güç ilişkisine bağlıdır”.

“UKÜ İletişim Fakültesi En İyilerle Atbaşlı Gidiyor”

Ziya Paşa'nın dizelerinden alıntı yapan Prof. Dr. Seçim, “Ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz” (kişinin aklı,

nitelikleri eserlerinden anlaşılır) diyerek, UKÜ İletişim Fakültesi'nin başarısının Türkiye'deki en iyilerle yarıştığını söyledi. **Prof. Hikmet Seçim, “İyinin de iyisi var. Yani Batıyı, Amerika'yı ya da Avrupa'yı kastetmiyorum. Ama Türkiye'deki en iyilerle atbaşı gidiyoruz. Takip etmeyi, izlemeyi, en yeniyi kendi içine dahil etme hedefimizdir. Takip edeceksin, öbür türlü olmuyor. Zaman anında sizi aşır, geçiyor. Takip etmezsen de ayakta duramazsın. Onun için yapacaksın” dedi.** Türkiye'deki 36 tane iletişim fakültesinin verdiği eğitim kalitesine bakıldığında UKÜ'nün rahatlıkla ilk 10'un arasında yer aldığını söyleyen Prof. Dr. Hikmet Seçim, “İletişim gelişmişlik ister, sosyallik ister, tartışmayı, kültürel gelişmeyi ister. Bunların olmadığı yerde iletişim güdük kalır, kendinizi geliştiremezsiniz” şeklinde konuştu.

“Eğitim Vizyonumuzda Staj Ön Planda”

Prof. Dr. Seçim, öğrencilere teorik bilginin yanında uygulamalı eğitim sunan, stajlara büyük önem veren ve destekleyen bir eğitim vizyonuna sahip olduklarını da şu ifadelerle anlattı: **“Öğrenciler stajlarını çok iyi yerlerde yapıyorlar. Alanda ün yapmış, kanıtlamış yerlerde imkan sağlanıyor. Türkiye ve KKTC'deki medya kuruluşları ile staj konusunda resmi protokol yapmak istedik ancak ne yazık ki yanaşmıyorlar. Biz stajın zaman, öğrenci sayısı açısından kurallara bağlanmasını istiyoruz ki staj planlamasını dönemin sonuna kadar yapabilmek açısından. Protokolün önemi kendimizi garantiye almaktır.”**

“KKTC'de Temel Sorun İngilizce”

Prof. Dr. Hikmet Seçim, 3'üncü ülkelerden gelen öğrencilerin KKTC'de staj konusunda ciddi sorun yaşadıklarına da dikkat çekti. Seçim, öğrenci sayısının artmasıyla birlikte staj alanında karşılarına çıkan İngilizce dil sorununun ciddi boyutlara ulaşmakta olduğunu mesajını verdi. Prof. Dr. Hikmet Seçim staj konusunda karşılaştıkları sorunu şöyle ifade etti:

“3'üncü ülkelerden İngilizce konuşan öğrencilerimiz için staj ciddi bir sorun...Bu sorun giderek büyümekte. Şuanda değil ama 1-2 yıl içinde daha büyük sorun oluşturacak, çünkü 3'üncü ülkelerden öğrenci sayılarımız giderek artıyor. Hakikaten çok zor ve karmaşık bir problem. Kendi ülkesine gönderme çabamız oluyor ama örneğin Nijerya'dan çok öğrenci geliyor. Nijerya'ya gidiş geliş yol ücreti açısından başlı başına problem. Çok iyi hatırlıyorum, bu yıl Uche adında bir öğrencimiz gitti geldi ama mali durumu iyi idi. Ancak bütün öğrencilerimiz öyle değil ki... O bakımdan onlara Kıbrıs'ta mutlaka ve mutlaka staj olanağını

yaratmamız gerekir. Bunu tek başımıza çözebileceğimiz bir konu değil.Çünkü staj yeri konusu bizim dışımızdaki insanları, bir iş yerini, müteşebbisi, kurumu ilgilendirir. Bu konuda çalışmalar yapıyoruz”.

“Iceberg'e Çarpacaksınız Ya Da Kenarından Gececeksiniz”

UKÜ İletişim Dekanı Prof. Dr. Hikmet Seçim, sohbetimiz sırasında staj konusuyla ilgili KKTC'deki bazı kurumlara yaptıkları girişimlerden de bahsetti.

“Kıbrıslı işverenlerle, örneğin Ticaret Odası ile konuştuk. Ama onların da temel sorunu İngilizce... Yani onlar İngilizceyi konuşabilse, istihdama dünden hazır. Öğrenci sayısı artıkça problem büyüyor. Geçen yıl 6 öğrenci vardı bu durumda, bir şekilde çözdük ancak önümüzdeki yıl 6 olacak, 12 olacak bu rakam. Peki sonraki yıl 15 mutlaka olacak ve bu sayı giderek artacak. Staj bizim için olmazsa olmazımızdır. Ve bizler bunu mutlaka aşacağız..

Mesela yaptığımız araştırma sonucunda SOS Çocuk Köyü'nü yeni keşfettik. SOS Çocuk Köyü staj yapılabilecek bir yer olarak hiç ama hiç düşünmemiştik. Şuanda SOS'de 3 tane Nijeryalı halkla ilişkiler öğrencimiz staj yapıyor. Bu vesile ile bizde nerde ne yapılabilir diye o gözle bakıp taramaya, fırsatlar yaratmaya, oluşturmaya çalışıyoruz. Klasik rd tv dışında seslendirme stüdyoları, reklam ajansları, prodüksiyon şirketleri arayışındayız. Kıbrıs'ta temel sorun İngilizce'dir. Denizde duran iceberg'e ya çarpacağız,yada kenarından geçeceğiz. Bu yönde çalışıyoruz.”

Prof. Dr. Seçim, iletişimcinin işinde farklı olabildiğinin yolunun mesleğini severek, en iyisini yapmaktan geçtiğini de belirtiyor.

“Mezunumuz Bir Başka Mezuna İş Buluyor. Bundan Daha Büyük Mutluluk Olamaz”

UKÜ İletişim Dekanı Prof. Dr. Hikmet Seçim, iletişim mezunlarını takip ettikleri bir sisteme sahip olduklarını da şu cümlelerle dile getirdi:

“İş olanakları yaratmak için mezunlarımızı takip ediyoruz. Mesela, bu sene o kadar mutlu oldum ki, mezunumuz mezunumuza iş buldu. Çok kaliteli ajansta çalışan mezunum, yeni mezunuma telefon açtı ve şu ajansa gideceksin, seni bekliyorlar dedi. Bundan daha büyük mutluluk olur mu? Mezunlarımızın hepsinin iyi bir konumda olduğunu söylersek yalan, işsiz olanı da var. Özellikle bayan mezunlar pek istekli

değil çalışmaya nedense onları da sürekli takip ediyoruz. İstanbul'da ATV-Kanal D –reklam ajanslarında çalışan birçok mezunlarımız var. Onlarla gurur duyuyoruz. UKÜ İletişim mezunlarının birçoğunun geldiği yerlerden memnunuz”

“UKÜ İletişim Fakültesinin dünya'nın sesi ve gözü olmaya aday” olduğunu vurgulayan Prof. Dr. Hikmet Seçim, fakülteyi son olarak şu cümle ile tanımlayarak sohbetimizi tamamladık:

“UKÜ İletişim Fakültesi öğretim kadrosu açısından Adanın en iyisi...Bunu yüzde yüz inanarak söylüyorum.”

UKÜ FM

“Hedef KKTC'nin Önde Gelen Radyo İstasyonu Olmak”

İletişim Fakültesi bünyesinde, öncelikli olarak öğrencilerin uygulamalı derslerinde ve projelerinde yararlandıkları bir radyo yayın stüdyosu, televizyon stüdyosu, televizyon rejisi odası ile televizyon ve radyo montaj odası bulunmaktadır. Röportajımızı UKÜ İletişim Fakültesi Radyo-TV Bölüm Başkanı ve Radyo-TV Müdürü Yardımcı Doçent Dr. Birsal Matara ile sürdürdük. Sohbetimize UKÜ İletişim Öğretim Görevlisi ve UKÜ FM Yayın-Program Koordinatörü Sevilay Arslan da katıldı. İletişim Fakültesi bünyesinde FM 107.2Mhz. üzerinden kesintisiz yayın yapan UKÜ FM, Üniversitenin en aktif ve işlevsel birimlerinden biri hiç kuşkusuz..

Radyo-TV Bölüm Başkanı ve Radyo-TV Müdürü Yardımcı Doçent Dr. Birsal Matara, UKÜ FM'nin, öncelikli olarak İletişim Fakültesi öğrencilerine radyo programcılığı, yayıncılık ve radyo istasyonu yönetimi konusunda pratik yapma olanağı sağladığını söyledi.

Matara, sohbetimiz esnasında şunları dile getirdi: “Öğrencilerimiz UKÜ FM'de program yapabilmekte. Bu sadece rd tv öğrencilerine değil

diğer fakültelerden öğrencilere de açıktır. Program yapmak isteyen veya önerisi olanlara da imkan tanıyoruz. Her hafta yayın akışımızı belirliyoruz. Bu sadece eğlenceye yönelik değil aynı zamanda belli konularda kamuoyunu bilgilendirme programları da yer alıyor.Öğrenciler, radyo yayınlarını internet üzerinden aktif olarak izliyorlar ve ilgileri de oldukça yüksektir. Amacımız, öğrencilerimizin kendi sesini Türkiye ve dünya üzerinde her şekilde arkadaşlarına yakınlarına duyurabilmesidir. İnternet üzerinden telefonla bağlantılar alabiliyorlar.”

Matara ve Arslan, üniversite yönetimi ve öğrencileri arasında her türlü haberleşme ve bilgi alışverişini sağlayan UKÜ FM'nin farklı, kaliteli ve düzeyli programları ile bir eğitim radyosu olmanın yanında, dinlenme oranı açısından KKTC'nin önde gelen radyo istasyonlarından olmayı amaçladıklarını ve bunun için çalışma yaptıklarını belirtti.

UKÜ FM, tamamen dijital bir alt yapı ile radyo teknolojisinin tüm imkanlarını kullanarak %100 bilgisayar destekli otomasyon sistemiyle yayın yapmaktadır. Tüm programların öğrenciler tarafından hazırlanıp sunulduğu UKÜ FM'de, başta eğitim, kültür-sanat, haber ve müzik programları olmak üzere farklı türlerde programlar yapılmaktadır. Kaliteli yayıncılığın ilke edinildiği Radyoda program yapmak isteyen öğrenciler, diksiyon eğitimi sürecinden sonra yayın rotasına girebilmekte ve rotada öngörülen gün ve saatte yayın yapmaktadırlar.

Öğretim elemanlarının denetiminde öğrenciler tarafından yürütülen yayınlar, 2007 yılından itibaren internet üzerinden de yayınlanmaya başlamış ve yüksek ses kalitesi ile dünyanın her tarafına Üniversitenin sesini taşıyan bir radyo halinde gelmiştir.

Radyo Montaj Stüdyosu

İletişim fakültesinin ve diğer fakültelerin kullanımına açık Radyo Montaj Stüdyosunda, en yüksek kalitede dijital ses kaydı ve montajı yapılmakta..

Televizyon Montaj Stüdyosu

Tamamıyla bilgisayar tabanlı dijital görüntü montajı yapılmakta olan tv montaj stüdyosunda, öğrenciler prodüksiyon aşamasından post prodüksiyon aşamasına kadar tüm süreçleri öğreniyorlar...

Radyo-TV Bölüm Başkanı ve Radyo-TV Müdürü Yardımcı Doçent Dr. Birsal Matara, öğrencilerin üniversitede sunulan imkanları iyi değerlendirdikleri zaman çok iyi yerlerde iş imkanı bulabildiklerini de örneklerle anlatıyor.

“Ankara’da 2 öğrencimiz TRT ile anlaşmalı prodüksiyon şirketinde metin yazarı olarak, senaryo üzerine araştırma konuları üzerine aktif olarak çalışıyorlar. Pek çok kanalda öğrencilerimiz muhabir olarak görev yapıyor ve bu da bizleri sevindiriyor. Kameraman olarak da çalışan öğrencilerimiz var. Yerel tv kanallarında görev alanlarda bulunuyor. Hepsi olmasa bile büyük bir çoğunluğu alanlarında çalışıyorlar. Bu bir gönül işidir...”

“UKÜ’lü Olmak Ayrıcalık”

UKÜ Halkla İlişkiler ve Reklamcılık mezunlarından Ömer Akyıl’e ulaştım. İstanbul’da bir halkla ilişkiler ve reklamcılık ajansında çalışan Akyıl’e UKÜ mezunu olmanın farkı nedir diye sordum. İşte Ömer Akyıl’in ifadeleri ile UKÜ’lü olmak...

“Yumuşak İnışle Büyük Başarı”

“Yumuşak inışle başlayan serüvenim İstanbul’da önemli bir kariyerle noktalandı. Kuru ve sarı bir ovaya yapılan yumuşak bir inışti benimkisi. Heybetli Beşparmağın alt tarafında bir okula yapılan... İlk başlarda kötü olacağı düşünölen, şimdiyse halen özlemimi çektiğimiz bir başlangıçtı. Bir bakıma bir önyargının üzerine gitmekti benimkisi. Neymiş efendim Kıbrıs’ta eğitim sıfırmış, pehh... Şunu belirtmek isterim ki, bugüne kadar kimse, Kıbrıs’ta ki bir üniversiteden yahut Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi’nden mezun olduğum için beni geri çevirmedi.

“Önemli Olan Kişinin Kendini Yetiştirmesi”

İş başvurularında ve yaşamın bizzat kendisinde, asıl olan kişinin eğitimi ve kendisini geliştirmesidir. Biz eğitim kısmını çok şanslıyız ki muhteşem, işin içinde olan insanlardan aldık. Diğer üniversitelerde olan hoca peşinde koşmak kavramı bizde yoktu. Her daim iç içe ve bir kapı tık tık kadar uzağımızda idi hocalarımız. Benim kendi fikrim, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi’nin 2005 – 2010 yılları arasında ki iletişim fakültesi, Türkiye’nin en iyi iletişim fakültelerinden birisiydi. Bizler yaptığımız projeler ile iş başvurularına gittiğimiz de, ne kadar kaliteli bir eğitim aldığımızı kolayca anlatabiliyorduk.

“Eğitim Dilinin İngilizce Olması Önemli”

Eğitimin dilinin İngilizce olması da çok önemli bir etkendi. Bir diğer önemli konu ise Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi’nin mezun ağı. İlk iş deneyimimi iletişim fakültesinden bir arkadaşım vasıtasıyla gerçekleştirmiştim. İş hayatında ilk adım çok önemlidir. Bende bu ilk adımı üniversitem sayesinde attım. Kısaca anlatmak gerekirse Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi benim hayatımda çok özel bir yere sahiptir. Çok güzel anılar ve çok özel anlarım geçmiştir. Tekrar üniversite seçiyor olsam, tekrar aynı tercihi yapardım.”

KIBRIS TÜRK ÇİFTÇİLER BİRLİĞİ

1943`TEN BU YANA ÇİFTÇİNİN YANINDA ÇİFTÇİYLE EL ELE

*Toprakta hayat olmazsa,
ulusta kuvvet
bulunmaz ...*

Adres: 12/14 Ankara Sokak Lefkoşa/ KIBRIS
Tel: 0392 227 00 20 - 21 Fax: 0392 227 00 22

Kendi Söküğümüzü Dikiyoruz...

Hüseyin GÜVEN
Gazeteciler Birliği Başkanı
husguven@yahoo.com

Ülkemiz, her alanda zor bir dönemden geçiyor. Ekonomi, siyaset, çevre, hemen herşey dibe vurmuş durumda. Doğaldır ki, bu dibe vuruş medya kurumları ve biz medya mensuplarını da aynı oranda etkiliyor. Medyamız da tarihinde yaşamadığı kadar hem ekonomik, hem de etik sorunlar yaşıyor..ç Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin geçen yıl gazeteciler arasında yaptırdığı ankette de hatırlanacağı gibi medyanın en önemli sorunu olarak Etik sorununun görüldüğü ortaya çıkmıştı. İşte bu nedenle bizler Gazeteciler Birliği'nin yeni yönetim kurulu, ilk toplantımızda önümüze Medya Etiğini en önemli ve öncelikli hedef olarak koyduk. Geçmiş dönem yönetim kurulundaki arkadaşlarımızın çalışmalarını da dikkate alarak bir "Medya Etik Kurulu" oluşturma kararı aldık ve hemen çalışmalara başladık. İlk olarak da Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Profesör Dr.Süleyman İrvan ve Gazetecilik Bölüm Başkanı Yardımcı Doçent Doktor Bekir Azgın'ı lokalimizde konuk ederek bir danışma ve değerlendirme toplantısı gerçekleştirdik.

Bu toplantıda yapılan değerlendirmeler ışığında, mümkün olan en geniş kitle ve sivil toplum örgütleriyle konuyu paylaşmaya ve ortak hareket etmeye karar verdik. Ardından ise bir dizi toplantılar gerçekleştirerek konuyu tartıştık, ortak bir noktada buluşma çabası içine girdik. Lokalimizde düzenlediğimiz toplantılara, Basın Emekçileri Sendikası (Basın-Sen), Dış Basın Birliği, Bayrak Radyo Televizyon Kurumu Çalışanları Sendikası (Bay-Sen), Kıbrıs Türk Spor Yazarları Derneği (KTSYD), Haber Kameramanları Birliği ve Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği Başkan veya temsilcileri katılarak görüş verdi, konuyu tartıştı. Bu toplantılarda sevinerek gördüğümüz nokta, bazı konularda görüş farklılıkları ortaya çıksa da, genelde ülkede medya sektöründe etik sorunlar yaşandığı ve birşeyler yapılması gerektiği konusunda görüşbirliği içinde olduğumuzdu. Toplantılar sonunda, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği olarak geçmiş çalışmalarımızı da dikkate alarak bir 'Medya Etik Kurulu Deklarasyonu Taslağı' hazırladık ve birlikte hareket ettiğimiz örgütlerin görüşüne sunduk. Hazırlanan taslak, Basın-Sen'deki arkadaşlarımız dışında genel bir kabul gördü. Basın-Sen yönetimindeki arkadaşlar, etik konusunun yazılı kurullarla

değil, yaşanan süreçte pratik içerisinde çözülebileceği görüşünü belirttiler. Son duruma gelince, belki de Medya dergimiz elinize ulaştığı zaman, Medya Etik Kurulu'nun oluşturulduğuna ilişkin Ortak Deklarasyon açıklanmış olacak. Çünkü son toplantımızda, taslak metne son şeklinin verilmesi ve örgütlerin imzasına açılması kararlaştırılmıştı. Örgütlerin imzalamasının ardından ise deklarasyon ortak bir basın toplantısıyla kamuoyuna duyurulacak. Ardından da, metin medya kurum ve kuruluşlarının onayına sunulacak. Ne kadar çok kurum ve kuruluş onaylarsa bizler için o kadar memnun edici olacak. Ancak onaylamayanlar olsa da, Medya Etik Kurulu örgütlerin ortak kararıyla oluşturulmuş olacak ve hayata geçecek.

Değerli okurlar, elbette Medya Etik Kurulu'nun oluşturulmasıyla etikle ilgili tüm sorunların ortadan kalkacağı hayali içinde değiliz. Ama bir adım atmanın ve belli evrensel kurallar konusunda uyarıcı, eğitici bir rol üstlenecek, çoğunluğun destekleyeceği bir oluşumun yararlı olacağını düşünüyoruz. Yani kısacası 'terzi kendi söküğünü dikemez' sözünün aksine bizler kendi söküğümüzü dikmeye soyunduk. Etik konusunu görüştüğümüz medya alanındaki diğer sivil toplum örgütleriyle sevindirici bir şekilde, diğer sorunlar konusunda da birlikte hareket edebileceğimizi gördük. Etik konusu, belki bir ilk adım olacak. Örgütler olarak bundan böyle hepimizin, mesleğimizin ortak sorunları konusunda da birlikte hareket etmeyi başasabileceğimize inanıyoruz. Bunu da başarmamız halinde, mesleğimizin daha güvenilir, daha onurlu bir şekilde değerlendirileceğini düşünüyoruz. Bu yazıyı okuduğunuz zaman, 'Medya Etik Kurulu Deklarasyonu'nun açıklanmış olacağı, hatta belki medya kurum ve kuruluşlarının onayından da geçerek uygulama aşamasına geçileceği dileğiyle, hoşçakalm...

Nethouse

Wireless

	1 aylık	3 aylık	12 aylık
Eko 1Mbit	55TL	165TL	550TL
Eko 2Mbit	65TL	195TL	650TL
Eko 3Mbit	75TL	225TL	750TL
Eko 4Mbit	85TL	255TL	850TL

3 ve 12 aylık kurulumlarda kurulum ve aktivasyon ücreti alınmamaktadır

KKTC'de 08:00-02:00 saatleri arasında müşterilerine telefon desteği veren tek internet servis sağlayıcı

www.nethouse.net

MAMBOCINO CAFFÉ

**PAKET
SERVIS**

444 44 01

ADRES : 147/A ŞEHİT MUSTAFA RU CADDESİ
K.KAYMAKLI / LEFKOŞA FAX: 225 49 23
e-mail: mambocinokibris@gmail.com
facebook: [mambocino.caffe.cyprus](https://www.facebook.com/mambocino.caffe.cyprus)

MESARAYA
100% KAYMAKLI

Zindanlar Boşalsın... Gazetecilere Özgürlük

Nedim ŞENER
nedim.sener@posta.com.tr

Başbakan'a göre Türkiye'de tutuklu gazetecilerin sayısı, "Birelin parmaklarını geçmez." Peki ya diğerleri, "Onlar darbeye teşebbüs etmiş, kaçak silah bulundurmuş, ya da terör örgütü ile ilişki içindedir." Başbakan Erdoğan'ın sözleri Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının Türkiye'de tutuklu gazeteci sorununa bakışını net olarak gösteriyor.

İktidara göre 70'e yakın gazeteciden çok azı mesleki nedenlerden dolayı tutuklu diğerleri terör örgütü ile ilişkili. Oysa durum tam da Başbakan'ın söylediğinin tersidir; gazetecilik yapıp yasa dışı işlere bulaşanların sayısı bir elin parmağını geçmeyecek durumdadır ve şuan da tutuklu bulunan gazetecilerin yüzde 90'ı tamamen mesleki nedenlerle hapisshanededir.

Zaten bunun farkında olan iktidar bu tablonun mahcubiyetini daha fazla üzerinde taşımamak için yargı paketi çıkarmaya girişmiştir. Bu paket karanlık tabloda küçük bir değişiklik yapsa da sorun çok daha derinlerdedir.

Temel soru şudur; "Türkiye'de gazeteci olmak nedir?"

Bana bu soru sorulduğunda Hrant Dink davasına bakılması gerektiğini söylüyorum. Türkiye'de ifade özgürlüğü, basın özgürlüğü, düşünce özgürlüğü uğruna verdiği savaşta hayatını kaybetti. Onu ve bugüne kadar Türkiye'de öldürülen 63 gazeteciye saygıyla anıyorum.

Hrant Dink önce bir yazı yazdı, sonar savcı Dink hakkında bir soruşturma açtı, Soruşturma daha sonra Adalet Bakanı'nın izniyle davaya dönüştü. Dink Türk Ceza Kanunu'nun halen yürürlükte olan 301'inci maddesine göre hapis cezasına çarptırıldı. Ardından Dink tehdit edildi, devlet onu korumadı ve öldürüldü. Yalnızca tetiği çekenler yakalandı ve yargılandı. O cinayetin arkasındaki sorumluları artık herkes biliyor, cinayette ihmali olanların isimlerini tek tek yazdığımız halde hiçbir devlet görevlisi ceza almadı.

Cinayet yalnızca tetikçilerin üzerinde kaldı. Unutmadan söyleyeyim Hrant Dink cinayetinde devlet görevlilerinin, polislerin, istihbaratçıların ihmal ve sorumluluğunu yazdığım için ben 32 yıl hapis istemiyle yargılandım. Daha sonra yine o istihbaratçı polislerin

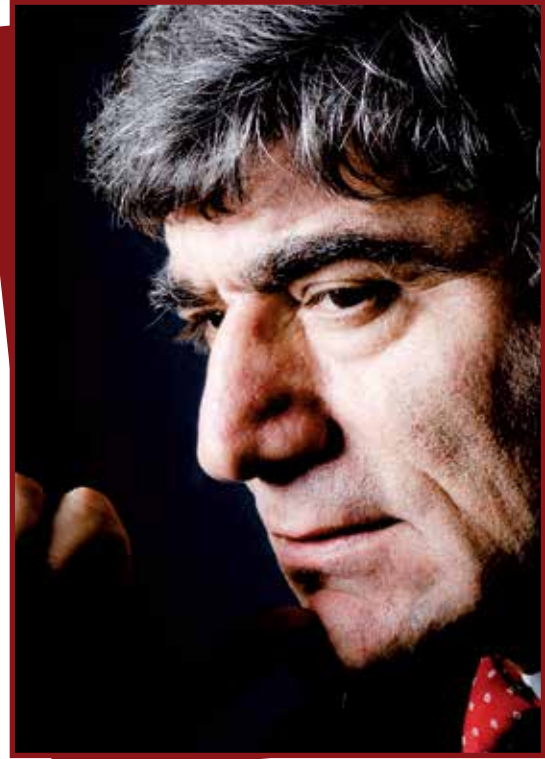
yaptığı operasyonla "terror örgütü üyesi" suçlamasıyla tutuklanıp 13 ay hapis yattım. Şuanda da aynı suçlama kapsamında 15 yıl avranchapisi sistemiyle yargılanıyorum.

Düşünce ve ifade özgürlüğü ile basın özgürlüğü konusunda zor bir dönemden geçtiğimiz bu günlerde Hrant Dink'in öldürülmesi ve sonrası tüm süreçlerin tamamı ya da bir bölümü Türkiye'deki her gazeteci için geçerlidir.

Ancak, eğer iktidara yakın bir gazetede çalışıyorsanız Türkiye'de gazetecilik dünyanın en rahat işidir. Size kızmayan bir siyasi iktidarın koruması, polis ve savcılardan sızan haberler ile gazetelerde yazabilir, televizyonlarda programlar yapabilir, rahat bir yaşam sürebilirsiniz.

Eğer, iktidarı sorguluyor, eleştiri yapıyorsanız size öncelikle işsizlik tehlikesi beklemektedir. İkinci risk ise "terror örgütü üyeliği" suçlamasıdır. Haber kaynaklarıyla kurduğunuz ilişki üzerinden terror örgütü üyesi olarak suçlanıp, aylarınızı yıllarınızı hapisshanedede geçirebilirsiniz.

Gazetecilere yönelik saldırılar bugün olduğu gibi önceki yıllarda da vardı. Hrant Dink'e kadar gazeteciler faili meçhul cinayetlere kurban giderdi. Şimdi artık "terror örgütü üyeliği" suçlamasıyla hapse atılıyor.

Bu suçlamayla şuan da Türkiye'de tam 68 gazeteci hapistedir. (Şubat 2013 itibarıyla) Bunlardan 9 tanesi hükümlüdür yani ceza almışlardır. Ancak geri kalan 59 gazeteci tutukludur.

Tutuklu gazetecilerden 30'si KCK,

7'si Ergenekon,

7'si DHKP-C

6'sı PKK,

3'ü MLKP

6'sı da diğer sol terror örgütü üyeliği iddiasıyla yargılanmaktadır. Evet 68 gazeteci hapistedir ancak, Türkiye Gazeteciler Sendikası verilerine göre 2009 yılı başından beri "terror örgütü üyeliği" ile suçlanan 132 gazeteci de hapse girip çıkmış, bugün tutuksuz yargılanmaktadır. Tıpkı benim gibi. Yani 2009'dan beri 200 gazeteci hapisane ile tanışmıştır. Bunların 68'i halen tutuklu olarak hapisanededir.

Ayrıca hiç hapse girmeyen ancak aynı kapsamda yargılanan 50 gazeteci daha vardır. Yani hapisteki 68 gazeteci ile hapse girip çıkan ve şuan da tutuksuz olarak yargılanan 132 gazeteci ve hiç hapse girmemiş ama yargılanan 50 gazetecinin "terror örgütleriyle ilişkili" olarak yargılanmaktadır. Böylece yargı "terror örgütü suçlamasıyla" yargılanan gazeteci sayısı 250 civarındadır. Böylece dünyanın en çok (terrorist gazetecilerinin) bulunduğu ülke Türkiye'dir.

Ve Türkiye gazeteciler için dünyanın en büyük hapisanesidir.

Halen tutuklu bulunan ve yargılaması süren gazetecilerin terror faaliyetiyle ilişkilendirilebilecek somut bireylemleri de yoktur. Terör eylemi, bombayla, silahla olur. Ancak tutuklu olan gazetecilerin tamamı haber, yazı ve kitap yazmaktan yani gazetecilik faaliyetlerinden dolayı hapiste bulunmaktadırlar.

Devlet tüm bunları yaparken yalnız değildir. Kendisine yakın gazeteciler en önemli müttefikidir. O devlete yakın gazeteciler diğer meslektaşlarını linç etmektedirler. Tutukluluk baskısı yalnızca Türkiye'de çalışan gazeteciler için geçerli değildir. Türkiye'de hükümetin uygulamalarını eleştiren basın özgürlüğü için çalışan uluslararası kuruluşların çalışmaları da baskı altındadır.

Türkiye'de ifade özgürlüğü ihlalleri konusunda konuşma yapacak olan Uluslararası Yayıncılar Birliği (IPA) Yayınlama Özgürlüğü Komitesi Başkanı Bjorn Smith-Simonsen ve PEN Hapisteki Yazarlar Komitesi Direktörü Sara Whyatt, Silivri cezaevine geldiklerinde bilgisayar ve eşyalarının bulunduğu araç şüpheli bir şekilde soyulmuştu.

Yine Dünyanın her yerinde ifade özgürlüğünü savunan PEN yani Uluslararası Yazarlar Birliği Türkiye

Merkezi hakkında Türk Ceza Kanunu'nun 301'inci maddesine göre soruşturma açıldı. Türk Ceza Kanunu'nun 301'inci maddesini hatırlayacaksınız, Ermeni kökenli gazeteci Hrant Dink'in hapis cezasına çarptırıldığı o meşhur maddedir.

Ayrıca yine dünyanın her yerinde fikir ve ifade özgürlüğü için çalışan Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü (RSF) ile Merkezi New York'ta bulunan Gazetecileri Koruma Komitesi (CPJ)'nin Türkiye'de ki raporları da hükümeti yakın basın tarafından "terror örgütlerinin yönlendirilmesiyle hazırlanmış çalışmalar" gibi yansıtılmaya başlandı.

Hiç bir delil olmadan bu iki kuruluşun Türkiye'de ki temsilcilerinin terror örgütleriyle ilişkisi olduğu yönünde haberler yayınlanmaktadır.

Bu haberlerin de polis kaynaklı olduğuna şüphe duyan çok az insan var. İktidarın uygulamalarının mağduru olan toplumsal grupların sesi olan gazeteciler korku içinde. Bir çoğunun haber kaynağı avukatlardan oluşmaktadır.

Ancak avukatlar da terror örgütü üyesi olarak tutuklanınca, gazeteciler de tutuklanma korkusu yaşamaktadır. Bunun son örneğini terror örgütü DHKP-C'ye yönelik operasyon kapsamında tutuklanan gazetecileri sayabiliriz.

Terör örgütleriyle ilişkilendirilerek tutuklu ve tutuksuz yargılanan 250 dolayındaki gazeteciye bekleye nasıl tehlike, somut hiçbir veriye dayanmadan mahkum edilmeleri olacaktır. Nitekim, bu davalar sonuçlanmaya başlamıştır.

Şüpheli ve tartışmalı delillerle gazeteciler, "terror örgütü üyeliğinden" ya da "terror örgütüne yardım ettiği" iddiasıyla mahkum olma tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Kısa süre sonra bu durum gerçekleşecektir. Dolayısıyla hükümet bir yasal değişiklikle gazetecilik ve ifade özgürlüğü ile terror faaliyeti arasındaki farkı kalın sınırlarla ayırmazsa Türkiye "gazeteciler için dünyanın en büyük hapisanesi olma" konusundaki liderliğini uzun yıllar hiçbir ülkeye kaptırmayacaktır.

Türkiye'de şuan da 75 gazeteci yanında bir de pankart tutukludur. Türkiye Gazeteciler Sendikası, 4 ve 8 Şubat tarihlerinde gerçekleşen bu davayı protesto etmek için bir pankart hazırladı. Silivri 1. Sulh Hukuk Mahkemesi kararıyla "Zindanlar Boşalsın Gazetecilere Özgürlük" yazan bu pankart ve tutuklu gazetecilerin resimlerine Jandarma tarafından "huzuru bozdukları" gerekçesiyle el konuldu.

Şuan da otoriter yönetimler tarafından dünyanın her yerinde yüzlerce gazeteci yalnızca mesleklerini yaptıkları için acı çekiyor. Ve şimdi huzurunuzda o pankarttaki sözleri hapisteki tüm gazeteciler için burada tekrar yüksek sesle tekrar ediyorum: "ZİNDANLAR BOŞALSIN GAZETECİLERE ÖZGÜRLÜK"

Efdal KESER
efdalkeser@yahoo.com.tr

Merhaba;

Şu anda okuduğunuz bu dergi bildiğiniz gibi Gazeteciler Birliği'nin bir yayın organıdır. Derginin yayına hazırlanmasında görev alan arkadaşlar benden de katkı istedikleri zaman bunu memnuniyetle kabul ettim. Bu benim için zorunlu olarak ara verdiğim çok sevdiğim mesleğime yumuşak bir başlangıç olacaktır. Benden istenen meslektaşlarımızın başından geçen ve onları etkileyen herhangi bir olayı kaleme almaları, benim de bu dergi aracılığıyla bunları okurlarla buluşturmaya katkı sağlamamıdır. Ne yapılması gerektiğini konuşurken, yüzümde bir gülümseme oldu. Bir anda aklıma benim yaşadığım bir sürü olay geldi.

Bunların bir kısmı komik, bazıları üzücü, kimi de trajikomikti. Zaten insanın hayatı hep anlatacağı, hep anımsayacağı şeylerle dolu değil mi? Gazetecilikte ise bu tür olaylar daha da fazlalaşır. Bu sayımızda Vatan Gazetesinden Erten Kasımoğlu, Kıbrıs Gazetesinden Ali Baturay ve Havadis Gazetesinden Duygu Alan'dan bizlerle birer anılarını paylaşmalarını istedik. Bundan böyle her sayıda birkaç meslektaşın anısını okuyacaksınız. Umarım beğenirsiniz.. İlk anı Vatan Gazetesi sahibi Erten Kasımoğlu'ndan. Tahta Harflerle ilgili ilginç bir anı. Aynen aktarıyoruz.

Erten Kasımoğlu

“Kıbrıs Türk basınında teknolojik yeniliğe geçiş süreci 1980'li yıllarda başlar...

Yani, yazıların kurşun döküm ve madeni harflerle çok zor koşullarda hazırlanmasıyla gazetelerin basımı 80 öncesi Kıbrıs Türk gazeteciliğinin ne denli meşakkatli bir meslek olduğunu gösteriyordu...

İşte o yıllarda, genç bir gazeteci olarak görev yaptığım Halkın Sesi'nde bu teknik zorlukların neden olduğu ve kimi zaman yayın içeriğini de olumsuz etkileyen trajik komik olaylara karşı karşıya kalıyorduk!...

Yıl 1977...

O yıllarda “Kıbrıs Türk Basın Günü”, Tüccar Baş Hacı Derviş Efendi'nin 1891'de yayınlamaya başladığı ZAMAN Gazetesinin yayın hayatına atıldığı tarih olarak kabul edilen 25 Aralık “BASIN GÜNÜ”

olarak kutlanıyordu...

Saray Otel'de kutlama etkinliği ve yılın başarılı gazetecilerine ödülleri dağıtılacaktı...

Etkinlik gece boyunca süreceği ve benim de makale dalında ilk ödülümü alacak olmamdan dolayı, 8 sayfadan ibaret gazetenin yazı, haber ve mizanpajını gündüzden hazırlayıp sayfa teknisyenleri ve baskıcılara teslim ederek Akay Cemal ve diğer yazı işlerindeki arkadaşlarla Saray Otel'e gittik...

O günün manşet haberi ise, ülkede yeni yeni gündeme gelen sendikal eylemler ve buna bağlı olarak ertesi gün uygulanacak olan “GENEL GREV” haberi idi. Mizanpaj üzerine manşetin “GENEL GREV” olacağını belirterek altına da parantez içinde (tahta harflerle olacak) diye belirtme gereği duydum...

Tahta harf o teknolojiye en büyük olan 90 punt idi!... Bunlar elde harf harf sıralanarak kurşun olarak dökülüp hazırlanan sayfanın üzerine başlık olarak yerleştirilip sıkıştırıldıktan sonra baskı makinesine veriliyordu...

Gece saat 11-12 sularında tören bitir bitmez ön sayfanın kontrolü için matbaaya gittik... Buna zorunluyduk çünkü, Dr. Küçük'ün sayfalar kontrol edilip onaylanmadan gazetenin basılmaması yönünde kesin talimatı vardı!...

Matbaaya vardığımızda baskıcı elemanın yanına giderek ön sayfa örnek baskısını görmek istediğimi söyledim. Arkadaş herşeyi yapmış, ilk örnek baskıyı makineden çıkarıp kontrol için bekliyordu... "İşte orda" dedi...

Gazeteyi aldım ve gerçekten mizanpajda gösterdiğim gibi manşet "GENEL GREV" diye en büyük olan 90 puntla yerine konmuş... Ama bir de ne göreyim, manşetin altında parantez içerisinde (tahta harflerle olacak) ifadesi yer almıyormu!...

Gözlerime inanamadım. Basıma hazır gazeteyi bu şekilde basıp bayilere dağıtımaya hazır vaziyete getirmek üzere makinenin başında durup baskıcı teknisyene 'Bu da ne' diye sorduğumda, 'Eh, siz öyle yazdınız ben de öyle yaptım' yanıtı vermez mi! "

Duygu Alan

Havadis Gazetesi muhabirlerinden Duygu Alan ise bir trajediyle ilgili yaşadığı acı anıları paylaştı. Duygu Alan'ın 'neredeyse onunla ağlayacaktım' dediği işte o anısı:

"2004 yılından bu yana gazetecilik mesleğini birfiil yapıyorum. Meslek yaşamım süresince yüzlerce insan ile tanıştım. Yüzlerce farklı

karakter tanıdım. Artık kişiyi gözüne baktığı anda nasıl bir kişiliğe sahip olduğunu anlarım sanıyordum. Ta ki, Erol DİKER isimli kişinin gerçek kişiliği ile tanışınca kadar...

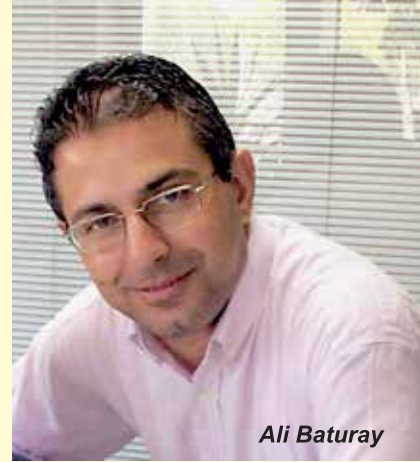
Erol DİKER; Oskar ödülü alacak kadar iyi bir oyuncu. Öyle ki, beni bile ikna etti. Neredeyse oturup onunla ağlayacaktım...

Erol DİKER, öz oğluna, 7 yaşındaki minicik bir çocuğa defalarca tecavüz ettikten sonra öldürdüğü iddia edilen kişi. Böyle bir suçun zanlısı. Mustafa DİKER kaybolduktan iki gün sonra, 9 nisan 2012 tarihinde, babası Erol Diker, üvey annesi Özlem Diker ve küçük kardeşi ile ikamet ettiği Haspolat'taki evine gittim.

Niyetim, Erol Diker ile konuşup haber yazmaktı. Mutfak kapısını çaldım. Öğle saatleriydi. Kapıyı Erol

DİKER açtı. Kendimi tanıttım ve içeri girdim. Mustafa'nın kaybolması olayı ile ilgili sorular sordum. Yaklaşık 1 saat kadar sürdü söyleşimiz. Erol DİKER, tanıdığım en iyi oyuncuydu. Çizdiği 'acılı baba' resmi ile gözlerimi doldurdu. Yıllarca onun harika bir insan olduğuna inanan yakınları bir kenara, hiç tanımayan beni bile bir saat içerisinde kendine inandırdı.

Çok değil, 3 gün sonra, 13 Nisan 2012 tarihinde Mustafa Diker'in cesedi Taşkent'te bulundu. 'Acılı baba' diye tabir ettiğim o adam, öz oğlunu öldürdüğü iddiası ile tutuklandı. Gelişmeler ise malum... Şoke oldum, kızdım ve güldüm. Ama özne hepsinde de bendim. Trajikomik bir durum... Kendime şaşırdım, ilk kez biri hakkında yanıldım. Kendime kızdım, Erol Diker'in sözlerine inandım. Ne kadar da safmışım. Anladım ki, herkes aynı değildir. Her gördüğün de gerçek olmayabilir. İnsan öyle bir yaratılış ki, bir insanın göz bebeklerini dışarı fırlatacak kadar inanılmaz zannedilen bir eylemi diğer birinsan gözünü kırpmadan gerçekleştirebilir."

Ali Baturay

Ve sırada Kıbrıs Gazetesi Haber Müdürü Ali Baturay'dan bir anı var.

"Yıl 1993, Halkın Sesi'nde çalışıyorum. Asker arkadaşlarımdan birisi ziyarime geldi. Kendisi de Kürt olan arkadaşım, Dıpkarpaz'da ki

Kürt halkın evlerine baskın yapıldığını, taciz edildiklerini ve bunun dayanılmayacak bir boyuta ulaştığını söyledi. Arkadaşım, 'Gidelim orada fotoğraf çek, insanlarla konuş, baskılardan ne kadar çok bunaldıklarımızı gözlemlerle gör ve yaz' dedi.

Müdürlerime danıştım ve arkadaşımınla Dıpkarpaz'a gittik. Orada gerçekten de kapıların, pencerelerin üzerinde ayak izlerini gördüm. Hani tekme atınca çökme izi olur ya, o izlerden çok fazla vardı kapılarda, pencerelerde. Yataklardaki yorganlar, yastıklar açılmış, içindeki pamuklar ortaya saçılmıştı. Çekmeceler yerinden çıkarılmış, içindekiler ortaya dağıtılmıştı. Mutfaklar darmadağınikti. Tavanda merteklerin görünmesini engelleyen, mukavvalar parçalanmış, aşağıya doğru sarkıyor, eğri büğrü mertekler görülüyordu. Dolaptan boşaltılan elbiseler, sanki bir daha kullanılmayacakmış gibi duruyordu.

Gittiğim bazı evler, sanki savaştan çıkmıştı.

Gördüklerim karşısında dehşete kapılmıştım. Orada yaşayanlar, baskınlardan bıktıklarını söylüyordu. 'Peki ne arıyorlar böyle?' diye sordum. Yaşlı bir adam acı acı gülerken cevap verdi: 'PKK ile ilişkilendirilecek bir şey. Teröristiz ya, bunu kanıtlayacak bir belge. Ya da hiçbir şey...' Hiçbir şey sözüne takıldım, 'Ne demek hiçbir şey?' diye sordum. Yaşlı adam yüzündeki o anlamlı ifadeyle sözüne devam etti: 'Taciz... Taciz ediyorlar bizi. Kürtler bıkıp usansın, buralardan kaçsın diye...'

Fotoğraflarını çektim, şikayetçi kişilerin öykülerini dinledim, Lefkoşa'ya döndüm ve oturup bir güzel haberimi yazdım. Ancak, 'Polisten de görüş alalım' derken iki asker geldi ve beni alarak Girne'deki sivil işler başkanlığına götürdü. Sivil işler başkanlığına geldiğimde, bu kez de 'beni burada ne bekliyor acaba?' telaşına kapıldım. Zaten yol boyu askerlerin bana bakarak fısıldamalarından tedirgin olmuştum.. Gittiğimizde beni albayın beklediğini söylediler.

Uzunca bir bekleyişten sonra albay geldi, oldukça babacan tavırlı biriydi, en azından o dakikalarda... Albay bana çay söyleyerek, konuyla ilgili olmayan bir giriş sohbeti açtı. Odada başka kişiler de vardı ve gözleri üzerimdeydi, beni süzdüklerini hissetmek, içime tuhaf bir korku veriyordu. 'Teğmenim' diye hitap edilen genç subay, odada bekleyenler arasında yüzü gülen ender kişiydi.

Albay ayağa kalktı ve 'Ver bakalım o fotoğrafları' dedi. O ayağa kalkınca ben de kalkma ihtiyacı hissettim, eliyle 'otur' işareti yaptı. Anlaşılan fotoğraf çektiğimden de bahsedilmişti kendisine. Yudumladığım çay adeta kursağımda kalmıştı. O babacan adam, fotoğrafları görünce sanki başka birine dönüşmüştü. Albayın kaşları ağır ağır yukarı kalkıyor, çatılıyordu, sanki yüzündeki deri gerilmiş, elmacık kemikleri daha bir ortaya çıkmış gibiydi.

Fotoğraflara baktıkça kafasını sallaması ve dudaklarını ısırması sırasında dişleri çok korkunç geldi bana. Belki de yüzündeki ifade değişmemiş, korkudan bana öyle gelmişti, bilemiyorum! Arada bir fotoğraftaki kişilere canı sıkılmış gibi yapıyor, sol eliyle tuttuğu fotoğrafa, sağ elinin parmaklarıyla vuruyordu.

Baktığı her fotoğrafa ayrı bir tepki veriyordu. Albay masaya fırlattığı fotoğrafları tek tek eline alıyor ve odadaki askerlerden birine isim sayarak, 'getir oğlum dosyasını' diyordu. Aynı sözü tam sekiz kez söyledi. Oda ne? Konuştuğum her kişinin sivil işlerde dosyası vardı. Gözümün ucuyla baktığım dosyalarda fotoğraflar ve daktilo edilmiş yazılar vardı. Albay ismini her telaffuz ettiği kişi için; 'Van'da şunu yaptı, Diyarbakır'da şu olaya karıştı, İstanbul'da falanca eyleme katıldı, Urfa'da

gözaltına alındı' gibi çeşitli suçlar sayıyordu. Bilgilendirmesini tamamlayan albay, 'Sen PKK'yla işbirliği mi yapıyorsun?' diye sordu. Dilim tutulmuştu, yutkundum, sesim titredi, adeta kekeleydim; 'Ne, ne, ne alakası var komutanım?' dedim zorlukla. 'Bu adamların hepsi PKK'lı, senin ne işin var onların arasında?' diye sordu. Kendimi toparlamaya çalıştım; 'Ben gazeteciyim, 'orada sorun var' dediler, ben de gittim' dedim. Albay sakın ama tedirgin edici bir tavırla, 'Peki ne gördün orada?' diye sordu. Hadeoğlum, gel de cevap ver; 'vallahi ben bugün boku yedim' diye düşündüm.

Orada gördüklerimi sıraladım, kapılardaki tekme izlerini, evlerdeki dağınıklığı, oradaki insanların baskınlardan usandıklarını, korktuklarını, çok rahatsız olduklarını anlattım. Albay yerinden kalktı, üzerime doğru geldi, fısıldar gibi bir ses tonuyla konuşmaya başladı. Albay elini yumruk yaparak, kapıçalıyormuş gibi sallarken, çok kısık bir sesle konuşuyordu. Sesi o kadar kısıktı ki zor anlaşılıyordu. Bana hitaben; aynı yavaş ses tonuyla 'Baskın nedir oğlum? 'Tık tık tık açın kapıyı da biz askerler geldik' mi? Baskın bu mudur?'

Yavaş konuşması adeta fırtına öncesi sessizlikti, nitekim albay aniden öyle bir gürlüdü, öyle bir bağırdı ki aklım bokuma karıştı. Albay bağırarak; 'Baskın baskındır, basarsın kapıya, pencereye girersen' derken, bir taraftan da ayağı çayların bulunduğu küçük masaya çarptı, bardaklar devrildi, çaylar etrafa saçıldı. Ortalığı toparlamaya çalışan çocuğa da çıkışan albay 'bırak' diye haykırdı.

Albay bağırmaya başlayınca ve çarptığı masadaki çay bardakları devrilince, ben koltuğa büzülerek, yarım okkacık kalmıştım. Bir an bana vuracağım sandım. Sonra yine bir sessizlik oldu, 'acaba bugün buradan çıkabilecek miyim?' diye düşünmeye başladım. Albay, 'Gittiğin o evlerde bir şey fark etmedin mi?' dedi. 'Neyi komutanım?' diye sordum. Albay devam etti, 'Evlerde pek bir eşya yok gibi değil mi?' Hafızamı yokladım; 'Evet, fakir aileler, çok fazla eşyaları yoktu, yaşamak için ne gerekiyorsa o kadarı vardı' dedim. Albay bana katılmıyormuş gibi başını salladı ve 'Doğru dürüst eşya yoktu ama her evde televizyon ve video vardı değil mi?' diye konuştu. Yine hafızamı yokladım; 'Evet, her gittiğim evde televizyon ve video vardı ama Kıbrıs'ta hangi evde yok ki komutanım?' dedim. Albay, 'Saçmalama, o fakirlikte bir aile nasıl alsın bunları? Bunlar PKK propagandası için televizyon ve video bulunduruyor' diye bağırdı. Bir cevabım vardı ama söylemeye cesaret edemedim. Albay, 'Peki başka bir şey fark etmedin mi?' diye sordu. Gerginlik arttığı için cevap veremedim, yalnızca kollarımı 'nedir?' manasında açtım. 'Çok fazla çocukları vardı değil mi?' diye sordu albay. Doğruydum, gittiğim evler, kalabalık ailelerden oluşuyordu. 'Evet' dedim. 'Tavşan gibi doğuruyorlar, çünkü çoğalmak istiyorlar. Bu onların politikasıdır' dedi albay.

Arkadaki teğmen eliyle 'cevap verme, konuşma' manasına gelen bir işaret yaptı, ben de onu dinleyerek, cevap vermedim. Albay fotoğrafları masadan kaparak bana uzattı, bazı fotoğraflar yere düştü.

Yere düşen fotoğrafları toplarken bir taraftan da albayı dinliyordum. Albay, 'Bak çocuk, belki ben yetişmem ama sen görürsün, biz bu Karpaz'ı kontrol altına almazsak Şırnak olur orası' dedi. Birden aptal cesareti geldi bana ve 'Komutanım, Şırnak'ın coğrafi konumu ile Karpaz'ınki aynı mı? Elinizi uzatsanız Karpaz'ı avucunuzun içine alırsınız' dedim.

Dedim de aynı anda teğmenle göz göze geldim, bana adeta 'sıçtın içine' der gibi yaptı, konuştuğuma pişman oldum. Albay işaret parmağını gözüme sokarcasına uzatarak, 'Çocuksun sen çocuk. Oyun sanıyorsunuz bu işleri. Evet baskın yapıyoruz, bundan sonra da yapacağız.

PKK'ya hizmet edeceksen sen de git bunları gazetende yayımla' diye bağırdı. Ağzından fırlayan tükürükler yüzüme kadar geldi de elimle silecek cesareti kendimde bulamadım. Hani çizgi filmlerde bağırın kişinin karşısındakinin saçları uçuşur ya, o bağırmadan saçlarım uçuşuyormuş gibi geldi bana.

Sonra albay hiç konuşmadan videoya kasetler takarak, PKK'nın Almanya'da yaptığı bazı etkinliklerini, Türkiye'nin ve ordunun aleyhindeki propagandalarını izletti bana. Arada bir bana dönerek, "Bak işte gör" der gibi hareketler yaptı. Bir günüm orada geçti, sersemeye dönmüş, başım kazan olmuştu. Meslek hayatımdaki ilk ciddi sansürü, dehşetengiz bir şekilde yaşamıştım. Malumunuz, haber yayınlanmadı, Kürt arkadaşımın 'haberi ve fotoğrafları Türkiye'deki bir gazeteye verelim' teklifini de kabul etmedim.

Korkmuştum doğrusu, haberi başka bir gazeteye verirsem, Halkın Sesi'nde ki işimi de kaybedeceğim aşıkardı. Aradan 20 yıl geçti, ne albayın 'Baskın, tık tık biz geldik diye yapılmaz, baskın baskındır, basarsın girersin' sözü kulağımdan silindi, ne de o baskın anını anlatan insanların tedirgin hali gözümün önünden gitti." (Hazırlığı devam eden "Sakıncasız Anılar" kitabından kısaltılarak alınmıştır.)

HAYVAN ÜRETİCİLERİ VE YETİŞTİRİCİLERİ BİRLİĞİ

“En sağlıklı et ve süt, yerli üretimdir”

Atatürk Caddesi No: 125 / B Küçük Kaymaklı - Lefkoşa
Tel: +90 392 229 29 87 Fax: +90 392 229 26 22

Selda İÇER
Selda_icer68@hotmail.com

Yeniden merhaba..Uzun bir aradan sonra yeniden bu köşede sizlerle buluşmak hoş oldu. Geçen süre içerisinde basın camiasında tahmin edeceğimiz gibi birçok olay yaşandı. Bunların tümünü bu köşeden sizlere aktarabilmek keşke mümkün olabilseydi. O nedenle, bugün burada seçtiğim olaylar son haftalarda yaşanan ve öne çıkan konular. Gözümden kaçan şeyler de olabilir tabii. Bu çerçevede okursanız yazdıklarımı sevinirim. Ülkede yaşanan birçok sorunu, kamuoyuna aktaran bizlerin, kendi sorunlarımızla baş edemememiz gerçekten üzücü. Burada okuyacağınız konuların çok da hoş şeyler olmadığını göreceksiniz. Artık basın mensupları olarak kendi sorunlarımıza sahip çıkarak bunları çözümlenmek adına birlikte hareket edebilmeyi öğrenmemiz gerekiyor. Bunun yanında her iki yazı yazarın gazeteci, her iki yorum yapanın da programcı olması konusunun da gündeme alınıp değerlendirilmesi gereğine inanıyorum. Çünkü medya- hükümet, medya-iş dünyası, medya-siyasiler ilişkilerinden basın çalışanlarının ne kadar yıprandığını hep beraber gözlemliyoruz ne yazık ki. Gerek Basın Sen Başkanı, gerekse Basın Sen Genel Sekreteri bazı rahatsızlıkları açıklamalarıyla dile getirdiler ama keşke açıklamalarda isimler de olsaydı da bir baskı unsuru oluşturabilseydik.

Basın Sen'den ciddi iddialar...

Son günlerde basın adına en önemli açıklamalardan birisi, Basın Sen'den geldi. Uzun süredir basın çalışanlarının çalışma koşullarından duyulan rahatsızlığı dile getiren Basın Sen Başkanı Kemal Darbaz, açıklamasında özetle şu ifadeleri kullandı:

“...Birtakım basın emekçileri, programlarının/haberlerinin yayını öncesinde ve/veya programının/haberlerinin yayını sırasında ve sonrasında tehditler almakta, mobbing, angarya en acımasız bir biçimde uygulanmaktadır.

Bazı basın emekçileri, etik ve yasal gerçeklik ayaklar

altına alınarak işten durduruluyor veya iş bırakmaya zorlanıyor.... “Birtakım medya kuruluşları, ekonomik çevrelerle ve/veya siyasal odaklarla içine girdikleri bağımlılık ilişkileri gereği objektif karakterini yitirmekte, özgür basın ve basın özgürlüğünü savunan basın emekçilerini bir biçimde haksız yere cezalandırmaktadırlar...” “...Bilinmelidir ki Basın-Sen, yasallık ve meşruluk temelinde kavga etmekten geri durmadı/durmayacaktır. Bu doğrultuda hareket ediyor ve bundan sonra da edeceğiz. Dünyadaki en güçlü şey kalemdir. Bizlerin kalemini kırmaya çalışanlar, bilmelidirler ki boyun eğmeyeceğiz ve kalemimizi kırmaya çalışanları tek tek ifşa edeceğiz.”

...

“...Ancak bizlerin fedakar duruşu karşısında akıl almaz tavırlar sergileyenler, her geçen gün ipin ucunu biraz daha kaçırdılar. Bu gidişatı sürdüren birtakım medya patronları, basın çalışanlarına zulmü reva görmekte, deyim yerindeyse köle anlayışı zihniyetlerini sürdürmektedirler” “...Bir dolap beygiri ya da iş makinesi değiliz. 21. Yüzyılın 13. yılında hala daha angarya çalışmayı öngören yönetsel anlayışa, hiç uzağa gitmeden kendi coğrafyamızdaki başarılı iyi örnekleri hatırlatmak isteriz.”

“Basın Etik Yasası”

İçişleri ve Yerel Yönetimler Bakanı Nazım Çavuşoğlu tarafından medya yayımları konusunda “Etik Yasası” hazırladıklarını açıklaması, basın çalışanları arasında endişe yarattı. Bu açıklama, “Basın Etik Yasası mı? Sansür mü? “ tartışmasını da beraberinde getirdi.

Bir programcının, programına müdahala edilip yayından kaldırılması üzerine mecliste konuşan Nazım Çavuşoğlu, Basın Yasası'nda haktan hukuktan bahsedildiğini ancak, “bu gazetecilerin niye yazdığını” düşünen olup olmadığını sordu. Çavuşoğlu, Basın Etik Yasası hazırladıklarını ve bunu bu dönemde hayata geçireceklerini, basın etiğinin yanından geçmeyen gazeteciler olduğunu iddia etti. İçişleri Bakanı, “Kıbrıs Türk basınının mevcut halini biz bilelim... Birini döveceğiz diye kendi kendimizi dövmeyelim” dedi.

“Medyaya milyarlar aktı”

Havadis Gazetesi'nin Lefkoşa Türk Belediyesi'nin mali olarak sıkıntı içerisinde girmesi sonrası yaptığı harcamaları konu alan yayınları çerçevesinde, belediyeden medyaya aktarılan kaynaklar

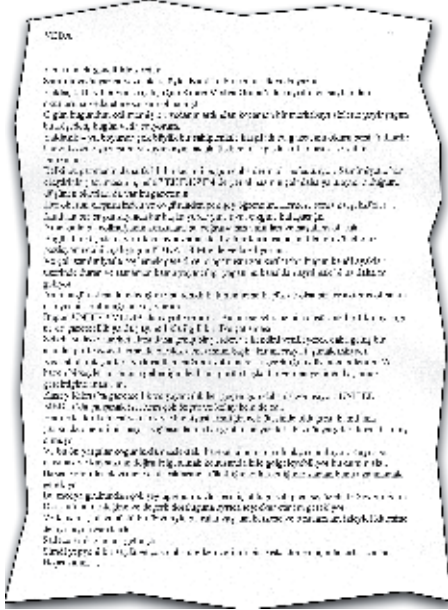
da açıklandı. Bir çok medya kuruluşuna aktarılan miktarın gazetede deşifre edilmesi, ciddi tartışmalara yol açtı.

Aysu Basri VEDA etti..

Yaklaşık 4 yıldır Yenidüzen Gazetesi'nde köşe yazısı yazan ve Sim TV'de haber programı yapan Aysu Basri Akter, United Media'ya 1 Mart'ta veda etti. Akter, Yenidüzen Gazetesi'ndeki veda yazısında, ayrılma nedenini anlattı. İşte o yazından kısa bir bölüm.

“...Bunun sebebi, ne bir sansür, ne bir fikir ayrılığı, ne de gazetecilik ya da yayıncılıkla ilgili bir ilke çatışması. Sebebi sadece hareket alanı daha geniş bir yerden ve kendini yenileyerek daha geniş bir alanda, profesyonel temelde meslek deneyimini başka bir mecraya taşımak ihtiyacı...

Kişisel olarak şartlara ve koşullara bağımlı kalınmaması gerektiğini düşünenlerdenim. Ve bazen birşeylerin sonuna gelindiğinde, bunu görüp başka bir yerden yeniden başlamak gerektiğine inanırım. Kuzey Kıbrıs'ta gazetecilik ve yayıncılık her geçen gün daha da zorlaşıyor. UNITED MEDIA'da çalışmak ise, hem çok özgür ve kolay hem de zor..”.

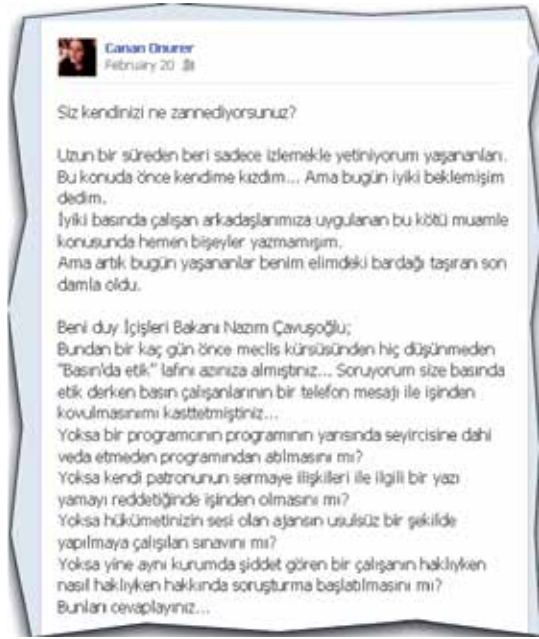

Ada TV'de tartışmalar

Son dönemde Ada TV'de yayın yapan medya mensuplarının programlarına son verilmesi, basın camiasında gündem oldu. İşine son verilen medya çalışanlarının, “işlerine son verilme şekli” oldukça tartışmalıydı. Bu konuyla ilgili kurum sahibi iş adamıyla ilgili de iddialar gündeme taşındı. Bu tartışmalar bazı gazeteciler arasında köşelerinde bir birleriyle atışmalarına kadar gitti.

Basın Sen Genel Sekreteri isyan etti...

Medya mensuplarının çalışma koşullarının gittikçe zorlaşması Basın Sen Genel Sekreteri Canan Onurer'i isyan ettirdi. Onurer, Facebook'taki hesabında, medya mensuplarına yapılan bazı hareketlerden örnekler vererek, bunların devam etmesi halinde bunu yapanların isimlerini deşifre edeceğini açıkladı.. “Siz kendinizi ne zannediyorsunuz?” diyen Canan Onurer'in bu çıkışı karşısında isimlerin deşifre edilmesi yönünde telkinler geldi.

Volkan boyut, Kıbrıslı isim değişti...

Gazeteci Kartal Harman'ın amcası Doğan Harman vefat ettikten sonra devraldığı “Yurtsever Kıbrıslı” Gazetesi, ismini “ Haberal Kıbrıslı” olarak değişti ve 28 Ocak 2013 tarihinde de birinci kuruluş yıldönümünü kutladı.Volkan gazetesi de, son günlerde gazetesinin boyutunu değişti. Volkan tabloit boyuttan, broad sheet (büyük boyuta) geçti. Bu değişim, Türkiye'deki ulusal gazetelerle benzeşmeyi getirdi Volkan'a.

TAK'ta neler oluyor...

Ülkemizin önemli değerlerinden ulusal haber ajansında yaşanan bazı olaylar basın camiasında gündem oluşturdu. Önceleri, açılan münhal sonrası işe alınacak kişilerle ilgili tartışmalar, kadrolanmalar, daha sonra kurumda bazı çalışanlara karşı yönetim tarafından yapılan hareket karşısında Basın Sen'in dava açmaya hazırlanması tartışılıyor. Kurumdaki bir başka tartışma konusu ise, Basın-Sen ile Kamu İş arasındaki yönetim kurulu üyeliği kavgası.Tak'daki son tartışma konusu ise, UBP Kurultayından bir gün önce Cumhurbaşkanı Derviş

Eroğlu tarafından “ Soru-cevap” şeklinde kuruma gönderilen açıklamanın aynen yayınlanması.

Kıbrıs Gazetesi ipotekli mi?

İngiltere'de ceza evinde bulunan İş Adamı Asil Nadir'in tazminatının ödenmesi karşılığında Kıbrıs Medya Grubu'nun ipotek verildiği söylemleri basın camiasında merak konusu oldu. Asil Nadir'in dostu, Türkiyeli iş adamı Onur Air Sahibi Cankut Bagana, 5 milyon sterlinlik tazminatını ödedi. Bu haber, bir gazetede şöyle yer aldı:

“İşlemler yapıldı. 311 dönüm arazi ve Kıbrıs Medya Grubu ipotek verildi. Asil Nadir'in 5 milyon sterlinlik tazminatı ödendi. KKTC Bakanlar Kurulu ipotek işlemlerine onay verdi. Türkiye'ye iadesi konuşuluyor...”

Kıbrıslı Tv ve Fm yayın izinleri iptal..

Yayın Yüksek Kurulu, Kıbrıslı TV ve Fm'nin tüm yayın lisans ve izinlerini iptal etti. Kurul'dan yapılan yazılı açıklamada, 5 Şubat 2013 tarih ve YYK/02/2013-K sayılı aldığı karar gereğince, Kıbrıslı TV ve FM yayınlarının 28 Şubat 2013 tarihine kadar lisans koşullarına uygun olarak yayınlarına yeniden başlaması gerektiği, aksi takdirde tüm yayın lisans ve izinlerinin iptal edileceği ihtarının Kıbrıslı Radyo Televizyon Şirketi yetkililerine bildirildiği belirtildi. Açıklamada, kuruluşun belirtilen tarihe kadar yayınlarına başlamaması nedeniyle, Kıbrıslı TV ve Fm'in tüm yayın lisans ve izinlerini iptal etme kararı aldığı kaydedildi.

Hayvancılık Kooperatifi Ltd.

Hayvancılık Kooperatifi Ltd.

Adres: Atatürk Cad. No: 25/B
Küçükaymaklı / Lefkoşa
Tel: 22 92 987 Fax: 22 92 622
E-mail: h.birligi@hotmail.com

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nden Haberler...

Özgül G. MUTLUYAKALI
ozgulgurkut@yahoo.com

Medya kuruluşlarını ziyaretler

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Yönetim Kurulu, göreve başlamasının ardından, hem üyelerinin görüş ve önerilerini dinlemek, hem de çalışmalarıyla ilgili bilgi vermek üzere, medya kuruluşlarına ziyaretler düzenledi. Ziyaretlerde medya kuruluşlarının yöneticileri ve çalışanlarla bir araya gelinerek başta mesleki ve güncel konular olmak üzere çeşitli konularda görüş alışverişinde bulunuldu.

Sohbet toplantıları yeniden başladı

Geçmiş yıllarda zaman zaman düzenlenen "Perşembe Sohbetleri"ne yeniden başlayan Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, hem üyelerinin hem de kamuoyunun ilgisini çeken birçok konuda etkinlikler yapıyor.

Bugüne kadar ki etkinliklerde konuklar ve konular şöyle:

>> Sıla 4- Sıla 4 2012 albümünün tanıtımı yapıldı.

>> Nezire Gürkan'ın Serdar Denktaş ile ilgili "Sistem O'nu, O Sistemi Sevmedi" kitabının tanıtımı yapıldı.

>> Dipkarpaz Belediye Başkanı Mehmet Demirci, Çevre Koruma Dairesi Müdürü Eşref Ünlüsoyer, Biyologlar Derneği Başkanı Hasan Sarpten, Yeşil Barış Hareketi Başkanı Doğan Sahir'in konuşmacı olarak katıldığı "Karpaz'da çevre" konulu toplantı yapıldı.

>> "Cesnola" adlı belgesel filminin gösterimi yapıldı. Mustafa Ersenal adlı Kıbrıslı Türk gencin senarist ve yönetmenliğini yaptığı Cesnola, Kıbrıs'ta 1800'lü yıllarda ABD Konsolosu olarak görev yapan General Cesnola'nın arkeolojik kazıları ve Kıbrıs'tan binlerce tarihi eseri yurt dışına kaçırmasını konu alıyor.

>> Niyazi Kızılyürek-Güney Kıbrıs'ta başkanlık seçimi ve Kıbrıs sorununu anlattı.

Kıdemli Yargıç Özerdağ'la medya-hukuk buluşması

Medyada geniş yer tutan mahkeme haberleri konusu, Kıdemli Yargıç Bertan Özerdağ'ın konuşmacı olarak katıldığı toplantıda irdelendi. Özerdağ, mahkemelerin çalışma sistemini anlattığı toplantıda, gazetecilerin sorularını yanıtladı. Mahkum olmadığı sürece herkesin masum olduğu ilkesini hatırlatan Kıdemli Yargıç Bertan Özerdağ, gazetecilerin, yayınları sırasında nelere dikkat etmesi gerektiğini hatırlattı.

Güney Kıbrıs başkan adaylarına davet yanıtızsız kaldı

Güney Kıbrıs'ta 17 Şubat'ta ilk turu, 24 Şubat'ta da ikinci turu yapılan başkanlık seçiminde aday olan 11 kişiden 3'üne televizyonlarda canlı yayınlanacak basın toplantısına davet eden Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, yanıt alamadı. Kıbrıs sorunuyla ilgili görüşlerini Kıbrıs Türk medyasıyla da paylaşmaları talebiyle DISI adayı Nikos Anastasiades'e, AKEL adayı Stavros Malas ve bağımsız aday Yorgo Lillikas'a gönderilen davetlerde tüm TV kanallarında yayımlanmak üzere ayrı ayrı canlı yayında basın toplantısı düzenlenmesi teklifi yapıldı.

“AEL-Fenerbahçe maçı barışa katkı olsun”

Kıbrıs Türk Spor Yazarları Derneği ile Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, AEL-Fenerbahçe maçının bir spor ve sporun dostluk, kardeşlik olduğunu vurgulayarak, “Spora siyaset bulaştırmak hiç kimseye bir yarar sağlamayacağı gibi, aksine sporun ruhuna, barışa ve kardeşliğe zarar verir” dedi. Dernek ile birlik ortak açıklamalarında, Türkiye'de bir kısım medya organının yaptığı “sorumsuz ve hamasi yayınların” maçı izleyecek seyirci ve görev yapacak basın mensuplarının sıkıntı yaşamamasına neden olabileceğine dikkat çekerek, AEL-Fenerbahçe maçına az bir süre kala herkesi gereksiz gerginlikler yaratmak yerine barışa, dostluğa ve kardeşliğe katkı koymaya çağırdı.

Polis Genel Müdürü Zaim'le görüşme

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, gazetecilerin zaman zaman yaşadığı sorunları bir kez daha gündeme getirmek için Polis Genel Müdürü Ahmet Zaim'le görüştü.

“Bir milyar ayaklanıyor” etkinliğine gazeteciler de katıldı

Kadına şiddete karşı ses vermek amacıyla 14 Şubat'ta birçok ülkede düzenlenen “Bir milyar ayaklanıyor” etkinliğine Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği de destek verdi. “Bir milyar ayaklanıyor... Diren, dans et, ayaklan” sloganlarıyla düzenlenen global dans etkinliğinin Lefkoşa ayağına Gazeteciler Birliği üyeleri de katıldı.

Toplumsal Varoluş Hareketi'nin bazı eylemleri desteklendi

Ülkede son dönemde yaşanan toplumsal sorunlara karşı sendika ve örgütlerin oluşturduğu Toplumsal Varoluş Hareketi'nin bazı eylemlerini Gazeteciler Birliği de destekledi. Lefkoşa Türk Belediyesi çalışanlarının eylem sürecinde tutuklanan bazı belediye emekçilerinin serbest kalması için mahkemelere yürüyüşe ve keyfi vatandaşlık dağıtımlarına karşı İçişleri Bakanlığı önünde düzenlenen eylemlere destek verildi.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Başkanı Hüseyin Güven ile Asbaşkan Mustafa Kortun'un Zaim'le görüşmesinde basın mensuplarının görev yaparken karşılaştığı sorunlar aktarıldı ve işbirliği yapılabilecek konularda önerilerde bulunuldu.

KTGB yetkilileri, basın mensuplarının halkın haber alma hakkı doğrultusunda görev yapmaya çalışırken, polis mensuplarıyla çatışmak değil işbirliği içinde çalışmak istediğini ilettili ve karşılıklı anlayış içerisinde bunun başarılabilmesine inanç belirtti. Bu alanda eğitimin önemine işaret edilen görüşmede, bu konuda da işbirliği yapılabileceği vurgulandı.

Polis Genel Müdürü Ahmet Zaim de görüşmede, basınla işbirliğinin önemini bilinci içerisinde olduklarını belirtti ve temasların devamının önemine işaret etti.

Basın Müzesi için kollar sıvandı

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, Doğu Akdeniz Üniversitesi ile işbirliği içinde ülkeye bir basın müzesi kazandırmak için kolları sıvandı.

Birlik lokali yanındaki araziye inşa edilmesi planlanan Basın Müzesi'nin ülkedeki önemli bir ihtiyacı gidermesi ve zengin bir içerikle hem gazetecilere hem araştırmacılara hem de halka hizmet vermesi amaçlanıyor.

Mimari planı için çalışmaların başladığı basın müzesinin uzun erimli bir çalışma olacağı belirtiliyor.

Savaş Karşıtı Fotoğraf Projesi'ne KTGB de evsahipliği yapıyor

Savaşa hayır, barışa evet

Birçok milletten yüzlerce gönüllünün, Irak Savaşı sırasında ve sonrasında patlayan bombalar yüzünden yaralanmış Iraklılarla ilgili savaş karşıtı fotoğraf projesinin sergisine, Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği de ev sahipliği yapıyor.

23 Mart'ta Türkiye'deki birçok yerlerle birlikte KTGB lokalinde de açılan sergide Irak savaşında yaralanmış 24 kişinin fotoğrafları yer alıyor.

Savaşların sivillerin hayatını nasıl etkilediğini göstermek ve "Savaşa hayır, barışa evet!" demek için hazırlanan projenin liderliğini yürüten fotoğraf sanatçısı Niko Guido 2010 ve 2011 yıllarında Ürdün'ün başkenti Amman'a giderek plastik cerrahi ameliyatları geçirmiş Iraklıların portre fotoğraflarını çekti.

Niko Guido'nun son gidişinde, yüzünden, otuzun üzerinde ameliyat olmuş bir Iraklı şöyle demiş:

"Sizin medeniyetinizi, paranızı, modern yaşantınızı istemiyoruz. Sadece bizi rahat bırakın!"

Böylece projenin adı da ortaya çıktı: "Leave Us Alone"

Sergi nisan ayı sonuna kadar gezilebilecek.

Gazetecilerin sosyal güvenlik hakları konusunda girişim

Ülkede yaşanan ekonomik sorunlar yüzünden Kıbrıs Türk basını da zor günler yaşarken en fazla mağduriyetle basın emekçileri karşılaşılıyor.

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, birçok basın kuruluşunda, çalışanların Sosyal Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımlarının yapılmadığı gerçeğinden hareketle girişim başlattı.

Resmi makamlardan yatırımları aksatan veya yapmayanları tespit eden KTGB, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Şerife Ünverdi'yi ziyaret ederek konuyu bir kez daha gündeme taşıdı ve denetim istedi.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na ziyaret: "Basın çalışanlarının yatırımları yapılmalı"

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Yönetim Kurulu, basın sektöründe çalışanların Sosyal Sigorta ve İhtiyat Sandığı yatırımlarının yapılmamasını, çalışma saatlerinin karşılığı verilmeden uzatılmasını ve Basın İş Yasası'nın bazı gereklerine uyulmamasını Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Şerife Ünverdi'yi ziyaret ederek gündeme getirdi. Birlik, bakanlığın asli görevleri arasında yer alan bu konularda sonuç alıcı çalışmalar ve denetimler yapılmasını istedi.

Bakan Ünverdi de, yatırımların yapılıp yapılmadığına yönelik denetimlerin artırılacağı sözü verdi ve basın sektöründe yasa dışı uygulamaların takipçisi ve denetçisi olacaklarını, bundan taviz vermeyeceklerini söyledi.

Karpaz'a inceleme gezisi

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği'nin organizasyonu ile Karpaz'a giden gazeteciler, denize petrol sızmasıyla gündeme gelen Kalecik'i, Dipkarpaz'daki tartışmalı yol genişletme çalışmalarının yapıldığı bölgeyi, kaçak yapılaşma ve uluslararası bir festival düzenleneceği söylemleriyle tartışılan Altınkumsal'ı ve Zafer Burnu'ndaki Apostolos Andreas Manastırı çevresindeki peyzaj çalışmalarını yerinde gördü. İnceleme gezisinin Apostolos Andreas Manastırı bölümüne katılan Turizm, Çevre ve Kültür Bakanlığı Müsteşarı Şahap Aşıkoğlu, bölgede yapılan peyzaj düzenlemeleri hakkında bilgi verirken, Altınkumsal'daki kaçak yapıların birkaç hafta içinde yıkılacağını açıkladı. Aşıkoğlu, Altınkumsal'da uluslararası bir müzik festivali yapımı için sözlü bir girişim olduğunu ancak somut ve resmi başvuru bulunmadığını; çevreye zarar verecek bir girişime izin verilmeyeceğini söyledi.

KTGB'nin Karpaz'a inceleme gezisinde Dipkarpaz Belediye Başkanı Mehmet Demirci ve Karayolları Dairesi Müdürü Mustafa Demircioğlu da gazetecilere bilgi verdi, soruları yanıtladı.

Gazetecilere saldırılar kınandı

Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği, görevlerini yerine getirirken çeşitli kişilerin saldırısına uğrayan gazeteciler için kınama içeren bildirimler yayımladı ve yetkilileri benzeri olayların tekrarlanmaması için önlem almaya çağırdı.

PATATES ÜRETİCİLERİ BİRLİĞİ

Potato Farmers Union

Daha Güçlü Ekonomi İçin YERLİ ÜRETİM

LÜKS
İÇ CEPHE BOYASI

GRENTEX
DIŞ CEPHE KURLU BOYASI

EKOPLAST
EKONOMİK İÇ CEPHE BOYASI

LİKİT MEMBRAN
SU İZOLASYON MALZEMESİ

EXTRALUX
SİLİNEBİLİR İÇ CEPHE BOYASI

AKRIPLUS
AKRİLİK DIŞ CEPHE BOYASI

PREMIUM
SOFT MAT İÇ CEPHE BOYASI

AKRİSİL
SİLİKONLU İÇ/DIŞ CEPHE BOYASI

HASAN ONALT SANAYİ LİMİTED

Tüketici Bilgi Hattı / Consumer Information Line
Tel/ Phone : +90 392 236 86 70
+90 392 236 89 11/12
Fax : +90 236 83 18

Adres : Aslanköy Gazımağusa KIBRIS
North CYPRUS
E-Mail : kaleboya@superonline.com
kaleboya@kaleboya.com
Web : www.kaleboya.com

